

1975 மார்ச் 19]

Moral instruction classes in schools

373—**THIRUMATHI T. N. ANANDANAYAKI:** Will the Hon. the Minister for Education and Tourism be pleased to state :

(a) whether it is a fact that imparting moral instruction in the schools has been dispensed with ; and

(b) if so; the reasons therefor !

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : (அ) இல்லை.

(இ) இக்கேள்விக்கு இடமில்லை.

திரு. வை. பாலசுந்தரம் : தலைவர் அவர்களே, இப்போது மாணவர்களிடையே ஒழுக்கம் அவசியமாகத் தேவைப்படுகிறது. பெரும்பாலான இடங்களிலே மாணவர்களிடத்திலே ஒழுக்கம் கெட்டு வருகிறது என்று வெளியிலே பேசப்படுகிறது. ஆகவே பள்ளிக்கூடங்களிலே வாராவாரம் ஒழுக்கத்தைப்பற்றி மாணவர்களுக்கு அறிவுரைகள் கூறுவதற்கு, அதைப்பற்றி பேசுவதற்கு நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளப்படுமா ?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : இப்போது வாரத்திலே ஒரு பீரியட் ஒழுக்கக் கல்விக்கென்று ஒதுக்கப்படுகிறது. இதிலே ஒழுக்கம் சம்பந்தமான பல்வேறு அறிவுரைகளை ஆசிரியர்கள் வழங்குகிறார்கள். அதுமட்டும் அல்ல, ஒழுக்கநெறியைக் கற்பிக்கக்கூடிய வல்லமைபடைத்த பெரியவர்கள் என்று குறிப்பிடப்பெறுகிறவர்கள் அழைக்கப்பெற்று அவர்களும் மாணவர்களிடையே அறிவுரைகளை வழங்கச் செய்ய ஏற்பாடுகள் நடப்பெறுகின்றன.

திரு. பெ. சௌந்திரபாண்டியன் : தலைவர் அவர்களே, உயர்நிலைப் பள்ளிகளிலே ஒழுக்க வகுப்பு என்று வைப்பது ஏதோ மாணவர்கள் மத்தியில் ஒழுக்கம் இல்லை என்கிற நிலைமையை ஏற்படுத்தாதா ? ஆகவே, இந்த வகுப்பை வேறு நேரத்திலே வைத்துக் கொள்ளலாம், இப்போது ஒரு பீரியட் வைத்திருப்பதை எடுத்துவிடுவதற்கு அரசு நடவடிக்கை எடுக்குமா ?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : இதை இன்னும் அதிக மாக்க வேண்டுமென்ற கருத்துத்தான் பலருக்கு இருக்கிறது. ஒழுக்கம் இல்லை என்பதல்ல. ஒழுக்கத்தை சீர்படுத்தவும், ஒழுக்கத்தை மேம்படுத்தவும் இது தேவைப்படுகிறது. ஏற்கெனவே ஒழுக்கத்தின் தரம் குறைந்திருக்கிறது என்று சொல்கிறார்கள். இளமையிற் கல் என்பதற்கு இணங்கவும், தொட்டிற் பழக்கம் சூடுகாடு மட்டும் என்பதற்கு இணங்கவும் அடிப்படைக் கல்வி பயிற்றுவிக்கும்போதே ஒழுக்கத்தைக் கற்றுக்கொடுக்க வேண்டுமென்ற அடிப்படையிலேதான் அப்படிச் செய்தாவிடான் அவர்களின் எதிர்காலம் செம்மையாக இருக்கும். இப்போது வாரத்திற்கு ஒரு பீரியட் அதற்காக ஒதுக்கப்பட்டு சொல்லித்தரப்படுகிறது.

[1975 மார்ச் 19]

THIRU B. VENKATASWAMY: Sir, the present indiscipline among the students is due to non-imparting of moral instruction in the schools. So, may I know from the Hon. Minister whether moral instruction would be imparted every day in primary and higher secondary schools?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: தலைவர் அவர்களே, ஒவ்வொரு நாளும் ஒவ்வொரு பீரியட் என்பது முடியாது. காரணம் மற்ற மற்ற பாடங்களுக்கு இப்போது நேரம் போதவில்லை என்று சொல்கிறார்கள். ஆங்கிலமொழி, கணக்கு, அறிவியல் பாடங்கள் சொல்லிக் கொடுப்பதற்கே நேரமில்லை என்று சொல்லப்படுகிறது. அநேக பள்ளிக் கூடங்களிலே பள்ளி நேரத்திற்கு அப்பாற்பட்ட நேரத்திலே காலையில் வணக்கத்திற்குரிய வகுப்பு என்றோ அல்லது வாழ்த்துக்குரிய வகுப்பு என்றோ அல்லது இறை வணக்கத்திற்குரிய வகுப்பு என்றோ அரை மணி நேரம் முன்னதாக தொடங்கி ஒழுக்க நெறியைக் கற்றுத்தருகின்ற முறையை சில பல பள்ளிகளில் கடைப் பிடித்து வருகிறார்கள்.

THIRUMATHI ALDA M. FOWLER: Sir, may I know if these instructions would include the teaching of good manners and courtesy also because we find nowadays, that youngsters do not know how to give up their seats to grown-ups and how to move out of the way when elders are passing them?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் கூறுவதைப் போன்று மாணவர்கள் ஒழுக்க நெறியோடு நடந்து கொள்ள வேண்டும், ஒழுக்கத்தோடு பழக வேண்டுமென்ற வகையிலே இப்படிப்பட்ட ஒழுக்கக் கல்வி போதிக்கின்ற முறை இருக்கின்றது. ஆனால் மதக் கல்வி போதிக்கப்படக் கூடாது என்று தடையிருக்கிறது. பொதுவாக, ஒழுக்கக் கல்விபற்றி போதிக்கலாம். மதக்கல்வி சொல்லித்தர வேண்டுமென்றால் தனியாக வைத்து யார் விரும்புகிறார்களோ அவர்கள் வேறு எங்காவது வைக்கலாம். பள்ளிகளைப் பொறுத்தவரையில் மதக் கல்வி போதினை கூடாது. மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் கூறுவதைப்போன்று அவர்களுடைய பழக்கங்கள் நடவடிக்கைகள் சீர்படுத்தப்படுகின்ற வகையிலேதான் இப்போது அறிவுரைகள் வழங்கப்பட்டு வருகின்றன.

இந்திய முறை மருத்துவக் கல்லூரி.

*374 வினா—**திரு. ஜி. ராமசாமி:** மாண்புமிகு மக்கள் நல்வாழ்வுத் துறை அமைச்சர் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட வினாவுக்கு விடையளிப்பாரா?

தமிழ்நாட்டில் மேலும் ஒரு இந்திய மருத்துவக் கல்விக் கல்லூரி தொடங்கும் செயற்குறிப்பு அரசு பரிசீலனையில் உள்ளதா?

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன்: இல்லை.

1975 மார்ச் 19]

திரு. பெ. செளந்தரபாண்டியன் : தலைவரவர்களே, நம்முடைய இந்திய மருத்துவத்தில் பழங்காலச் சிறப்பு இருக்கிறது. ஆகவே இனிமேலாவது மறுபரிசீலனை செய்து ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலேயும் இதுபோன்ற கல்லூரிகளைத் தொடங்கினால் பொதுமக்களுக்கும் வசதியாக இருக்குமே. மேலும் மாணவர்களும் மருத்துவம் படிக்க நிறைய சேருவார்கள். ஆகவே, அரசாங்கம் அதை மறுபரிசீலனை செய்வதற்கான வாய்ப்பு இருக்கிறதா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : தலைவரவர்களே, ஏற்கெனவே, ஒரு கல்லூரி பாளையங்கோட்டையில் நடந்து வருகிறது. இன்னொரு கல்லூரி சென்னையிலே துவக்கப்படலாம் என்று இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் ஒரு எண்ணம் இருந்தது. அதற்குப் போதிய தகுதி பெற்ற ஆசிரியர்கள் கிடைப்பது கடினம் என்ற காரணத்தினாலேயும், குறைந்த அளவு 50 இலட்சம் ரூபாயாவது ஒதுக்கினால்தான் ஒரு கல்லூரி தரம் உள்ளதாக அமையும் என்ற காரணத்தினாலேயும் அந்த முயற்சி கைவிடப்பட்டது. ஆனால் சித்த மருத்துவர்கள் பயிற்சியாலேயும், மரம்பரை முறையாலேயும் மருத்துவம் செய்து வருபவர்களுக்கு ஒரு பயிற்சி வாய்ப்பு என்ற முறையில் பழனி அறங்காவலர் குழுவின் சார்பில் மூன்று மாதப் படிப்பு அவர்களின் விருப்பத்திற்கேற்ப வழங்கப்படலாம் என்ற ஆலோசனை வழங்கப்பட்டு, அவர்கள் முயற்சியெடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதற்குப்பிறகு—இப்பொழுதுள்ள பட்டப்படிப்பு 4 ஆண்டுக்காலம், ஒரு ஆண்டுக்காலம் பயிற்சி ஆக 5 ஆண்டுகள் இருக்கின்றன, 3 ஆண்டுக்கால டிப்ளமா வகுப்பு பயிற்சியை ஆரம்பிக்கலாமா என்று அறங்காவலர் குழு தொடங்கும் கல்வி நிலையத்தில் செய்யலாமா என்பதும் ஆராயப்பட்டு வருகிறது. ஒருவேளை அவர்கள் செய்யக்கூடும்.

திரு. எ. ஆர். மாரிமுத்து : தலைவரவர்களே, இப்பொழுது இயற்கை சிகிச்சை முறை என்பது இந்தியாவிலே இதர மாநிலங்களிலே பல இடங்களில் நடப்பதாகத் தெரிகிறது. இது சம்பந்தமாகக் கல்லூரிகளும் நடப்பதாகத் தெரிகிறது. ஆனால் நமது மாநிலத்தில் அப்படியிருப்பதாகத் தெரியவில்லை. எனவே, இயற்கை வைத்திய முறை சம்பந்தமாக இங்கே கல்லூரி ஆரம்பிக்கும் உத்தேசம் உண்டா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : தலைவரவர்களே, இயற்கை மருத்துவ முறையை எப்படிக்க கையாள வேண்டும், அதற்கு என்ன செய்யலாம் என்பதைப் பற்றி அறிய ஒரு குழு அருணாசலம் அவர்களின் தலைமையின் கீழ்—இனிஷியல் எனக்கு நினைவு இல்லை—அவர்கள் காதி முதலியவற்றில் தொடர்பு உடையவர்கள்—அந்தக் குழு ஆலோசனை வழங்கியுள்ளது. அது அரசுக்கு இரண்டு திங்கள்களுக்கு முன்னால் வந்திருக்கிறது. பொதுவாக, இன்றைக்கு விஞ்ஞான வளர்ச்சியின் வேகம் வேகமாக இருப்பதனால், இருக்கின்ற மனப்பான்மையில் பார்த்தால் இயற்கை மருத்துவம் செய்யப் படுவது என்பதை மக்கள் உடனே வரவேற்று விட மாட்டார்கள், வசதி

[1975 மார்ச் 19]

யுள்ளவர்கள், தெளிவு உள்ளவர்கள், வேறு சில வாய்ப்புகள் தங்களுக்கு இருந்தும் பிடிக்கவில்லை என்று கருதுபவர்கள், இப்படிப்பட்ட இவர்கள்தான், யோகம், இயற்கை வைத்தியம் என்ற இப்படிப்பட்ட முறைகளில் ஈடுபாடு காட்டுவார்கள். இருந்தாலும் இயற்றை மருத்துவ முறைக்கு ஒரு சிறப்பிடம் வழங்கப்பட என்ன செய்யலாம் என்பது ஆலோசனையிலே இருக்கிறது.

உணவு பகுப்பாய்வுக் கூடங்கள்

*375 வினா—திரு. என். கிட்டப்பா : மாண்புமிகு மக்கள்-நல்வாழ்வுத் துறை அமைச்சர் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா :—

(அ) உணவுப்பொருளில் உள்ள கலப்படத்தைக் கண்டு அறியும் சோதனைச் சாலைகளை ஏற்படுத்த அரசு உத்தேசித்துள்ளதா?

(இ) ஆம் எனில், எங்கெங்கு ஏற்படுத்தப்படும்?

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : தலைவரவர்களே, (அ) ஆம்.

(இ) உணவு பகுப்பாய்வுக் கூடங்கள் இரண்டினை, ஒன்று தஞ்சாவூரிலும், மற்றொன்று மதுரையிலும் கட்டுவதற்காக ஒவ்வொன்றிலும் இரண்டு இலட்சத்து ஐம்பதாயிரம் ரூபாய் அளவு தொகை 1973 ஆம் ஆண்டில் மாநில அரசால் வழங்கப்பட்டது. அதற்கான வேலைகள் தீவிரமாக நடைபெற்று வருகின்றன. இதைத் தவிர மேலும் இரண்டு ஆய்வுக் கூடங்களை (சேலத்திலேயும், பாளையங்கோட்டையிலேயும்) வருகிற ஆண்டில் ஏற்படுத்துவதற்கான திட்டம் ஒன்று அரசினிடத்திலே இருக்கிறது.

திரு. என். கிட்டப்பா : தலைவரவர்களே, குறிப்பாக சென்னை மாநகரத்திலே சில இடங்களில் உணவுப்பண்டங்கள் கலப்படம் செய்யப்பட்டு கலப்படமாகவே விற்கப்படுகிறது. இதனைக் கண்டறிந்து உடனுக்குடன் பரிசீலனம் காண்பதற்காக, நடமாடும் நிலையங்களை மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள் சொன்ன அந்த வகையிலே உருவாக்கித் திடீர் திடீரென்று சோதனை செய்வதன் மூலம் வெளியூர்களிலேயிருந்து வருகின்ற எங்களைப் போன்றவர்களைப் காப்பாற்றுவதற்கு அரசு ஆவன செய்யுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் எல்லாக் கடைகளிலேயும் பண்டங்களை வாங்கியிருக்க மாட்டார்கள் என்று நான் நிச்சயமாக எதிர்பார்க்கிறேன். எல்லாக் கடைகளிலேயும் அப்படி இருப்பதாகக் கூறுவதும் தவறான கருத்து. எத்தனையோயிடங்களில் பொறுப்பை உணர்ந்து நடத்தப்படும் நிலையங்கள்

1975 மார்ச் 19]

இருக்கின்றன. ஆனால் கலப்படம் செய்து விற்கப்படும் கடைகளின் மீது நடவடிக்கை எடுக்கும் பொறுப்பு மாநகராட்சியின் சுகாதார அலுவலரிடத்தில் இருக்கிறது. குறைகள் இருக்கின்றன என்று எந்த இடத்தைப்பற்றிச் சுட்டிக் காட்டப்பட்டாலும் உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்கப்படும். பொதுவாக, இதைத் தீவிரப்படுத்த ஆலோசனை வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. அதை மறுபடியும் கூட திரும்பவும் வலியுறுத்த அரசாங்கம் முயற்சிக்கும்.

Drugs Control Order

* 376 Q.—THIRU N. K. PALANISAMY: Will the Hon. the Minister for Health be please to state :

(a) whether the Centre has requested this Government to enforce the Drugs Control Order strictly ; and

(b) if so, the details thereof ?

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : (அ) ஆம்.

(இ) போலி குளுகோஸ் மருந்து செலுத்தப்பட்டதால், கான்பூரில் ஏற்பட்ட மரணங்களைப் பற்றிய பத்திரிகைச் செய்திகளை இந்திய அரசு குறிப்பிட்டுக்காட்டி மருந்துப் பொருள் கட்டுப்பாட்டு நிர்வாகத்தை வலுப்படுத்தி, மருந்துப் பொருள் கட்டுப்பாட்டு வசதிகளைச் செயற்படுத்துவதற்கான நடவடிக்கைகளைக் கண்டிப்பாக்குவதன் முக்கியத்துவம் பற்றி வலியுறுத்தி தமிழக அரசுக்குத் தெரிவித்துள்ளது. மேலும், சுகாதார குடும்ப நலத்திட்ட மத்தியக்குழு கூட்டத்தில் இது தொடர்பாக நிறைவேற்றப்பட்ட தீர்மானங்களைச் சுட்டிக் காட்டி, குற்றவாளிகள் பிடிக்கப்படும்போது அவர்கள் குற்றங்களுக்கு அளிக்கக்கூடிய மிகக் கடுமையான தண்டனை விதிக்குமாறு (நீதி மன்றத்தைக்) கேட்டுக் கொள்ள வேண்டுமென்றும் இந்திய அரசு ஆலோசனை தெரிவித்திருக்கிறது.

திரு. என். கே. பழனிசாமி : சார், பல மருந்துகளுக்குப் புதிய பெயர்கள் கொடுத்து அதிகப்படியாக விற்கிறார்கள். அதனால் ரொம்பவும் பாதகமாக இருக்கிறது. அதைக் கட்டுப்படுத்தும் முறையில் மாநில சர்க்கார் என்ன உதவி செய்ய இருக்கிறது என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : தலைவரவர்களே, Trade names, brand names என்று போட்டு அதிக விலைக்குக் கொடுக்கிறார்கள் என்று அங்கத்தினர் அவர்கள் சொல்கிறார்கள். உண்மையான நிலைமை என்ன வென்றால் Trade names கொடுக்கப்பட்ட மருந்துகளை அதிகமான டாக்டர்கள் prescribe செய்கிறார்கள். அந்த மருந்துப் பொருட்களுக்கான prescription தரப்படுவதால் அதிகமான தேவைப்படும் நிலைமையிருக்கிறது. ஆனால் மருத்துவமனைகளிலே வழங்கப்படும் பெரும்பாலான மருந்துகள் generic names மருந்துகளின்

[1975 மார்ச் 19]

தன்மையைக் காட்டும் பெயரால் வழங்கப்படுகிறது. அப்படி எழுவிக் கும் மருந்துகள் அதிகமான மருத்துவமனைகளில் அரசாங்க மூன்றையிலே பெரும்பாலும் பயன்படுகிறது. ஆகவே, அந்த வகையிலே கட்டுப்படுத்த முடியும். குறைபாடுகள் இருந்தால் அவ்வப்பொழுது கண்டுமீடிக்கப்படும்.

Thengapattinam-Kollengode Boat Service

* 377 Q.—THIRU N. DENNIS: Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state whether the Government have examined the feasibility of operating mechanised boat service in the back waters of Thengapattinam to Kollengode for purposes of transportation?

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : இல்லை.

திரு. என். டென்னிஸ் : தலைவரவர்களே, தேங்காப்பட்டினம் குளித்தலை ஆறு கடலில் சேரும் இடம். ஒரு பக்கத்திலிருந்து மறு பக்கத்திற்குப் போவதற்கான பாலம் இல்லாமல் இருக்கிறது. இப்பொழுது சாதாரண போட் ஓடுகிறது. தேங்காப்பட்டினத்திலிருந்து கொல்லங்கோடு செல்லும் ஏ.வி.எம். சால்வாயில் மெகானைஸ்ட் போட் விடுவதாக இருந்தால் அது ரேஸ்ட் சென்டராக ஆகும். போக்குவரத்து வசதியும் அதிகம் இருக்கும். ஆகவே, இதைச் சவனித்து வேண்டிய நடவடிக்கை எடுக்கப் படுமா?

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் குறிப்பிடும் அந்த வாய்க்கால் முழுவதும் மண்மேட்டி இருப்பது என்பது உண்மை. மண் மேட்டிருப்பதைச் சுத்தப்படுத்த வேண்டும். மண்ணை அப்புறப்படுத்த வேண்டும். அதற்கு எவ்வளவு செலவாகும் என்பதை ஆராயச் சொல்லியிருக்கிறோம். வாய்க்கால் ஓரமாகப் பாதை ஒன்று போவதால் போக்குவரத்துத் தடைப்படாமல் இருக்கிறது. ஆகவேதான் இவ்வளவு சாலமாகத் தள்ளிப் போடப்பட்டிருக்கிறது என்று நான் கருதுகிறேன். இருந்தாலும் தலைமைப் பொறியாளரிடத்திலே கேட்டுக் கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது. வாய்க்காலைச் சுத்தப்படுத்துவதன் மூலம் பொருளாதார மிச்சம் எவ்வளவு கிடைக்கும் என்று ஆராய்ந்து அறிக்கை தருமாறு கேட்கப்பட்டுள்ளது.

Velanganni Road

* 378 Q.—THIRU A. RAJAMANICKAM: Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state whether there is any proposal under the consideration of the Government to convert the present B.T. road from Velanganni Arch to the Church into an asphaltic concrete road?

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : இல்லை.

1975 மார்ச் 19]

திரு. அ. இராசமாணிக்கம் : தலைவரவர்களே, அங்கே போக்குவரத்து அதிகமாக இருப்பதால் அந்தச் சாலை அடிக்கடி பழுதுபடுகிறது. ஆகவே மறுபரிசீலனை செய்து அந்தச் சாலையை அமைப்பதற்கு ஆவன செய்யப் படுமா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : தலைவரவர்களே, இது என்னைய மாவட்ட சாலையின்கீழ் வரக்கூடிய ஒன்று. 'Other than road works' அந்தத் திட்டத்தின்கீழ் பணம் சென்ற ஆண்டு ஒதுக்கப்படவில்லை. இதன் முக்கியத்துவத்தை அரசு உணர்ந்திருக்கிறது. சுற்றுலாத் துறை இதை ஏற்க வேண்டுமென்று கேட்டதற்கு, சுற்றுலாத் துறையினர் வேறு பணம் ஒதுக்க இயலாது என்று அந்தத் துறையிலே தெரிவித்திருக்கிறார்கள். இருந்தாலும் அரசாங்கம் அதைப்பற்றி பரிசீலனை செய்கிறது.

மோகனூர், காட்டுப்புத்தூர் கால்வாய்கள்

***379 வினா—திரு. பெ. சௌந்தரபாண்டியன் :** மாண்புமிகு பொதுப் பணித்துறை அமைச்சர் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா :—

(அ) மோகனூர், காட்டுப்புத்தூர் ஆகிய கால்வாய்களை இணைப்பது பற்றி அரசு பரிசீலனை செய்து வருகிறதா?

(இ) ஆம் எனில், அதன் விபரம் என்ன?

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : (அ) இல்லை.

(இ) இக்கேள்விக்கு இடமில்லை.

திரு. பெ. சௌந்தரபாண்டியன் : தலைவரவர்களே, கோடைகாலத்தில் காட்டுப்புத்தூர் வாய்க்காலில் வரும் தண்ணீர் வரத்து குறைந்துகொண்டே இருக்கிறது. ஆனால் மோகனூர் வாய்க்காலில் எப்பொழுதும் தண்ணீர் வருவது அதிகமாக இருக்கிறது. எனவே, இந்த இரண்டையும் இணைத் தால் பல ஆயிரம் ஏக்கர்கள் பயன் அடையும். இருக்கின்ற பயிரிடும் தலத்தையும் பாதுகாக்க முடியுமே. எனவே, இதைப்பற்றி மறுபரிசீலனை செய்யப்படுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : தலைவரவர்களே, இரண்டையும் இணைத்தால் அந்தத் தண்ணீரைக் கொண்டு அதிக அளவு பாசனத் திற்குக் கொண்டுவரப்படும் என்று சொல்கிறார்கள். ஆனால் காவிரியிலேயே தண்ணீர் எவ்வளவு வர வேண்டுமென்று பி.சீனை இருக்கிறது. எனவே, இதைப்பற்றி இப்பொழுது யோசிப்பதற்கு நேரமில்லை.

Import of Wheat

*** 380 Q.—THIRU N. K. PALANISAMY :** Will the Hon. the Minister for; Food and Co-operation be pleased to state

[1975 மார்ச் 19]

(a) the steps taken by the Government to import more wheat from other States; and

(b) the price of wheat imported ?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் :

(அ) உபரி மாநிலங்களிலிருந்து கோதுமை இறக்குமதி செய்ய அரசு தடையில்லா சான்றிதழ்கள் வழங்கி வருகிறது.

(இ) அது அம்மாநிலங்களில் அவர்கள் கொடுக்கும் விலையைப் பொறுத்தது.

திரு. என். கே. பழனிசாமி : இப்போது கோதுமை வெளி மாநிலங்களிலிருந்து இறக்குமதி செய்ய பல பேருக்கு அனுமதி கொடுக்கப் பட்டிருக்கிறது. சிவில் சப்ளைஸ் மூலமாக விநியோகிக்கப்படும் கோதுமையை விட அவர்கள் கோதுமை குறைவாக விற்கப்படுகிறது என்பதற்குக் காரணம் என்ன ?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : அதன் விலை அதிகமாக இருப்பது தான் பிரச்சினையே தவிர, விலை குறைவாக இருக்கிறது என்ற பிரச்சினை இல்லை.

திரு. ஆ. கு. சுப்பையா : இந்தக் கோதுமை மாவட்டங்களுக்கு எப்படி பகிர்ந்தளிக்கப்படுகிறது ? விவரம் என்ன ?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : ஒவ்வொரு மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரிடத்திலும் அந்த மாவட்டத்திற்குத் தேவையான “ஃபுட் பட்ஜெட்” கேட்டிருக்கிறோம். அந்த அடிப்படையில் ஒவ்வொரு மாவட்டத்திற்கும் மத்திய அரசாங்கம் கொடுக்கிற கோதுமை பிரித்துக் கொடுக்கப் படுகிறது.

திரு. ஆலடி அருண் : வெளி மாநிலங்களில் இருந்து கோதுமை இறக்குமதி செய்வதில், பஞ்சாபில் இருந்து கோதுமை இறக்குமதி செய்ய தமிழக அரசுக்கு அனுமதி கிடைக்கவில்லை என்று கூறப்பட்டது. இப்போது வெளி மாநிலங்களில் இருந்து கோதுமை இறக்குமதி செய்ய அனுமதி இருக்கிறது என்று கூறுகிறார்கள். மத்திய அரசாங்கம் கொடுக்கிற 60,000 டன் கோதுமை போதாது என்ற வகையில் தனியாரும், அரசும் தேவை யான அளவு கோதுமையை வெளி மாநிலங்களில் இருந்து இறக்குமதி செய்ய முன்வருமா ?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : மாநில அரசுக்கு மத்திய அரசு கோதுமையை ஒதுக்குகிறது. இதைத் தவிர சில மாநிலங்களில் உபரியாகக் கோதுமை இருக்கிறது. அந்தக் கோதுமையைப் பொறுத்த அளவில் நாம் தனியாருக்கு இறக்குமதி செய்ய அனுமதி தருகிறோம். அவர்கள்

1975 மார்ச் 19]

அந்தந்த மாநில அரசுகளின் அனுமதியையும் பெற்று கோதுமையைக் கொண்டு வருகிறார்கள். கோதுமையைப் பொறுத்த அளவில் அந்தந்த மாநில அரசுகளே அனுமதி அளிக்கலாம். அரிசியைப் பொறுத்த அளவில் மத்திய அரசாங்கத்தைக் கேட்டிருக்கிறோம்.

திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து : தனியாருக்கு பெர்மிட் கொடுக்கப்பட்டதன் மூலம் எவ்வளவு கோதுமை இங்கு கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : பெர்மிட் ஏராளமாகக் கொடுக்கப் பட்டிருக்கிறது. இப்போது வந்துள்ள தகவல்படி சுமார் 5 பேர்கள் 17,250 டன் கோதுமையும், பிரிட்டானியா பிஸ்கட் கம்பெனி சொந்த உபயோகத்திற்காக 1250 டன்னும் வாங்கியிருப்பதாகத் தெரிகிறது.

திரு. சோ. அழகர்சாமி : கோதுமையை இறக்குமதி செய்யும்போது தனியாருக்கு ஏன் ஒ. சி. கொடுத்து இறக்குமதி செய்வதற்குப் பதிலாக சிலில் சப்ளைஸ் கார்ப்பரேஷன் மூலமாக அரசாங்கமே நேரடியாகக் கோதுமையை இறக்குமதி செய்ய முன் வருவார்களா?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : தம்மைப் பொறுத்த அளவில் நம்முடைய தேவைக்கு அதிக அளவில் மத்திய அரசு கோதுமையை ஒதுக்கி வருகிறது. எந்த அளவுக்கு மாவட்ட அளவில் நம்மால் இதை விநியோகிக்க முடியும் என்பது ஆழ்ந்துபரிசீலிக்கப்பட வேண்டிய ஒன்றாகும். பிற மாநிலங்களில் இருந்து அந்த மாநில அரசுகளின் அனுமதியுடன் யார் யார் எவ்வளவு கோதுமையைக் கொண்டு வந்தாலும் நம்முடைய மாநிலத்தில் பற்றாக்குறை நிலையைக் கணக்கில் எடுத்துக் கொண்டு தேவை என்ற அளவிலே தான் ஏராளமாக 'நோ அப்ஜக்ஷன் சர்ட்டிபிகேட்' கொடுக்கிறோம்.

திரு. நா. வீராசாமி : கோதுமை கிடைக்கிறது என்று சொன்னாலும் நம்முடைய உணவு அமைச்சர் அவர்கள் டில்லி சென்றிருந்த நேரத்தில் "எங்களுக்குக் கோதுமை மட்டும் போதாது, அரிசியும் தேவை. வேண்டுமானால் வெளிநாடுகளில் இருந்து இறக்குமதி செய்ய அனுமதி கொடுங்கள் என்று கேட்டதின் பேரில் மத்திய அரசு ஏதாவது நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறதா? இரண்டு, மூன்று தினங்களுக்கு முன் சென்னைக்கு வந்த நிதியமைச்சர் தமிழ்நாட்டுக்கு வெளிநாட்டிலிருந்து அரிசி இறக்குமதி செய்து கொடுக்கப்படும் என்று சொன்னதைப் பற்றி அரசாங்கத்திற்கு ஏதாவது தகவல் வந்திருக்கிறதா?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : உணவு அமைச்சருடைய கடிதத்தில் இருந்தும், பொதுவாக மத்திய அமைச்சரோடு பேசியதிலிருந்தும் அரிசி இறக்குமதியால் அதிகச் செலவாகும். ஆக கோதுமையைத்தான் பயன்படுத்தவேண்டுமென்ற கருத்தைத் தொடர்ந்து வலியுறுத்தி வருகிறார்கள். இறுதியாக நம்முடைய மாநிலத்திற்கு வெளிநாட்டிலிருந்து அரிசி இறக்குமதி செய்ய முடிவு எடுத்ததாகத் தெரியவில்லை.

[1975 மார்ச் 19]

திரு. என். கே. பழனிசாமி : இப்போது கொடுக்கக் கூடிய கோதுமையைத் தொடர்ந்து எத்தனை மாதத்திற்குக் கொடுப்பதாக ஒப்புக் கொண்டிருக்கிறார்கள்? அதிகப்படியாக ஒரு லட்சம் டன் கோதுமையும் அரிசியும் கொடுக்கும் நிலைமை இருக்கிறதா?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : கோதுமை 81 ஆயிரம் டன் என்று ஏற்கெனவே சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இதுபற்றி அவர்களிடத்தில் கேட்டோம். பத்து மாதங்களுக்கு பற்றுக்குறை மாதங்களுக்கு ஒரு திட்டவட்டமான முடிவை முன்சூட்டியே தெரிவித்துவிட்டால் நாங்கள் அதைத் தொடர்ந்து உணவுப் பங்கீட்டு முறையை ஒத்துக் கொள்ள முடியும் என்ற கருத்தை எடுத்துச் சொன்னோம். அதற்கு அவர்கள் உறுதியான பதிலேச்சொல்ல முடியவில்லை. இருப்பைப் பொறுத்து லீன் மந்த்ஸ் ஆக இருந்தாலும் எப்படியும் கொடுப்பதற்கு முயற்சிக்கிறோம் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

திறந்த வெளிச் சிறைச்சாலைகள்

* 381 வினா.—திரு. என். கிட்டப்பா : மாண்புமிகு உணவு-சுட்டுறவுத் துறை அமைச்சர் 17-4-1974 அன்று வினா எண் 846-க்கு அளித்த விடையையொட்டி, தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட வினாவுக்கு விடையளிப்பாரா :

தமிழ் நாட்டிலுள்ள எல்லா மாவட்டங்களிலும் திறந்த வெளிச் சிறைச் சாலைகள் அமைத்திடும் செயற் குறிப்பு தற்போது எந்த நிலையிலுள்ளது?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : செங்கை, கோவை, தென்னாற்காடு மாவட்டங்களில் திறந்த வெளிச் சிறைச்சாலைகள் அமைப்பதற்கான செயற்குறிப்புகள் சிறைத் துறைத் தலைவரது பரிசீலனையில் உள்ளன.

முகவை மாவட்டத்தில் இத்திட்டம் தள்ளி வைக்கப்பட்டுள்ளது. இம் மாவட்டங்களின்றி ஏனைய மாவட்டங்களில் திறந்த வெளிச் சிறைச்சாலைகள் ஆரம்பிக்கும் திட்டங்கள் தகுதியான அரசு புறம்போக்கு நிலங்களை ஊடாடப்பதாயின் சிறைத்துறைத் தலைவர் பரிசீலிப்பார்.

திரு. என். கிட்டப்பா : திறந்த வெளிச் சிறைச்சாலைகள் தற்போது எங்கெங்கு இருக்கிறது? அதனால் அரசு எதிர்பார்த்த அளவுக்குப் பலன் கிடைத்துள்ளதா?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : தஞ்சை, சேலம், சிங்கா கல்லூர் ஆகிய மூன்று இடங்களில் இருக்கின்றன. பொதுவாக அங்குக்கும் நில வளத்தையும், நீர் வளத்தையும் பொறுத்த அளவில் நில முறையில் நடைபெறுகிறது. தஞ்சையைப் பொறுத்த அளவில் நில முறையில் நடைபெறுகிறது.

1975 மார்ச் 19]

திரு. எம். சரேந்திரன் : தஞ்சையில் இருக்கும் திறந்தவெளி சிறைச்சாலையில் அங்கிருக்கும் நிலம் முழுவதும் பயன்படுத்தப்படாமல் இருக்கக் காரணம் கிணறு வெட்டவும், மோட்டார் வைக்கவும் வசதி செய்து தரப்படவில்லை என்று அங்கிருப்பவர்கள் சொல்லுகிறார்கள். அது உண்மையா? அந்த நிலத்தை முழுமையாகப் பயன்படுத்த நடவடிக்கை எடுக்கப்படுமா?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : நான் பார்த்தவரை இங்குதான் நல்ல நீர்வளம் அமைந்திருக்கிறது. நல்ல முறையில் பயிர் செய்யப்பட்டு உற்பத்தியைக் காட்டியிருக்கிறார்கள். எல்லா நிலங்களையும் பயன்படுத்தும் அளவுக்கு நீர்வளம் இருக்கிறதா என்று பரிசீலிக்கலாம்.

திரு. செ. அரங்கநாயகம் : சிங்காநல்லூர் திறந்தவெளி சிறைச் சாலையை விரிவுபடுத்தும் திட்டம் இருக்கிறதா? அது என்ன ஆயிற்று?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : சிங்காநல்லூர் ஏற்கெனவே இருக்கிற திட்டந்தான். போதுமான அளவு நீர் வளம் கிடைக்கவில்லை என்பதுதான் உண்மை.

திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து : சிறையில் இருக்கும் ஆயிரக்கணக்கான கைதிகளுக்காகப் பெருந்தொகை செலவழிக்கப்பட்டு வருகிறது. இந்தத் தொகையை ஈடுகட்டக்கூடிய வகையில் நம்முடைய திட்டத்தை மாற்றி யமைத்து நிலப் பகுதிகளில் வேலை செய்யச் செய்து உற்பத்தியைப் பெருக்குவது போன்று வேறு பல பணிகளிலும் அவர்களை ஈடுபடுத்தும் திட்டத்தைப்பற்றி அரசு ஆலோசிக்குமா?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : அந்த நோக்கத்தோடுதான் ஒவ்வொரு சிறையிலும் திட்டமிட வேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறோம். வேளாண்மை, தொழில்கள் ஆங்காங்கு தொடங்க வேண்டுமென்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. திறந்த வெளி சிறைச்சாலைகள் பெரும்பாலும் வேளாண்மை அடிப்படையிலே திறக்கப்பட வேண்டுமென்றால் அந்த அளவுக்கு நிலப்பரப்புக் கிடைக்க வேண்டும். கிடைக்கின்ற நிலத்திலே பயிர் செய்ய ஓரளவு தண்ணீர் வசதி தேவைப்படுகிறது. தொழிற் துறையிலும் அப்படித் திட்டமிட்டுச் செயல்பட வேண்டுமென்ற கருத்தை அரசாங்கம் ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறது.

Emergency Risks Insurance Scheme

* 382 Q.—THIRU N. DENNIS, THIRU G. R. EDMUND, THIRU N. K. PALANISAMY : Will the Hon. the Minister for Industries and Electricity be pleased to state :

(a) whether the Emergency Risks Insurance Scheme has been implemented in the Public Undertakings under the control of the Department of Industries in the State ; and

(b) if so, the details thereof !

[1975 மார்ச் 19]

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : (அ) அண்ட் (இ)-தமிழ்நாடு சிறு தொழில் கழகம், தமிழ்நாடு கைவினைப் பொருட்கள் வளர்ச்சிக் கழகம், தமிழ்நாடு சரிகை தொழிற்சாலை, தமிழ்நாடு பீங்கான் தொழில் கழகம், தமிழ்நாடு பஞ்சாலைக் கழகத்தால் நிர்வகிக்கப்படும் பஞ்சாலைகள், ஆலங்குளம் தமிழ்நாடு சிமிட்டித் தொழிற்சாலை ஆகியவைகளில் அவசர கால ஆபத்துக்கள் காப்பீட்டுத் திட்டம் நிறைவேற்றப்படுகிறது.

THIRU N. DENNIS : Sir, may I know whether the benefit has been extended to temporary workers ?

The HON. THIRU S. J. SADIQ PASHA : Under the Emergency Risks Insurance Act, the property insurable means, in respect of factories, the whole plant and machinery and materials used in the factory in the production or transmission of motive power and maintenance of plant machinery and buildings. இதிலே தொழிலாளர்கள் வருவதில்லை.

திரு. என். கே. பழனிசாமி : பல இடங்களில் ஆண்டி ஃபயர் ஃபைட்டிங் சாதனங்களை வைத்துக்கொண்டு தண்ணீர் இல்லாமல் இருக்கிறார்கள். திடீரென்று தீ பற்றிக் கொண்டால் எப்படி அதை அணைக்க முடியும்? ஆகவே, இந்த மாதிரித் தவறுகளுக்குக் காரணமானவர்கள் மீது நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டிருக்கிறதா? விவரம் என்ன?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : சரியான முறையில் நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டியது நம்முடைய கடமை, பொறுப்பு. தவறுகள் ஏற்படும்போது எம்ர்ஜன்சி ரிஸ்க் இன்ஷூரன்ஸ் திட்டப்படி ஈடு செய்யக் கூடிய முறை இருக்கிறது. இந்தத் திட்டம் மத்திய அரசாங்கத்திலிருந்து கொண்டு வரப்பட்டு நம்முடைய கழகங்களும் பின்பற்றி வருகின்றன.

(முற்பகல் 9-30)

திரு. வா. மை. அப்துல் ஜப்பார் : தலைவரவர்களே, இந்த எம்ர்ஜன்சி ரிஸ்க் இன்ஷூரன்ஸ் பொதுவாக யுத்த காலத்திலேதான் ஒவ்வொரு நாட்டிலும் அமலில் இருக்கும். ஏறக்குறைய இப்போது யுத்தம் முடிந்து 4 ஆண்டுகள் ஆகிவிட்டன. இன்னும் இந்த எம்ர்ஜன்சி ரிஸ்க் இன்ஷூரன்ஸை வணிகர்களும், அரசாங்கத் தொழிற் நிறுவனங்களும், இன்ஷூரன்ஸ் கூட்டாயம் செலுத்த வேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள். இது குறித்து மத்திய அரசுக்கு மாநில அரசு ஆட்சேபணை தெரிவித்துள்ளதா? இதோடு நிறுத்திக் கொள்வதற்கு மத்திய அரசுக்கு மாநில அரசு ஆலோசனை கூறுமா?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : மாண்புமிகு உறுப்பினர் கூறுகிற எம்ர்ஜன்சி வேறு இந்த எம்ர்ஜன்சி வேறு. அவர்கள் கூறுவது அரசியல் சட்டப்படி வரும் எம்ர்ஜன்சி. இது அவசர கால ஆபத்துக்கள் (எம்ர்ஜன்சி ரிஸ்க் கூட்டஸ் இன்ஷூரன்ஸ் ஆக்ட்) என்ற திட்டத்தின் கீழ் இருக்கிறது. அதற்கான சட்டத்தின் விதிமுறைகள்படி இது அமலாக்கப் படுகிறது.

1975 மார்ச் 19]

திருநெல்வேலியில் பட்டு உற்பத்திப் பண்ணைகள்

* 383 வினா.—திரு. எம். முத்தையா : மாண்புமிகு தொழில்—மின் சாரத்துறை அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட வினாவுக்கு விடையளிப்பாரா—

திருநெல்வேலி மாவட்டத்தில் மேலும் புதிய பட்டு உற்பத்திப் பண்ணைகள் ஏற்படுத்தும் திட்டம் அரசு பரிசீலனையில் உள்ளதா?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : திருநெல்வேலி மாவட்டத்தில் புதிதாக பட்டு உற்பத்திப் பண்ணை ஆரம்பிக்கும் உத்தேசம் இல்லை.

திரு. ஏ. ஆர். சுப்பையா : தலைவரவர்களே, குற்றாலத்தில் ஆரம்பிக்கப்பட்டு செயல்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறது. ஆரம்பத்தில், குறு லம் செங்கோட்டைதான் பட்டு உற்பத்திக்கு ஏற்ற இடம் என்று அறிவிக்கப்பட்டது. அதற்குரிய முறையில் விரிவாக அந்தத் திட்டத்தைச் செயல்படுத்தவில்லை. அதை உடனடியாகச் செயல்படுத்த அரசு யோசிக்குமா?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : செங்கோட்டையில் அந்த பாரம் அட்மினிஸ்ட்ரேடிவ் சென்ட்ரலாக இருந்து வருகிறது. மற்ற விவரங்கள் இப்போது இல்லை.

Wages for Plantation Labour

* 384 Q.—THIRU N. K. PALANISAMY : Will the Hon. the Minister for Labour be pleased to state :

(a) whether it is a fact that the rates of minimum wages for workers of rubber, tea and coffee plantations in the State has been revised ; and

(b) if so, the details thereof ?

மாண்புமிகு திரு. க. இராசாராம் : தோட்டத் தொழிலாளருக்கான குறைந்தபட்ச ஊதிய வீதங்களைத் திருத்தியமைப்பது குறித்து அவசியமான விசாரணை செய்து மாநில அரசுக்கு ஆலோசனை சொல்வதற்காக, 9 ரூ குழு 30-5-1974 நாளிட்ட தொழிலாளர் வேலைவாய்ப்புத்துறையின் அரசாணை எண். 427-ன்படி நிறுவப்பட்டுள்ளது.

திரு. என். கே. பழனிசாமி : சார், ரப்பர் தோட்டத்தில் வேலை செய்யும் தொழிலாளர்களுக்கு எந்தவிதமான குறைந்தபட்ச ஊதியமும் இடையாது. அந்தப் பணியில் இருப்பவர்களுக்கு அன்-ஸ்கில்ட் ஓரிக்கரை

[1975 மார்ச் 19]

விடக் குறைவாக—3 ரூபாய்க்கும் குறைவாகக் கொடுக்கிறார்கள். அதே மாதிரி காப்பி பிளான்டேஷன் தோட்டத்தில் கேரளாவில் ரூ. 4.20 என்று சொன்னால், நம்முடைய மாநிலத்தில் ரூ. 3.70 ரூபாய் கொடுக்கப் படுகிறது. ஆகவே, 4 மாதத்திற்கு ஒரு தடவை பரிசீலித்து அவர்களுக்குக் குறைந்த பட்ச ஊதியம் கொடுக்க அரசுக்கு உத்தேசம் உண்டா?

மாண்புமிகு திரு. க. இராசாராம் : தலைவரவர்களே, ரப்பர் மரத்திலிருந்து தினமும் பால் இறக்க முடியும். காப்பி, மீ, தினம் வருகிற சமாசாரம் இல்லை. 4 மாதத்திற்கு ஒரு குழு அமைத்து பரிசீலிப்பது என்பது சரியாக வராது. அரசு சம்மா இருக்கவில்லை. 12-2-1975-ல் திரு. பார்த்தசாரதி, டெபுடி லேபர் கமிஷனர் தலைமையின்கீழ் ஒரு குழு அமைக்கப்பட்டு, அவர்கள் கொடுத்த பரிந்துரையின் அடிப்படையில் ஒரு ஒப்பந்தம் எல்லாத் தொழிற்சங்கத் தலைவர்களும் ஒப்புக்கொண்டு கையெழுத்திடப்பட்டிருக்கிறது. காப்பி, தேயிலைப்பற்றி அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறது. ரப்பர் தோட்டத் தொழிலாளர்கள் பற்றி இன்னும் பிரச்சனை வரவில்லை. ரப்பர் பிரச்சனை வந்த பிறகு, அதற்கான காரியங்களை அரசாங்கம் மேற்கொள்ளும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். என்னுடைய ஆலோசனை கூட இல்லாமல் அவர்கள் கலந்தார்கள். எல்லா தொழிற்சங்கங்களும் ஒப்புக் கொண்டு ஒரு ஒப்பந்தத்தை நிறைவேற்றி இருக்கிறார்கள். கேரளாவிற்கும், தமிழ்நாட்டிற்கும் உள்ள வித்தியாசத்தைப்பற்றி நாம் வாதிடத் தேவையில்லை.

திரு. எம். சுரேந்திரன் : சார், இந்தக் குழுவிலே யார் யார் இருக்கிறார்கள், இந்தக் குழுவின் ரிப்போர்ட்டை எவ்வளவு நாளைக்குள் சமர்ப்பிக்க வேண்டும், அந்தக் குழு எது பற்றி விசாரிக்க அதிகாரம் அளிக்கப்பட்டு இருக்கிறது என்று அமைச்சர் அவர்கள் அறிவிப்பார்களா?

மாண்புமிகு திரு. க. இராசாராம் : அதிலே தொழில் அதிபர்களும், தொழிலாளர் பிரதிநிதிகளும் அடங்கியிருக்கிறார்கள். குழு உறுப்பினர்களின் பட்டியல் பெரிய பட்டியலாக இருக்கிறது. எல்லாத் தொழிற்சங்கத் தலைவர்களும் இருக்கிறார்கள். அதே போல் தொழில் அதிபர்களும் பல பேர் அதிலே அங்கம் பெற்று இருக்கிறார்கள்.

திரு. சோ. அழகர்சாமி : தலைவரவர்களே, இந்த மலைத்தோட்டத்தில் பணியாற்றும் தொழிலாளர்களுக்குக் கொடுக்கும் ஊதியம் மிகமிகக் குறைந்த ஊதியம். வாரத்திற்கு 15 ரூபாய்க்கு மேல் கிடைப்பது இல்லை. அவர்களுக்கு அண்டை மாநிலங்களில் குறைந்த விலையில் அரிசி வழங்கப் படுகிறது. ஆகவே, அந்தக் குழு ஆராய்ந்து பார்த்து அவர்களுக்கு ஊதிய உயர்வு அளிக்கிற வரையில், குறைந்த விலையில் உணவுப் பொருள் வழங்க அரசாங்கம் ஏற்பாடு செய்யுமா?

மாண்புமிகு திரு. க. இராசாராம் : நான் ஏற்கெனவே சொன்னது போல், தொழிற் சங்கத் தலைவர்கள் அனைவரும் ஒப்புக் கொண்டு இருக்கிறார்கள். யார் யார் அங்கே அங்கம் வகிக்கிறார்கள் என்று சொல்லி விடுகிறேன். (குறுக்கீடு).

1975 மார்ச் 19]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : நீண்ட பட்டியலாக இருந்தால் பின்னால் அவைமுன் வைத்துக்கொள்ளுங்கள்.

மாண்புமிகு திரு. க. இராசாராம் : மலிவு விலையில் அரிசி தருவது என்பது தோட்டத் தொழிலாளர்களுக்குப் பாதுகாப்பான முறையில் அந்தந்த மாவட்டத்தில் இருக்கும் மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்கள் பொறுப்பு பேற்றுக்கொண்டு காரியம் ஆற்றுகிறார்கள் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

Wages for Handloom Weavers

* 385 Q.—THIRU A. SUBRAMANIAM : Will the Hon. the Minister for Labour be pleased to state :

(a) whether a representation has been received from the Tamil Nadu State Handloom Weavers' Association in August 1974 in regard to enhancing the wages of handloom weavers; and

(b) if so, the action taken thereon ?

மாண்புமிகு திரு. க. இராசாராம் :—

(அ) ஆம்.

(இ) கைத்தறித் தொழிலில் ஈடுபட்டுள்ளவர்களுக்குக் குறைந்த அளவு ஊதியம் நிர்ணயிக்கப்படுவதற்கென அமைக்கப்பட்ட குறைந்த அளவு ஊதிய ஆலோசனைக் குழுவின் பரிந்துரைகளின் அடிப்படையில் அரசாணை எண். 559, தொழிலாளர் வேலைவாய்ப்புத் துறை, 26-7-74-ன் படி கைத்தறி நெசவாளர்களுக்கான குறைந்த அளவு ஊதிய விகிதங்கள் அண்மையில்தான் அறிவிக்கப்பட்டதால் அவற்றை தமிழ்நாடு கைத்தறி நெசவாளர்கள் சங்கத்தின் கோரிக்கையின் பேரில் இப்போழுது மாற்றி அமைப்பது உசிதமாகாதெனக் கருதப்படுகிறது.

திரு. வா. மை. அப்துல் ஜப்பார் : தலைவரவர்களே, இந்த அறிக்கையின்படி நெசவாளர்களில் ஏதாவது தரம் பிரிக்கப்பட்டு இருக்கிறதா? இன்ன வேலை செய்கிறவர்கள், இன்ன தரம், இன்ன கூலி என்று கூலி நிர்ணயம் செய்து இருக்கிறார்களா, அப்படி அளிக்கப்பட்ட கூலியை அவர்கள் பெறும் வகையில் கட்டாயப்படுத்தக்கூடிய திட்டம் இருக்கிறதா? அதை எப்படி நடைமுறைக்குக் கொண்டு வந்து நெசவாளர்களுக்கு வேண்டிய உதவிகளை, நெசவாளர்களின் துயர்துடைக்க அரசு நடவடிக்கை எடுக்க இருக்கிறது என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. க. இராசாராம் : - நெசவாளர்கள் மத்தியில் நிறையத்தரம் இருக்கிறது.

Ordinary variety, Reeds 18 to 20, Reeds, Shuttle 1-6, Pedal 2, twply varieties, per pair of check varieties, casement, art silk × cotton mixture), art silk.....

[1975 மார்ச் 19]

எல்லாவற்றிற்கும் தனியாக ரகங்கள் பிரிக்கப்பட்டு, அந்த அளவிலே கூலி நிர்ணயம் செய்யப்படுகிறது. இதுவரையிலும் கூலியை நிர்ணயம் செய்யும் தன்மை இல்லை. அதிலே தொழில் அதிபர்களும் இருக்கிறார்கள். அதேபோல் தொழிலாளர் தலைவர்களும் இருக்கிறார்கள். அவர்களெல்லாம் சேர்ந்து கூலி உயர்வைக் கவனித்துக்கொள்கிறார்கள். இது விரைவில் நடைமுறைக்கு வரும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : வினாக்கள்-விடைகள் முடிவுற்றன.

[குறிப்பு :—ஓர் உரையின் தொடக்கத்தில் வெள்ளிக்குறி(*) இடப்பட்டிருந்தால் அவ்வுரை உறுப்பினரால் சரி பார்க்கப்பட்டது என்பதைக் குறிக்கும்.]

திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து : பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர் சார்.....

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அட்ஜென்ட்மென்ட் மோஷன் முடிந்த பிறகு சொல்லுங்கள்.

திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து : இப்போது ஸீரோ அவர் இல்லையா?

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : ஸீரோ அவர் இல்லை.

(திரு. எம். சரேந்திரன், திரு. கோவை செழியன் எழுந்தனர்.)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : ஒத்திவைப்புத் தீர்மானம் முடிந்தவுடன் எழுப்புங்கள்.

2. நடைமுறைக் கேள்வி

வினா நேரம் முழுவதையும் வினாக்கள் கேட்கவே பயன்படுத்த அதிக வினாக்கள் எடுத்துக்கொள்வது குறித்து

திரு. கோவை செழியன் : கேள்வி நேரம் குறித்து பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர் எழுப்ப விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : சரி சொல்லுங்கள்.

திரு. கோவை செழியன் : பேரவைத் தலைவரவர்களே, 9-முதல் 10-மணி வரை கேள்வி நேரம் என்று ஒதுக்கப்பட்டு இருக்கிறது. இது எங்களுடைய உரிமை. இதிலே கை வைப்பதற்கு யாருக்கும் உங்மை கிடையாது. ஆனால் கேள்வி நேரம் முடிந்து விட்டால் மறு

1075 மார்ச் 19]

[திரு. கோவை செழியன்.]

அலுவலுக்குப் போகலாம். அவர்கள் தேர்ந்து எடுக்கிற கேள்விகள் குறைந்த அளவுக்குத் தேர்ந்தெடுக்கிறார்கள். அது $\frac{1}{2}$ மணியில் முடிந்து விடுகிறது. முன்பெல்லாம் நிறையக் கேள்விகள் போட்டு இருப்பார்கள், அவற்றை மெயில் வேகத்தில் எடுத்துக்கொண்டு முடித்து விடுவீர்கள். இப்போது மிகக் குறைந்த கேள்விகளே வருகின்றன. அதுவும் தொகுதி பற்றிய கேள்வியாக வருகிறது. “கும்மிடிப்பூண்டியில் குளம் வெட்டினார்களா” என்று வருகிறது. அப்படிப்பட்ட கேள்விகளுக்கெல்லாம் ஒரே வார்த்தையில் பதில் சொல்லிவிடுகிறார்கள். ஆகவே, பாலிஸி சம்பந்தமான கேள்விகளை அனுமதிக்கவேண்டும். நாளைய தினத்திலிருந்து 10 கேள்விகள் அதிகமாக எடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

(3) ஒத்திவைப்புத் தீர்மானம்

ஹட்சி நிவாரணப் பணிக்கு மத்திய அரசு உதவியை கோரப் போவதில்லை என முதலமைச்சர் விடுத்த அறிக்கையும் அதன் விளைவாக மக்கள் பதிப்பு முறித்து.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: “Serious situation arising out of Hon'ble Chief Minister's Statement in the House on 17th March 1975 disowning any aid for drought from Centre resulting in suffering the drought affected millions in Tamil Nadu”.

என்ற பொருள் குறித்து மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் ஜே. ஜேம்ஸ், கே.டி.கே. தங்கமணி, ஆலடி அருணா ஆகியோர் 41-வது விதியின்கீழ் ஒரு ஒத்திவைப்புத் தீர்மானம் கொடுத்திருக்கிறார்கள். இது எப்படி பேரவையை ஒத்தி வைத்து விவாதிக்கக் கூடிய அளவுக்கு முக்கியத்துவம் வாய்ந்தது என்பதைச் சுருக்கமாக மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் விளக்க வேண்டும். திரு. ஆலடி அருணா.....

*திரு. ஆலடி அருணா: தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் ஹட்சி நிவாரணப் பணிக்காக மத்திய அரசிலிருந்து இப்போது நிதி அமைச்சராக இருக்கிற திரு. சி. சுப்பிரமணியம் அவர்கள் மத்திய அரசில் நிதி அமைச்சராக நீடிக்கிற வரையில் தமிழ் நாடு அரசு நிதி கேட்காது என்ற தீவிரமான முடிவை இந்த மன்றத்தில் வெளியிட்டு இருக்கிறார்கள். இந்தத் தீவிரமான முடிவை மாண்புமிகு முதலமைச்சர் டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் வெளியிட்டதன் காரணமாக தமிழகத்தில் இருக்கிற 4½ கோடி மக்கள் மனதிலே ஒரு பெரிய அதிர்ச்சியை உருவாக்கியிருக்கிறது என்பதை இந்த மன்றத்தின் கவனத்திற்கு நான் கொண்டு வர விரும்புகிறேன்.

நாட்டில் பஞ்சம், பற்றுக்குறை ஆகியவை பருவமழை தவறியதன் காரணமாக ஏற்பட்டு இருக்கிறது. வரலாறு காணாத அளவுக்கு இந்த நிலைமையேற்பட்டிருக்கிறது. எனவே, அரசு தீவிரமான நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டுதான் இந்தப் பஞ்சத்தைச் சமாளிக்க முடியும்,

256 வறட்சி நிவாரணப் பணிக்கு மத்திய அரசு உதவியை கோரப்
போவதில்லையென முதலமைச்சர் விடுத்த அறிக்கையும்
அதன் விளைவாக ஊக்கப் பாதிப்பு குறித்து

[திரு ஆலடி அருணா]

[1975 மார்ச் 19]

வறட்சியைப் போக்க முடியும் என்றெல்லாம் நாட்டு மக்களிடையே ஒரு பலமான கருத்தைச் சொல்கிற போது வறட்சி நிவாரணப் பணிக்காக மத்திய அரசிடமிருந்து கையேந்தி வாங்க மாட்டேன் என்ற தீவிரமான முடிவை இந்த மாமன்றத்திலே சொல்வதால் தமிழகத்திற்கு எவ்வளவு பெரிய குந்தகம் ஏற்படுகிறது என்பதை இந்த மன்றத்தில் எடுத்துச் சொல்வது என்னுடைய கடமையாகும்.

மத்திய நிதி அமைச்சர் மாண்புமிகு திரு. சி. சுப்பிரமணியம் அவர்கள் சென்னையில் ஒரு கூட்டத்தில் பேசியது பத்திரிகைகளில் வெளிவந்திருக்கிறது, அதுதான் முதலமைச்சரவர்களைப் புண்படுத்தியது, ஆத்திரமூட்டியது, ஆகவே, ஆவேசத்திற்கு ஆளாகியது என்று சொல்லக்கூடிய அளவுக்கு இருந்திருக்கும். வறட்சிப் பணிக்கு மார்ச், ஏப்ரல் மாதங்களுக்கு 6 இலட்சம் பேர்களுக்குப் பகிர்ந்தளிக்க ரூபாய் 7½ கோடி கேட்டுள்ளனர். முன்பு கொடுக்கப்பட்ட வறட்சிப் பணம் சரியாக மக்களுக்குப் போய் சேரவில்லை; இப்போது போய் சேருமா என்று பிரதமர் சொன்ன போது இங்குள்ளவர்களுக்கு கோபம் வந்துள்ளது. இப்போது கொடுக்கிற பணம் மக்களுக்குப் போய்ச் சேர்ந்து, அதற்குரிய சரியான கணக்கை வைத்துக்கொள்வார்கள் என்று நினைக்கிறேன், இன்னும் அதிகப் பணம் வேண்டுமென்றால் தருகின்ற கணக்கைப் பார்த்துத்தான் முடிவு செய்ய வேண்டும் என்ற முறையில் அவர்கள் பேசியது பத்திரிகையில் வந்திருக்கிறது.

தியாகராய நகர் கூட்டத்தில் மத்திய நிதி அமைச்சர் திரு. சி. சுப்பிரமணியம் அவர்கள் பேசியது பத்திரிகையில் வந்திருக்கிறது. இப்படி ஒரு மாநில அரசுக்குத் தருகின்ற பணத்துக்குக் கணக்கு வைத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று ஒரு கருத்தை மத்திய அமைச்சர் வெளியிட்டிருக்கிறார். இதற்கு ஒரு தீவிரமான பதிலே, வேகமான பதிலைக் கட்சி அடிப்படையில் அல்ல; அரசியல் அடிப்படையில் முதலமைச்சரவர்கள் மறுநாள் ஒரு பொதுக் கூட்டத்தில் சொல்லியிருக்கிறார்கள். மத்திய நிதியமைச்சர் தெருவிலே எழுப்பிய கேள்விக்கு முதலமைச்சர் தெருவிலே பதில் அளித்திருக்கிறார்கள். அது ஒரு பெரிய அரசியல் மோதலாக முடிந்துவிட்டது.

மத்திய அமைச்சரின் கேள்விக்கு முதலமைச்சர் விளக்கம் அளித்தார். ஆனால் அது அரசியல் உட்கோட்டின்மீது கொண்ட மோதலாக முடிந்து விட்டது. அதனால் இந்த மன்றத்திலே வந்து, நிதியை வாங்கமாட்டேன், கையேந்தி நிற்கமாட்டேன் என்று சொல்வதன் மூலம் நம்முடைய திட்டப் பணிகள், ஆக்கப்பூர்வமான வேலைகள் பெரிதும் பாதிக்கப்படும். இந்தக் கருத்தினை வலியுறுத்தி ஒரு முடிவு காண்பதற்காகவே இன்றைய தினம் சர்வகட்சித் தலைவர்கள் எல்லாம் சேர்ந்து இந்தத் தீர்மானத்தைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள்.

வறட்சி நிவாரணப் பணிக்கு மத்திய அரசு உதவியை கோரப் 257
போவதில்லையென முதலமைச்சர் விடுத்த அறிக்கையும்
அதன் விளைவாக மக்கள் பாதிப்பும் குறித்து.

1975 மார்ச் 19]

[திரு. ஆலடி அருணா]

முதலமைச்சரவர்களின் தீவிரமான இத்தகைய முடிவிற்கு ஏற்கெனவே சர்வ கட்சித் தலைவர்கள் எல்லாம் தங்களுடைய கண்டனத்தைத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். அதற்குப் பதில் அளிக்கும் வகையில் முதலமைச்சரவர்கள் மத்திய சர்க்கார் எங்கெங்கெல்லாமோ கோடிக்கணக்கில் செலவழித்துவிட்டது; ஆனால் இந்த அரசுக்கு இல்லை என்று சொல்கிறார்கள் என்ற அடிப்படையில் தன்னுடைய கருத்தை வெளியிட்டார்கள்.

கடந்த 5-ந்தேதி என்று கருதுகிறேன். நாடாளுமன்றத்தில் சம்பந்தப் பட்ட மத்திய அமைச்சர் வெளியிட்ட ஒரு கருத்தை இந்த மன்றத்தின் சபனத்திற்குக் கொண்டுவர ஆசைப்படுகிறேன்.

'The Minister stated that the Centre has provided Rs. 45.04 crores by way of Advance Plan Assistance to six States during 1974-75. This was to be adjusted against the quantum of Central Plan Assistance due to the concerned States. The States getting Advance Plan Assistance for drought and flood relief were Gujarat Rs. 14.4 crores, Rajasthan Rs. 10.24 crores, Orissa Rs. 7.91 crores, Madhya Pradesh Rs. 6.5 crores, Assam Rs. 4 crores and West Bengal Rs. 2.25 crores என்று 1974-75-ம் ஆண்டுக்குச் வறட்சி நிவாரணப் பணிகளுக்காக மத்திய அரசாங்கம் எந்த அளவுக்குச் செய்திருக்கிறது என்ற தகவலைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அந்த அடிப்படையில் நமக்கு 7½ கோடி தருவதாகச் சொல்லி 6 கோடி ரூபாய் வரை இதுவரை தந்திருக்கிறார்கள். இது நாம் கூட நமக்கு கீழே இருக்கிற உள்ளாட்சி நிறுவனங்களுக்கு நிதி ஒதுக்குவது போன்றது தான். தொகையை மொத்தமாக ஒரே நேரத்தில் கொடுப்பதில்லை. வேலைகள் எப்படிச் நடக்கின்றன, பணம் எப்படிச் செலவழிக்கப்படுகிறது என்பதைப் பார்த்துதான் கொடுக்கிறோம். அந்த அடிப்படையில் மத்திய அரசு நமக்குத் தந்திருக்கிறது.

மத்திய அரசு கணக்குச் கேட்போம் என்று சொன்னால் எங்களுக்கு மட்டும்தான் அந்தக் கணக்கை என்று கேட்டார்கள். அப்படி மத்திய அரசு இந்த மாநிலத்தை மட்டும் கணக்குக் கேட்டிருந்தால் அது தவறு என்பதை நானும் ஒத்துக்கொள்கிறேன். நேற்று முன்தினம் மத்திய அமைச்சர் பதில் சொல்லும்போது கணக்குக் கேட்டது இந்த மாநிலத்திற்கு மட்டுமல்ல; அது எல்லா மாநிலங்களுக்கும் பொருந்தும் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். எனவே, கணக்குக் கேட்டது தமிழ் நாட்டுக்கு மட்டுமல்ல; இந்தியத் துணைக் கண்டத்தில் இருக்கிற எல்லா மாநிலங்களும் வறட்சிப் பணி கணக்குகளைச் சரியாகக் காட்ட வேண்டும்மென்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆகவே, தமிழகத்தை மட்டும் அரசியல் நோக்ககோடு, ஒரு உள் நோக்ககோடு மத்திய நிதி அமைச்சர் சி. சுப்பிரமணியம் கணக்குக் கேட்டார் என்று நான் கருதவில்லை. அதற்குக் காரணம் நாடாளுமன்றத்தில் திரு. கமலநாதன் அவர்கள் எழுப்பிய கேள்விக்கு சுப்பிரமணியம் அவர்கள் விளக்கமாக ஒரு நல்ல பதிலைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். எனவே, முதலமைச்சர் அந்தத் தீவிரமான முடிவில் இருக்க வேண்டிய அவசியம் இல்லை.

258 வறட்சி நிவாரணப் பணிக்குப் மத்திய அரசு உதவியை கோரப் போவதில்லையென முதலமைச்சர் விடுத்த அறிக்கையும் அதன் விளைவாக மக்கள் பாதிப்பும் குறித்து.

[திரு. ஆலடி அருணா]

[1975 மார்ச் 19]

தமிழ் நாட்டிலே இன்றைக்கு ஏற்பட்டிருக்கிற நெருக்கடியைத் தீர்ப்பதற்கு ஏற்ற பரிகாரம் தேடுவதற்கு ஏராளமான நிதி தேவைப்படுகிறது. இந்த நேரத்தில் நிதி வாங்க மாட்டேன், நிதி பெற மாட்டேன், கையேந்தி நிற்கமாட்டேன், மானம்தான் பெரிது என்று சொன்னால் இது முதலமைச்சருடைய மானத்தைப் பற்றியது அல்ல; தமிழகத்திலே தவித்துக் கொண்டிருக்கிற மக்கள் நிலையைப் பொறுத்தது. அரசியல் குரோதத்தை மேடையிலே வைத்துக்கொள்ளலாம். அதை மக்கள் பிரச்சினையாக்க வேண்டாம். ஏற்கெனவே தவித்துக்கொண்டிருக்கிற மக்களுக்கு தமிழகத்தின் 4½ கோடி மக்களுக்கு முதலமைச்சருடைய கருத்து பெரிய திகைப்பாக இருக்கிறது. முதலமைச்சருடைய போக்கிலே சந்தேகம் உருவாகியிருக்கிறது. குறிப்பாக வறட்சியால் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிற மக்களின் திகைப்பையும் சந்தேகத்தையும் போக்குகின்ற வகையில் ஒரு நீண்ட விவாதத்தை நடத்த இந்த சபையின் இதர அலுவல்களை ஒத்திவைக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

*மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: தலைவரவர்களே, மிகத் தீவிரமான ஒரு முடிவின் முதலமைச்சராகிய நான் அறிவித்துவிட்டதாக நம் முடைய நண்பர் ஆலடி அருணா அவர்கள் இவ்வளவு தீவிரமாக முதலமைச்சர் சொல்லக் கூடாது என்று அமைதியான முறையில் கேட்டுக் கொண்டதை நான் உள்ளபடியே பாராட்டுகிறேன். ஏனென்றால் மத்திய அரசு எப்படி எல்லாம் மாநில அரசை வஞ்சிக்கிறது என்பதையும் மாற்றான் தாய் மனப்பான்மையோடு நடந்துகொள்கிறது என்பதையும் கடந்த இரண்டு, மூன்று மாதங்களுக்கு முன்பு நண்பர் ஆலடி அருணா அவர்கள் பட்டியல் போட்டுக் காட்டினார்கள்.

மத்திய அரசு ஆந்திராவுக்கு எவ்வளவு கொடுத்தது, மாராட்டிய திற்கு எவ்வளவு தந்தது, வங்கத்திற்கு வழங்கியது எவ்வளவு? ஆனால் தமிழ்நாட்டுக்கு மாத்திரம் மத்திய அரசு எவ்வளவு மாற்றான் தாய் மனப்பான்மையோடு நடந்துகொள்கிறது என்ற பட்டியலை இங்கே வெளியிட்டு ரொம்பத் தீவிரமாக இப்படிப்பட்ட ஒரு அரசியல் சட்டம் இருக்கவே கூடாது; வங்கக் கடலில் தூக்கி எறிய வேண்டுமென்று அன்றைக்கு இதே அருணா அவர்கள் சொன்னார்கள். அவர் இன்று அந்தத் தீவிரத்திலிருந்து பல படிகள் கீழே இறங்கிவந்து, முதலமைச்சர் தீவிரமாக இருக்கக் கூடாது என்கிற ஒரு விருப்பத்தை—வேண்டுகோள் என்று சொல்லமாட்டேன், நான் யார், என்னை அவர் வேண்டிக்கொள்ள—அவர்களுடைய விருப்பத்தை இங்கே தெரிவித்து இருக்கிறார்கள்.

மத்திய நிதி அமைச்சர் அவர்கள் தெருவிலே பேசியதற்கு முதலமைச்சர் தெருவிலே பதில் சொல்லிவிட்டார். பிறகு இங்கே ஏன் அதைப் பற்றிப் பேசவேண்டுமென்று அருணா அவர்கள் கேட்டார்கள்.

நேற்று மூன்றினம் நண்பர் கோவை செழியன் அவர்கள் அது பற்றி இங்கே ஒரு பிரச்சினையை எழுப்பியபோதுதான் நான் இதற்கான பதிலை இந்த மன்றத்தில் சொல்லவேண்டி வந்தது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

வறட்சி நிவாரணப் பணிக்கு மத்திய அரசு உதவியை ரூபாய் 259 259
போவதில்லையென முதலமைச்சர் விடுத்த அறிக்கையும்
அதன் விளைவாக மக்கள் பாதிப்பும் குறித்து.

[1975 மார்ச் 19]

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

கணக்குக் கேட்கிற நேரத்தில் இப்போது இருக்கிற கணக்கு வழக்கு முறைகள் எவ்வாறு இருக்கின்றன என்பதை நாம் அனைவரும் தெளிவாகப் புரிந்து கொள்ள வேண்டும்.

மத்திய அரசு தருகின்ற வறட்சி உதவித் தொகைக்கு அவ்வப்போது பணம் எவ்வளவு செலவழிந்தது என்பதற்கு மொத்தமாக ஒரு “யூட்டிலிசேஷன் சர்ட்டிபிகேட்”, ஒரு அறிவிப்புக் கடிதம்—அதனை மாநிலக் கள் மத்திய அரசுக்கு அனுப்புகின்றன.

அவர்கள் கொடுத்திருக்கிற பணம் எப்படிச் செலவழிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதற்கான யூட்டிலிசேஷன் சர்ட்டிபிகேட்டினை மாநிலங்கள் மத்திய அரசுக்கு அனுப்புகின்றன. ஆனால் இதிலே தணிக்கை என்பது வேறு விஷயம்.

தணிக்கையைப் பொறுத்தமட்டில் அக்கவுண்டன்ட் ஜெனரல் வறட்சி செலவுகள் உட்பட மாநிலங்களிலே ஏற்படுகின்ற எல்லாச் செலவுகளையும் தணிக்கை செய்கிறார். வறட்சி செலவு மாத்திரமல்ல; மாநிலத்தில் இருக்கிற எல்லாச் செலவுகளையும்—வறட்சி செலவு உட்பட—அக்கவுண்டன்ட் ஜெனரல் தணிக்கை செய்கிறார்.

அப்படித் தணிக்கை செய்து அவர் தருகிற அறிக்கையினை சட்டசபை பொது கணக்குக் குழு ஆராய்கிறது; இந்தச் சட்டசபையும் ஆராயக் கடமைப்பட்டிருக்கிறது; அதன்மீது கருத்துக்கள் கூறுகிற உரிமையைப் படைத்திருக்கிறது. அக்கவுண்டன்ட்-ஜெனரலின் அறிக்கையை டில்லியிலுள்ள ஆடிட்டர் ஜெனரல் ஆப் இந்தியா அவர்களுக்கு அனுப்பப்படுகிறது.

இதுவே நம்முடைய அரசியல் சட்டத்தில் கணக்கு முறைகளைத் தணிக்கை செய்வதற்கு இப்போது வகுக்கப்பட்டிருக்கிற முறைகள் ஆகும். இந்த முறையைத்தான் நாமும் மற்ற மாநிலங்களும் கடைப்பிடித்து வருகிறோம்.

இப்போது உள்ளதுபோல ஒவ்வொரு தடவையும் வறட்சி நிவாரண நிதியைப் பெற்றுக்கொண்டு, அடுத்த தடவையாக நிதி கேட்பதற்கு முன்பு மாநில அரசு வழக்கமாக அனுப்புகிற யூட்டிலிசேஷன் சர்ட்டிபிகேட்டினை—அந்தக் கடிதத்தை மத்திய அரசுக்கு அனுப்ப நமக்கு எந்தவிதமான தடையும் இல்லை. அதுதான் இன்றைக்கு அரசியல் சட்டத்தில் வகுக்கப்பட்டுள்ள இந்தக் கணக்கு வழக்குகள் முறையும் கூட. அதிலே நமக்கு ஆட்சேபணை கிடையாது. கொடுக்கப்பட்டதொகை எப்படிச் செலவழிந்துள்ளது என்ற கணக்கைப் பார்த்துத்தான் மேற்கொண்டு தொகை தரமுடியும்; என்று சுப்பிரமணியம் பேசியிருக்கிறார்.

கொடுக்கப்பட்ட ஏழு கோடி ரூபாய் அல்லது ஆறரைக் கோடி ரூபாய் எப்படிச் செலவழிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று கணக்குப் பார்த்து பிறகுத்தான் மேற்கொண்டு தொகை தரமுடியும் என்று அவர் கூறியிருக்கிறார். இப்போது தரப்பட்ட தொகைக்கு அவருடைய கூற்றின் படி, கணக்கு தணிக்கை எல்லாம் பார்க்கப்பட்டு, அந்தத் தணிக்கை எல்லாம் முடிந்து, அறிக்கை எல்லாம் வந்த பிறகுதான்

260 வறட்சி நிவாரணப் பணிக்கு மத்திய அரசு உதவியை கோரப்
 போவதில்லையென முதலமைச்சர் விடுத்த அறிக்கையும்
 அதன் விளைவாக மக்கள் பாதிப்பும் குறித்து.

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

[1975 மார்ச், 19]

மறு உதவி தர முடியும் என்றால், தணிக்கை முடிய எத்தனை மாதம் ஆகுமோ, எத்தனை ஆண்டுகள் ஆகுமோ, சில நேரங்களில் இரண்டு ஆண்டு, மூன்று ஆண்டுகள் கூட தணிக்கை முடிய ஆகிவிடுகிறது. ஆகவே இந்த ஏழு கோடி ரூபாய்க்கான கணக்கு வழக்குகள் எல்லாம் தணிக்கை செய்து, சரியா தவறா என்று தணிக்கையை முடித்து விட்டு, மறுபடியும் கொடுப்பதற்கு அவர் கஜானாவில் கை வைக்கிற நேரத்திற்குள் தமிழ் நாட்டில் வறட்சி எல்லாம் முடிந்து விடும். இதை நாம் மனதில் எண்ணிப்பார்க்க மறந்து விடக்கூடாது. இந்த விவரங்கள் எல்லாம் இந்த மாநிலத்தில் நிதி அமைச்சராக இருந்து இப்போது மத்தியில் நிதி அமைச்சராக இருப்பவருக்குத் தெரியாதா என்றால் தெரியும். இவ்வளவும் தெரிந்து வைத்துக்கொண்டிருக்கிற ஒரு மத்திய நிதி அமைச்சர்— மாநிலத்தில் நிதி அமைச்சர் பொறுப்பேற்றவர்— வேண்டுமென்றே இந்த அரசின் மீது ஒரு மாசு கற்பிக்க வேண்டும் என்ற எண்ணத்தோடு ஒரு பொதுக்கூட்டத்தில் பேசுகின்ற நேரத்தில், “நான் மேற்பார்வை இடுவேன், இப்போது கொடுக்கப்பட்டிருக்கிற பணத்திற்கான கணக்கு எல்லாம் பார்த்து விட்டுத்தான் மேற்கொண்டு தருவேன்” என்றெல்லாம் சொல்வது அவருக்கு இருக்கின்ற நிதி அமைச்சர் என்கின்ற பொறுப்பை ஒரு அரசின் மீது களங்கம் சமத்த வேண்டுமென்ற முறையில், மாசு கற்பிக்க வேண்டுமென்று, துஷ்பிரயோகம் செய்கிறாரோ, என்றுதான் நாம் எண்ண வேண்டியிருக்கிறது.

உணவுப் பிரச்சினையில் அரசியல் கூடாது என்று மாண்புமிகு மத்திய அமைச்சர் ஜகஜீவன்ராம் அவர்கள் மிகத் தெளிவாகச் சுட்டிக் காட்டி இருக்கிறார்கள். வறட்சிப் பணிகளைப் பார்வையிட வந்த மாண்புமிகு அமைச்சர் ஷின்டே அவர்கள் இந்த வறட்சி நிவாரணப் பிரச்சினையில் அரசியலே கூடாது என்று தெளிவாகச் சுட்டிக் காட்டியிருக்கிறார்.

ஏன்? வேலூர் மருத்துவ மனை விவகாரத்தில்கூட அரசியல் கூடாது என்கின்ற வகையில் கவனிக்கப்பட வேண்டுமென்று மாண்புமிகு அமைச்சர் பிரம்மானந்த ரெட்டி அவர்கள் தமது கருத்தை மிகப் பெருந்தன்மையோடு வெளியிட்டார்கள்.

ஆனால், திரு. சி. எஸ். மத்திய நிதி அமைச்சர் என்ற முறையில் அவர் வெளியிட்டிருக்கிற இந்தக் கருத்தின்மீது தான் நாம் விமரிசனம் செய்கிறோமே அல்லாமல், சி. எஸ். அவர்களுக்கும் நமக்கும் தனிப்பட்ட எந்தவிதமான விரோதமோ கிடையாது. அவரைத் தன்னிலைப்படுத்தி வெறுப்பான வார்த்தைகளை அவர்மீது சொல்ல வேண்டுமென்ற எண்ணத்தோடு இந்தப் பிரச்சினையை அணுகவில்லை என்பதை மாத்திரம் நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அவர்கள் ராஜ்ய சபாவில், “நான் எல்லா மாநிலங்களுக்கும் சேர்த்துத்தான் சொன்னேன்” என்பதாகக் கூறியதாக ஒரு கருத்தை ஆலடி அருணா அவர்கள் எடுத்துச் சொன்னார்கள். தமிழ்நாட்டு மேடையில் சொன்னதை எல்லா மாநிலங்களிலும் போய் சொன்னாரா என்றால் இல்லை. இந்த மாநிலத்தில்தான், பொதுக்கூட்டம் போட்டுச் சொல்லி

ஹர்த்சி நிவாரணப் பணிக்கு மத்திய அரசு உதவியை கோரப் 161
போவதில்லையென முதலமைச்சர் விடுத்த அறிக்கையும்
அதன் விளைவாக மக்கள் பாதிப்பும் குறித்து.

1975 மார்ச், 19]

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

இருக்கிறார். எல்லா மாநிலங்களிலும் கணக்கு வழக்குக் கேட்கட்டும். இப்போது அரசியல் சட்டம் வகுத்திருக்கும் கணக்கு முறைப்படி சொல்லட்டும். நாம் கேட்கின்ற மாநில சயாட்சி கூட, தமிழ் நாட்டிற்கு மாத்திரமல்ல, எல்லா மாநிலங்களுக்கும் சேர்த்துத் தான் கேட்கிறோம். அதைப் போலவேதான் மாநில உரிமைகளை எல்லா மாநிலங்களுக்கும் தான் கேட்கிறோம். ஆகவே இதில்கூட தமிழ் நாட்டு முதலமைச்சர் என்கின்ற முறையில் எல்லா மாநிலங்கள் சார்பிலே கூட நான் வாதாடக் கடமைப்பட்டிருக்கின்றேன். ஏனென்றால், எல்லா மாநிலங்களிலும் ஒன்றுதான் இந்த மாநிலம். அரசியல் சட்டத்திலே எந்த நடைமுறைக் கணக்கு வழக்குகளைப் பொறுத்து பின்பற்ற வேண்டுமென்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறதோ அதன்படி நாம் நடந்து வரும்போது, இப்படிப் பேசுவதானது ம்மைமிருந்த அடிமைகளாக நடத்துகின்ற ஒரு போக்கினை மத்திய அரசின் நிதி அமைச்சர் பொறுப்பேற்றிருக்கின்ற திரு. சுப்பிரமணியம் கொண்டிருக்கிறாரோ என்ற எண்ணத்தை ஏற்படுத்துகிறது. அந்த மனப்போக்கைத் தான் நாம் வேதனையோடு கண்டிக்கிறோம் என்பதையும் இந்த அவையில் எடுத்துக் கூறக் கடமைப்பட்டிருக்கின்றேன்.

வரும் ஆண்டு மத்திய அரசிடம் நாம் ஹர்த்சி நிவாரணப் பணிக்காகப் பணம் கேட்டிருக்கிறோம். அருணா அவர்கள் சொன்னார்கள், “தமிழ் நாடே அதிர்ச்சி அடைந்திருக்கிறது முதலமைச்சரின் பதிலைக் கேட்டு” என்று. தமிழ்நாடு அதிர்ச்சி அடைந்திருப்பதாக எனக்குத் தெரியவில்லை — சிலர் அதிர்ச்சி அடைந்திருக்கலாம். நான் மறுக்கவில்லை. ஆனால், அப்படிப்பட்ட ஒரு நெருக்கடிக்கு தமிழ்நாட்டை கழக அரசு கொண்டு போய் வைத்து விடாது என்பதற்காக நான் சில விவரங்களைத் தரக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அவர்கள் குறிப்பிட்டிருக்கிற சர்வ கட்சியைச் சேர்ந்த தலைவர்கள் எல்லாம் கோரிக்கை விடுத்திருக்கிறார்கள் என்பதிலிருந்து இதிலே அச்ச சமோ, ஐயமோ யாருக்கும் ஏற்படத் தேவையில்லை.

வரும் ஆண்டில் மத்திய அரசிடம் ஹர்த்சி நிவாரணத்திற்காக நாம் கேட்டுள்ள பணத்தை நமது நிதிநிலை அறிக்கையில் வருவாய் கணக்கில் எடுத்துக் கொள்ளவில்லை என்பதை யாரும் மறந்து விடக் கூடாது. ஆனால், ஹர்த்சிப்பணி செலவுக்கான மொத்தம் ரூபாய் 55 கோடி செலவு ஆகும் என்பதையும் சேர்த்துத்தான் நிதிநிலை அறிக்கையில் கணக்கிட்டு இருக்கிறோம் என்பது நாம் கொடுத்துள்ள விவரத்தில் இருக்கின்றது. ஆனால், மத்திய அரசிடமிருந்து ரூபாய் 20 கோடி என்ற அளவில் வருவாய் வரும் என்று எடுத்துக் கொண்டு வரவு செலவுத் திட்டம் வைக்கப்பட வில்லை. ஹர்த்சிப் பணி செலவுக்காக மொத்தம் ரூபாய் 55 கோடி செலவினக் கணக்கில் எடுத்துக் கொண்டு வரவு செலவுத் திட்டம் இருந்தது. அதன்படிதான் ரூபாய் 26 கோடி நமக்கு துண்டு விழும் என்று காட்டப் பட்டிருக்கிறது. இந்த 26 கோடி ரூபாய் துண்டு விழுவதை சரிக்கட்டத்தான் 6 கோடிக்கு வரிகளைப் போட்டிருக்கிறோம். மீதம் உள்ள 20 கோடி ரூபாய் துண்டு திட்டங்களுக்காக மத்திய அரசு மேலும் கூடுதலாக இவ்வளவு அளிக்க வேண்டுமென்று மத்திய அரசிடம் நாம் வற்புறுத்தி

262 **ஹாட்ஜி நிவாரணப் பணிக்கு மத்திய அரசு உதவியை கோரப் போவதில்லை**பென முதலமைச்சர் விடுத்த அறிக்கையும் அதன் விளைவாக மக்கள் பாதிப்பும் குறித்து.

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

[1975 மார்ச் 19]

இருக்கிறோம். மத்திய அரசு மாநிலங்களிலிருந்து வசூலிக்கின்ற வரி—பொதுவாக விதிக்கப்பட்டிருக்கிற வரியில் இருந்து நமக்கு மேலும் அதிகமாகப் பங்கு கிடைக்கும் என்று எதிர்பார்க்கிறோம். ஆகவே இவைகளை யெல்லாம் வைத்து இந்த ரூபாய் 26 கோடி துண்டு விழுவதைச் சரிக்கட்டவும், மேலும் சிக்கன முறைகள், சேமிப்பு மூலம் சரிக்கட்ட முடியும் என்ற நம்பிக்கையும் இந்த அரசுக்கு இருக்கிறது என்பதை நான் இங்கே தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இப்படிச் சொல்கின்ற காரணத்தால் இந்த ரூபாய் 55 கோடியில் குறையும் என்றோ, அல்லது இதன் காரணமாகத் திட்டச் செலவுகளிலிருந்தும் திட்டத்தில் சேராத செலவுகளில் இருந்தும் குறைக்கப்பட்டு வறட்சிப் பணிகளுக்குச் செலவழிக்கப்படுமா என்ற சந்தேகம் கூட யாருக்கும் எழத் தேவை இல்லை. திட்டத்தில் இருந்தும் திட்டத்திற்கு அப்பாற்பட்டும் ஒதுக்கப்பட்டுள்ள ரூபாய் 20 கோடி கிராம வளர்ச்சிப் பணிகளுக்கும் வேலை வாய்ப்பு அளிப்பதற்கும் பயன்படும் திட்டங்களுக்கு ஒதுக்கப்பட்டுள்ள தொகை குறையாது என்கிற மனப்பூர்வமான உறுதியை இந்த மன்றத்தில் நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். (கரவொலி) இப்படிச் செய்தாலும்கூட, ஓரளவிற்கு நாம் மத்திய சர்க்காரிடம் வறட்சி நிவாரணம் கேட்டோம் என்றாலும்கூட, ஓரளவிற்கு வறட்சி நிதி தேவைப்படுகிறது, அவசியம் என்பதை நான் மறுக்கவில்லை. அதை நான் தமிழ்நாட்டுப் பொது மக்களிடமிருந்தும் எதிர்பார்க்கிறேன். வறட்சியால் பாதிக்கப்பட்ட மக்களுக்கு வறட்சியால் பாதிக்கப்படாத மக்கள் உதவியைச் செய்ய வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதற்கு நண்பர் அருணா அவர்கள் தந்துள்ள ஒத்திவைப்புத் தீர்மானத்தின் மூலம் எனது வேண்டுகோளை இந்த மன்றத்திற்கும், மன்றத்தின் சார்பாகத் தமிழ்நாட்டு மக்களுக்கும் விடுக்க விரும்புகின்றேன்.

“வறட்சி நிவாரண நிதி அமைப்பு” என்ற ஒரு அமைப்பு பைனான்ஸ் டிபார்ட்மென்டில்—நிதி இலாகாவில் ஆரம்பிக்கப்படவிருக்கிறது. அதற்கு அனைவரும் உதவி செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அமைச்சர்கள் ஒரு மாதச் சம்பளம்—மாதா மாதம் அல்ல—ஒரு மாதச் சம்பளத்தை வரட்சி நிவாரண நிதிக்காகத் தர வேண்டுமென்று முடிவு எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

தமிழ்நாட்டினுடைய நாடாளுமன்ற உறுப்பினர்கள் தங்களுடைய ஒரு மாதச் சம்பளத்தைத் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இங்கே இருக்கிற சட்ட மன்ற உறுப்பினர்கள் தங்களுடைய ஒரு மாதச் சம்பளத்தை (கரவொலி)—ஒத்திவைப்புத் தீர்மானத்தைக்கொண்டு வந்திருக்கிற அருணா உட்பட—தரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். சம்பளம் என்றால், ரூபாய் 200 அல்ல—அதிகப்படுத்தித் தந்திருக்கிற ரூபாய் 450—அதைத் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். மூலவை உறுப்பினர்களும் தர வேண்டுமென்றும்—இந்த அவையிலிருந்து நான் வேண்டுகோள் விடுப்பதைத் தவறாகக் கருதக்கூடாது என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

வறட்சி நிவாரணப் பணிக்கு மத்திய அரசு உதவியை கோரப் 263
போவதில்லையென முதலமைச்சர் விடுத்த அறிக்கையும்
அதன் விளைவாக மக்கள் பாதிப்பும் குறித்து.

1975 மார்ச் 19]

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

அரசாங்க அலுவலாளர்களுக்கு இந்த அரசு எவ்வளவோ செய்திருக்கிறது. அதற்குப் பிரதி உபகாரமாக அல்ல—இந்த நாளும், நாட்டு மக்கள் கஷ்டப்படுகின்ற நேரம்—அவர்கள்—அரசாங்க அலுவலாளர்கள் ஆகியவர்கள் ஒரு நாள் ஊதியத்தை—ஒரு மாதம் அல்ல—ஒரு நாள் ஊதியத்தை அவர்கள் வழங்க வேண்டுமென்று அவர்களை எல்லாம் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

தொழிலாளர்கள்பால் இந்த அரசு எவ்வளவு அக்கறை உடையது என்பதைத் தொழிலாளர்கள் உணருவர். ஆகவே, ஆலைத் தொழிலாளர்கள் தங்களுடைய ஒரு நாள் ஊதியத்தை வழங்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தனியார் நிறுவனங்கள்—அவர்களும் இந்த நல்ல காரியத்திற்காக நல்ல நன்கொடைமையத் தருவார்கள் என்று நம்புகிறேன். கொடுப்பதாகச் சொன்னால் மாத்திரம் போதாது. கொடுக்கவும் வேண்டுமென்று தனியார் நிறுவனங்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

தமிழ்நாட்டிலே 9 ஆயிரம் பேருந்துகள் ஓடிக்கொண்டிருக்கின்றன. கார்ப்பரேஷன்களையும் சேர்த்து, தனியார் பேருந்துகளையும் சேர்த்து, பேருந்து ஒன்றிற்கு ஆயிரம் ரூபாய் என்று தருவார்களானால்; அதுவே பெரும் தொகையாக அமையும். ஆகவே, அவர்களையும் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அந்த வகையில் இந்த வறட்சி நிவாரண நிதிக்காக அனைவரும் பண உதவியைச் செய்ய வேண்டுமென்று இந்த ஒத்திவைப்புத் தீர்மானத்திற்கு பதில் கூறும் வகையில் வேண்டுகோள் ஆக விடுத்து, நண்பர் ஆலடி அருணா அவர்கள் கொண்டுவந்திருக்கின்ற இந்த ஒத்திவைப்புத் தீர்மானத்தை; இந்த என்னுடைய விளக்கத்திற்குப் பிறகு, இந்த அவையை ஒத்திவைத்து, விவாதிக்க வேண்டிய அவசியம் இல்லை என்பதைத் தலைவரவர்களே, தங்கள் மூலமாகத் தெரிவித்துக்கொண்டு முடித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து: தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிடுகிறபோது “கணக்குப் பார்த்து விட்டுத் தான் கொடுப்பேன்” என்று மத்திய அமைச்சர் திரு. சி. எஸ். அவர்கள் பொதுக்கூட்டத்தில் குறிப்பிட்டதைக் கூறினார்கள். கணக்கைப் பார்ப்பது என்றால் வவுச்சரைப் பார்த்து கணக்கு சரியா இல்லையா என்று பார்ப்பது அல்ல. அதற்கு மூன்று ஆண்டுகள் ஆகுமென்றெல்லாம் கூறினார்கள். அது அப்படி அல்ல. திரு. சி. எஸ். அவர்கள் அப்படிச் கூறவில்லை என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: தலைவரவர்களே, அப்படி அல்ல அவர் சொன்னது, இந்த ஏழு கோடி ரூபாய்க்கும் கணக்குப் பார்த்து விட்டுத்தான் மேற்கொண்டு தொகை தரப்படும் என்று சொல்லி இருக்கிறார்கள். அது எப்படி சாத்தியமாகும்?

264 வறட்சி நிவாரணப் பணிக்கு மத்திய அரசு உதவியை கோரப் போவதில்லையென முதலமைச்சர் விடுத்த அறிக்கையும் அதன் விளைவாக மக்கள் பாதிப்பும் குறித்து.

1975 மார்ச் 19]

திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து : தலைவரவர்களே, கணக்குப் பார்ப்பது என்றால் வவுச்சரைப் பார்ப்பது அல்ல. பஞ்சாயத்து, முனிசிபாலிட்டி பகுதிகளில் செலவு செய்யப்பட்டிருக்கிறது என்று மத்திய அரசுக்கு நிதி அறிக்கை போகிறது. அந்தப் பகுதியில் பணம் முறையாகச் செலவழிக்கப் பட்டிருக்கிறதா என்று மேலெழுந்தவாரியாகப் பார்ப்பதே தவிர வவுச்சர் முதற் கொண்டு பார்ப்பது என்பதல்ல.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : அதைத்தான் சொல்கிறேன். தலைவரவர்களே, அரசியல் ரீதியில் ஒரு அரசாங்கத்தைக் குற்றஞ் சாட்டுவதற்கு தேர்தல் நேரத்தில் அரசியல் லாபம் பெறுவதற்கு கட்சிகள் முயற்சி செய்வதை நான் தவறு என்று சொல்லமாட்டேன். மத்திய அமைச்சர் சி. எஸ். அல்லாமல் வேறொரு அமைச்சரோ, அந்தக் கட்சியைச் சேர்ந்த வேறு யாராவது ஒருவரோ மேடையில் பேசி இருப்பாரே யானால் இந்த அளவுக்கு அதைக் கவலையோடு அணுகியிருக்க மாட்டேன். பெரிதுபடுத்தி இருக்க மாட்டேன். இதை நான் கூறுகிற போது “தவறு நடக்கத்தான் செய்யும், நீ யார் கேட்பதற்கு?” என்று ஆணவத்தோடு கூறவில்லை.

(முற்பகல் 10-00)

மற்றவர்களைப் போன்று அல்லாமல் — பொறுப்புள்ள மத்திய நிதி அமைச்சர் என்னை அழைத்து, தொடர்புள்ள அமைச்சரை அழைத்து அதிகாரிகளை அழைத்து, தலைமைச் செயலகத்தில் ஒரு மகாநாட்டை நடத்தி, “ஏழு கோடி தந்திருக்கிறோம். என்ன என்ன காரியம் நடந்திருக்கிறது? எனக்குச் சில புகார்கள் வந்திருக்கின்றன. அவைகளைக் கவனிக்கவேண்டும். இன்னும் சீராகச் செய்யவேண்டும். இன்னும் வறட்சி நிவாரணப் பணியினைத் துரிதப்படுத்தவேண்டும்” என்று அறிவுரை கூறியிருப்பாரேயானால் நிச்சயமாக மத்திய நிதி அமைச்சருடைய அறிவுரையை எடுத்துக்கொள்ளத் தயாராய் இருக்கிறோம். அதைவிட்டுவிட்டு, இதை ஒரு அரசியலாக்கி, ஒரு பொதுக் கூட்டத்தில் அரசாங்கத்தின் மீது கருத்தைத் தெரிவித்தார்களே என்பது தான் எங்களுக்கு ஏற்பட்டுள்ள ஆதங்கம்.

திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து : மத்திய நிதி அமைச்சர் தாம் குறிப்பிட்ட கருத்தைப் பற்றிப் பாராளுமன்றத்தில் தெளிவுப்படுத்திச் சொல்லியிருக்கிறார். அவர் அதைச் சொல்லிய பிறகும் ஏன் முதலமைச்சர் தான் சொன்னதைத் திருத்திக் கொள்ள மறுக்கிறார்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : எந்த மாநிலத்திலும் இப்போது அரசியல் சட்டத்தில் வகுத்துள்ள முறைகளுக்கேற்ப கணக்கு வழக்குகள் சம்பந்தமான முறைகள் இருக்கின்றன. அந்த வகையில் கொடுக்கிற பணத்திற்கு யுடலிசேஷன் சர்டிபிகேட் கொடுத்தவுடன் பாக்கிப் பணத்தையும் கொடுப்பது வழக்கம். அதற்குப் பிறகுதான் கணக்கு வழக்குகளைப் பார்ப்பார்கள். அதற்கு மாறாக 7 கோடி கொடுத்தேனே, கணக்கைக் கொடு, அதற்குப் பிறகுதான் பாக்கியைத் தருவேன் என்று சொல்வது எந்த மாநிலத்தையும் புண்படுத்துவதாகத்தான் ஆகும்.

வறட்சி நிவாரணப் பணிக்கு மத்திய அரசு உதவியை கோரப் 265
 ரூபாவதிலேயேன முதலமைச்சர் விடுத்த அறிக்கையும்
 அதன் விளைவாக மக்கள் பரதிப்பும் குறித்து.

1975 மார்ச் 19]

திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து : நிதி அமைச்சர் சுப்பிரமணியம் குறிப்பிட்டது யுடிலிசேஷன் சர்டிபிகேட் தான் என்று ஏன் எடுத்துக்கொள்ளக்கூடாது என்று கேட்கிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து கொடுத்த விளக்கத்திற்குப் பிறகு சுப்பிரமணியம் வெளிப்படையாக தாம் குறிப்பிட்டது யுடிலிசேஷன் சர்டிபிகேட்டான் என்று சொன்னார்களானால் அதற்குப் பிறகு அதைப்பற்றி யோசிக்கலாம்.

DR. H. V. HANDE : Sir, there is another problem and I do not know how the Hon. Chief Minister is going to solve it. We are preparing the Budget on a particular basis and we are going to get Rs. 7 crores. In this particular context, it is better that we recast the whole Budget in the light of what the Hon. Chief Minister has stated. I am not supporting the Hon. Thiru Subramaniam who has adopted a vindictive attitude against our State and we are not here to support him.

But in the larger interest of the State, I am making a suggestion. Let us forget personal politics and I would make a fervant and impassioned appeal to the Hon. Chief Minister to forget all these things we should forget and forgive—to consider how to carry on the Budget. We are here to give the money the Hon. Chief Minister wants. ஸ்பீக்கரை கேட்கவில்லை என்றாலும் அவரும் கொடுப்பார்.

In the larger intrest of the State, I would appeal to him to recast the Budget in the light of what he has stated now.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : இதனால் பட்ஜெட்டில் எந்த விதமான மாறுதலும் வராது. வறட்சி நிவாரணத்திற்காக மத்திய அரசிடம் நாம் கேட்டுள்ளதை நமது வரவுக் கணக்கில் எடுத்துக்கொள்ள வில்லை. வறட்சி நிவாரணப் பணிக்கான 55 கோடி ரூபாய் நமது வரவுசெலவுத் திட்டத்திலேயே சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறது. இதன்படிதான் நமக்கு 26 கோடி துண்டு விழுகிறது. இந்த 26 கோடியைச் சரிசெய்ய என்ன வழியிருக்கிறது என்பதுதான் பார்க்கப்படவேண்டும். இதில் பர்சனல் பாலிட்டிக்ஸ் வேண்டாம் என்று சொன்னார்கள். இப்போது அங்கே நெருங்கியிருக்கும் திரு. ஹாண்டே அவர்கள் சுப்பிரமணியம் அவர்களிடம் இந்த அறிவுரையைக் கூறவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. ஆலடி அருண் : தலைவர் அவர்களே, மத்திய நிதி அமைச்சர் அவர்கள் ஏற்கனவே தாம் தமிழக அரசுக்கு மட்டும் சொல்லவில்லை. எல்லா மாநிலங்களுக்கும் போதுவாகத்தான் சொன்னேன் என்று சொன்ன பிறகும் நமது முதலமைச்சர் அவர்கள் தம்முடைய தீவிரமான முடிவில் இருப்பது நாட்டுக்கும் நல்லதல்ல, வறட்சிப் பணிக்கும் நல்லது அல்ல என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

வறட்சி நிவாரணப் பணிக்கு மத்திய அரசு உதவியை கோரப் போவதில்லையென முதலமைச்சர் விடுத்த அறிக்கையும் அதன் விளைவாக மக்கள் பாதிப்பும் குறித்து.

[1975 மார்ச் 19]

திரு. கோவைச் செழியன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நமது முதலமைச்சர் அவர்கள் பேசும்போது “மத்திய நிதி அமைச்சர் இதைச் சொல்லாது மற்ற அமைச்சர்கள் பேசியிருந்தால்

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : அடிப்படையையே தவறாக எடுத்துக்கொள்ளக் கூடாது. நான் அப்படிச் சொல்லவேயில்லை. அண்ணா அவர்கள் சுப்பிரமணியம் அவர்களைப் பற்றி ஒரு முறை சொல்லும்போது சுப்பிரமணியம் ஐந்தும் மூன்றும் எட்டு என்று சொல்வார் அது வரையில் சரி. ஆனால் ஐந்து எப்படி வந்தது என்றால் இரண்டும் ஒன்றும் சேர்ந்து ஐந்து வந்தது என்பார் என்று அண்ணா குறிப்பிட்டார். அப்படி நான் சொல்லாத ஒன்றை எடுத்துக்கொண்டு “மற்ற அமைச்சர்கள் பேசலாம், சுப்பிரமணியம் பேசலாமா?” என்று நான் சொன்னதாகச் சொல்வது தவறு. ஆளும் காங்கிரஸ் கட்சியில் இருக்கிற மற்ற உறுப்பினர்கள், பேச்சாளர்கள் கட்சியில் இருக்கிற வேறு யாராவது அரசியல் காரணமாகப் பேசினால் எடுத்துக்கொண்டிருக்க மாட்டேன் யாராவது அரசியல் காரணங்களுக்காகப் பேசினால் பொறுத்துக்கொள்ளலாம். ஆனால் பொறுப்பிலே இருக்கிற நிதி அமைச்சர் அப்படிப் பேசியது தான் எங்கள் உரிமையைப் பாதிக்கிறது என்று சொல்கிறேன்.

திரு. கோவை செழியன் : திரு. சுப்பிரமணியம் அவர்கள் நிதி அமைச்சராக இருக்கிற காரணத்தினால் அவர் கேட்டது மனதைப் புண்படுத்திவிட்டது என்று சொன்னார்கள். காங்கிரஸ் கட்சித் தலைவராக அவர் தெருக்கூட்டத்தில்தான் பேசினார். அதற்கு தி.மு.க. தலைவர் ஒரு தெரு பொதுக்கூட்டத்தில் பதில் அளித்தவுடன் பிரச்சினை தீர்ந்து விட்டது. ஆனால் இந்த மன்றத்தில் நமது மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் திரு. சுப்பிரமணியம் நிதி அமைச்சராக இருக்கிற வரைக்கும் நான் எந்தவிதமான வறட்சி நிவாரண நிதியும் கேட்கமாட்டேன் என்று சொல்கிறார். மத்திய அரசிடம் இருந்து நமக்கு பல கிராண்டுகள் வருகிறது. இதுவரை அவற்றைப் பெற்றுக்கொண்டு வந்திருக்கிறோம். இந்தமாதிரி சட்டமன்றத்திலே இவர் எழுந்து நமக்கு வரவேண்டிய நியாயமாகக் கொடுக்கவேண்டிய பங்கை திரு. சுப்பிரமணியம் இருக்கிற காரணத்தினால் நாங்கள் வாங்கமாட்டோம் என்று சொல்வது இந்த மன்றத்தின் உரிமையைப் பாதிக்கிறது.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : வறட்சி நிதியைப் பொறுத்தது தான் அவர் சொன்னார். அதைப் பொறுத்துத்தான் நானும் பதில் சொல்லியிருக்கிறேன். நாம் எந்த உரிமையையும் விட்டுக்கொடுப்பதாக இல்லை என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

(திருமதி சத்தியவாணிமுத்து எழுந்தார்)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : முதலமைச்சர் கொடுத்த விளக்கத் திற்குப் பிறகு நான் இந்த ஒத்திவைப்புத் தீர்மானத்திற்கு அனுமதி கொடுக்க மறுக்கிறேன்.

1975 மார்ச் 19]

திரு. எம். சுரேந்திரன் : சார் ஆன் எ பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர். இந்த மன்றத்தில் 17 ஆம் தேதி கேள்வி கேட்கிறபோது ஒரு துணைக் கேள்விக்கு திரு மாதவன் அவர்கள் பதில் சொல்கிறபோது மத்திய அமைச்சர் மௌரியா அவர்களைக் கேவலமாக எண்ணும்படியான ஒரு பதிலைக் கூறியிருக்கிறார்கள்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : நீங்கள் என்னுடைய கவனத்திற்கு இதை முன்கூட்டிக் கொண்டுவராமல் இதுபோல பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர் என்று எழுப்ப முடியாது.

திரு. எம். சுரேந்திரன் : நான் நேற்றே இதை எழுப்ப எழுந்திருந்தேன். முடியவில்லை. இன்றைக்கு பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர் என்று எழுப்ப விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : நீங்கள் அதைப்பற்றி என்னிடம் எழுதிக் கொடுங்கள். நான் அதைப் பரிசீலிக்கிறேன். அடுத்ததாக மானியக் கோரிக்கைகள்.

(4) 1975-76-ம் ஆண்டுக்கான நிதிக்கோரிக்கைகள் மீது வாக்கெடுப்பு—தொடர்ச்சி.

(அ) நிதிக்கோரிக்கை எண். 1—நிலவரித்துறை.

(ஆ) நிதிக்கோரிக்கை எண் 5—முத்திரைத்தாள்கள்.

(இ) நிதிக்கோரிக்கை எண். 47—ஜமீந்தார்களுக்கு இழப்பீடு.

(ஈ) நிதிக்கோரிக்கை எண். 11—மாவட்ட நிர்வாகம்.

Thiru B. VENKATASWAMY : Hon. Speaker, Sir, I thank you for giving me an opportunity to speak on the Demands relating to Land Revenue Department, Stamps-Administration, Compensation to Zamindars and District Administration.

I welcome the idea of giving patta books to the ryots. But at the same time I have to state that in Denkanikotta and Hosur, some ryots have not been given patta books, by the officials concerned. I request the Hon. Minister to look into this. The officers are exploiting the innocent poor ryots in the hope of getting something. In Anjatti firka, in Kallihonda the ryots have not been given patta books. In Hosur town, in Ramnagar area, for people who have built houses 10 years before, the pattas have not been given for the house-sites.

Regarding drought relief works, I want to say that it is being done excellently well. Just now the Hon. Chief Minister had brought some facts regarding drought relief. What I want to say in this connection is that metalling of the road, which is important and which is of permanent value has not been included in drought relief work. That should

[Thiru B. Venkataswamy] [1975 மார்ச் 19]

be included. Culverts also should be included. Otherwise there will not be any permanent nature in the works. The Hon. Chief Minister has made a plea for more funds for drought relief. I hope he will get good amount and more relief works will be started.

Regarding drinking water I want to state that the position is acute in Hosur. The ladies are waiting in night times near the wells, in queue. The rush is so much for water. You must dig more bore wells. One drum of water costs Rs. 2 and each family in Hosur area is spending Rs. 5 on water alone per day. I request the Hon. Chief Minister to expedite water-supply works there. For the past six months there is no rain and people are suffering a lot. If you dig bore wells, it will go to 150 to 200' and you may get water-supply throughout.

We are short of fodder. Andhra has had a good crop and they are prepared to supply us 2,000 tonnes of fodder. Mr. Krishnaswami Gounder, President, Farmers' Federation has met our Revenue Minister and requested him to arrange for transport of the same from Andhra to Madras. I hope it will be done and fodder will be distributed to poorer classes of people. I want to say that since we have to increase food output, electric connections may be given to pumpsets. All possible help in this connection should be extended to Hosur and Denkanikotta areas. I want to say in this connection that while saying one village is drought affected in a firka, the adjacent village is omitted. People suffering a lot and they come to us and say 'you have not done justice to us', 'we are suffering'. What I say is let Pagalur, Berigai, etc. in Anjatti firka be declared drought-affected. Let the whole firka be declared drought-affected. I have appealed to the Collector and the Sub-Collector. I request the Hon. Minister to do the needful.

I want to say in this connection that what Mr. C. Subramaniam has said is not in good taste. He should not say 'only after inspecting the drought relief work, I will give further money'. That is not in good taste, especially when good drought relief works are being done. By all means he can inspect the works. But he should not have said that. I request the Hon. C. Subramaniam to withdraw his words. What he has said is politically motivated. We should not play with the lives of people. I object to what he has said. Central Government must feel its responsibility and give us generous aid. At the same time, I request our Hon. Chief Minister also not to insist on his stand of not asking for Central aid for drought relief. Let Mr. Subramaniam withdraw his words first and let our Chief Minister give up his present stand also. Let the issue be amicably settled, so that there would be more money to be spent for drought relief works.

Coming to the other points, District Administration is an important item. Mass contact programme is good, But today it is not

1975 மார்ச் 19] [Thiru B. Venkataswamy]

effective and it should be made effective by having the scheme of spot disposals. The two months prescribed is not adhered to. Though a good scheme, the results have not been satisfactory.

At the district level, non-official Chairman should be there just like they have in Andhra Pradesh. As they do in Karnataka, here also village headmen should be liable for transfers. All village headmen who create trouble in the locality should be transferred to other parts. Misappropriation is common among village headmen and so, strong action should be taken against erring village headmen.

Finally, I want to stress one important matter. I understand that 500 temporary chain-men have been ousted. They have put in five years of service. I understand 10 units are working. These 500 people are overaged and they cannot seek other jobs. Their family is deprived of income and their condition is very bad. I request the Hon. Minister to look into their case sympathetically. Ways and means should be found to see that some employment opportunities are created for these persons. These chain-men will be in demand in taluks. I understand they have all come to represent and meet the Hon Minister. I request that their case may be viewed with sympathy and alternative employments may be provided to them. Thank you, Sir.

திரு. எம். கோபால் : பேரவைத் தலைவரவர்களே, வருவாய்துறை மானியத்தின் மீது அதை ஆதரித்து நான் ஒருசில வார்த்தைகளைக் கூற முற்படுகிறேன்.

குறிப்பாக, இந்த மானியத்தின் மூலமாக, எங்களுடைய கழகத் தலைவர் டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் ஏழை எளிய மக்களுக்குக் குடிமனைப் பட்டாக்களையும் விவசாயப் பட்டாக்களையும் தந்துள்ளார்கள். இன்னும் சொல்லப்போனால், சென்னையிலேயிருந்து 20 மைல்களுக்கு அப்பால்தான் பட்டா கொடுக்கவேண்டுமென்ற ஒரு சட்டம் இருந்தது. அந்தச் சட்டத்தைத் தளர்த்தி, என் தொகுதியைச் சேர்ந்த பாடி, அம்பத்தூர், குன்னத்தூர் போன்ற பகுதிகளில் ஆயிரக்கணக்கான பட்டாக்களை வழங்கி இருக்கிறார்கள். இன்னும் சொல்லப்போனால் எங்கள் மாவட்டத்திலேயே 43,000 பேருக்குப் பட்டா வழங்கத் திட்டமிட்டுக் கொடுத்து வருகிறார்கள். ஆகவே, அப்படிப்பட்ட நல்ல காரியம் செய்த கலைஞரை நாட்டு மக்களும் நாங்களும் பாராட்டிக் கொண்டே இருக்கிறோம். குறிப்பாகச் சொல்லப்போனால் அரிசன மக்கள் பட்டா என்பதையே கண்ணால் பார்த்தது கிடையாது. அந்த மக்களுக்கொல்லாம் பட்டா வழங்கியுள்ளார் கலைஞர் பெருந்தகை. தற்பொழுது வுண்ணுள்ள வறட்சிப் பகுதிகளில் என் தொகுதியைச் சேர்ந்த எல்லா எளிகளிலும் அங்குள்ள ஏழை எளிய மக்களுக்கு வேலை வாய்ப்புக் கொடுத்து, அந்த மக்கள் வேலை செய்து வருகின்றார்கள். அதை நான் பாராட்டுகிறேன், மக்களும் போற்றுகிறார்கள்.

[திரு. எம். கோபால்]

[1975 மார்ச் 19]

அது மட்டுமல்ல, இன்னும் சொல்லப்போனால், காங்கிரஸ்காரன் காலத்திலிருந்து, வெள்ளையன் ஆண்ட காலத்திலிருந்து செப்பனிடப்படாத தமிழ்நாட்டிலே மிகப் பெரிய ஏரியான, வீராணத்துக்கு அடுத்த பெரிய ஏரியான செம்பரம்பாக்கம் ஏரி செப்பனிடப்பட, கலைஞர் பெருந்தகை சுமார் ரூ. 75 இலட்சம் ஒதுக்கித் தந்து, அப்பணிகளுக்கு அடிக்கல் நாட்டி உள்ளார்கள். ஆனால், அந்த ஏரியின் ஒரு பகுதியிலே சுமார் ரூ. 7 இலட்சத்திலே கரையை அகலப்படுத்தி உயர்த்தினார்களே தவிர, மற்ற வேலைகள் இன்னும் செய்யப்படவில்லை. அந்த வேலைகளைச் செய்வதற்கு ரெவினியூ துறை அமைச்சரவர்களையும், குறிப்பாக, பொதுப் பணித்துறை அமைச்சர் அவர்களையும் ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ள நான் ஆசைப்படுகிறேன்.

அடுத்த ஏரியானது, தென் ஏரி. தென் ஏரிக் கால்வாயைச் செப்பனிட சுமார் ரூ. 3 இலட்சம் ஒதுக்கித் தந்து அந்த வேலையை இப்பொழுது எடுத்துக் கொண்டார்கள். அது மட்டும் போதாது. அந்த ஏரியை எந்தக் காலத்திலும் ஆழப்படுத்தியது கிடையாது. கரையை உயர்த்தியது கிடையாது. அந்தத் தென் ஏரியைத் தற்போது, வறட்சியின் பொழுதே எடுத்துக் கொண்டால், அங்குள்ள ஏழை எளிய மக்கள் வேலை வாய்ப்பு பெற முடியுமென்பதால் அதனைச் செய்ய வேண்டுமென்று தங்கள் மூலமாகக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து படப்பை ஓடையிலிருந்து வரத்துக்கு வருகிற தண்ணீர் வீணாகப் போகிறது. அந்த ஓடையில் சிறு அணையைக் கட்டி, படப்பை ஏரிக்குக் கால்வாய் வெட்டி, தண்ணீரைத் தேக்கினால், 2,000 ஏக்கர் சாகுபடி செய்ய வாய்ப்பு ஏற்படும். மீதமுள்ள தண்ணீரை மணிமங்கலம் ஏரிக்குத் திருப்பி விடுமாறு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மணிமங்கலம் ஏரியினுடைய ஆயக்கட்டு ஏறத்தாழ 5,000 ஏக்கர். அந்த ஏரியை, இந்த வறட்சிக் காலத்திலே ஆழப்படுத்தினால் அங்குள்ள ஏழை அரிசன மக்களுக்கு வேலை வாய்ப்புக் கிடைக்கும். இந்த நேரத்திலே, அப்படிப்பட்ட மிகப் பெரிய ஏரிகளை ஆழப்படுத்தினால், கரையை உயர்த்தினால் அடுத்த ஆண்டிற்கு மட்டுமல்ல, இரண்டு ஆண்டுகளுக்குத் தண்ணீரைத் தேக்கி வைக்க முடியும். ஆகவே, அந்த அளவு கழக அரசு செய்த வேலையை நான் மட்டுமல்ல, மக்களும் பாராட்டுகிறார்கள். இன்னும் சொல்லப் போனால், அரிசன மக்கள் எப்போதுமே பாராட்டுகிறார்கள். போற்றுகிறார்கள். காரணம், கழகத் தலைவர், இந்த மக்களுக்குச் செய்யக் கூடிய நல்ல பல காரியங்களை அந்த மக்கள் மனதிலே பதிய வைத்துக் கொண்டு, கலைஞர் அரசைப் பாராட்டி வருகிறார்கள்.

நான் மற்றொன்றும் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். இப்பொழுது ஏறத்தாழ 50,000 வில்லேஜ் ஆபீசர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு வயதை நிர்ணயிக்க வேண்டும். காரணம், வயதானவர்கள் சென்று ஆங்காங்கு வரியை வசூலிக்க முடியவில்லை. ஆகவே, தற்போதுள்ள 50,000 பேர்களுக்குப் பதிலாக, படித்த, எஸ்.எஸ்.எல்.சி. படித்த மாணவர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு ஒரு மாதமோ, இரண்டு மாதமோ பயிற்சி

1975, மார்ச் 19]

[திரு. எம். கோபால்]

கொடுத்து, கணக்குப் பின்னை வேலை, முனிசிப் வேலை தந்தால் நன்றாக இருக்கும். அவர்கள் தங்கள் பணியைச் சுறுசுறுப்பாகச் செய்வார்கள். அதன் மூலமாக, அவர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பும் கிடைக்கும். ஓய்வு பெற்ற பெரியவர்கள் வீட்டில் செளக்கியமாக இருக்கலாம். அவர்கள் வன தான காலத்திலே கிராமத்திலே வசூல் செய்ய முடியவில்லை. அதன் காரணமாக, மேலதிகாரிகள், அவர்களுக்கு நோட்டீஸ் பிறப்பித்து, சஸ் பென்ட் செய்வதால், அதைவிட்டு, வேலையில்லாமலிருக்கிற எஸ்.எஸ்.எல்.சி. படித்த மாணவர்களுக்கு அந்த வேலையைக் கொடுத்தால் நன்றாக இருக்கும் என்று என் சொந்தக் கருத்தாகச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன்.

இந்த வறட்சி பணிபற்றி, எந்த அளவு நம்முடைய கழக அரசு, குறிப்பாகக் கழகத் தலைவர் அல்லும் பகலும் தூங்காமல் பாடுபட்டுக் கொண்டு, ஆங்காங்கு வறட்சிப் பணி நடைபெறுகிறதா இல்லையா என்று தனியாக ஒவ்வொன்றையும் தெரிந்து கொண்டிருக்கிறார். இப்படிப்பட்ட வறட்சி நேரத்திலே யாரும் தமிழ் நாட்டிலே சாகவில்லை. பட்டினிச் சாவு மற்ற நாடுகளிலே இருப்பதையெல்லாம் நாம் பத்திரிகையிலே பார்த்தோம். ஆனால், அந்த அளவு இல்லாமலிருக்க, உடனடியாக மக்களைக் காக்க அல்லும் பகலும் காக்கின்ற அரசு கழக அரசு கழக அரசு என்பதை நான் பெருமையோடு குறிப்பிடுகிறேன். அப்படிப்பட்ட மக்களுக்காகப் பாடுபடுகிற, காப்பாற்றுகிற, காப்பாற்ற எண்ணம் கொண்டிருக்கிற, திட்டம் தீட்டிக் கொண்டிருக்கிற கழகத் தலைவரை ஏனோ தானே என்று பேசுவது முறையாகாது.

ஆகவே, நாம் சிந்திக்க வேண்டும். இப்படிப்பட்ட பணிகளை யாராவது வரவேற்கிறார்களா என்றால் கிடையாது. அவர்களுக்கு எதிர்க்கத்தான் தெரியுமே தவிர, பாராட்டுவது கிடையாது. ஆனால், பொதுமக்கள் பாராட்டிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். எனவே, கழக அரசு எந்த அளவு எங்கள் சமுதாய மக்களுக்கு, குறிப்பாக அரிசன மக்களுக்கு, நன்மை செய்ய வேண்டுமோ, அந்த அளவு நன்மை செய்து வருகிறது.

(முற்பகல் 10-30)

இன்னும் சொல்லப் போனால் எந்தக் காலத்திலேயும், காங்கிரஸ் காலத்திலே கூட வீடு கட்டித் தந்தார்கள், 800 ரூபாய்க்கு. ஆனால் கட்டித் தந்து மாதத்திலே விழுந்து விடும். ஆனால் கழகத் தலைவர் அவர்கள் 3 ஆயிரம் ரூபாயில் நல்ல காங்கிரீட் போட்டு அழகான வீடுகளைக் கட்டித் தருகிறார்கள். இந்திய சர்க்காரோ அல்லது இந்தியாவிலே உள்ள வேறு வந்த மாநில சர்க்காரோ செய்து காட்டாத ஒன்றை நம்முடைய கழகத் தலைவர் அவர்கள் செய்து காட்டுகிறார்கள். அதனால் எங்கள் ஆதி திராவிட மக்கள், அரிசன மக்கள் என்றென்றைக்கும் அவர்களைப் போற்றி கொண்டிருப்பார்கள், போற்றிக் கொண்டே இருக்கிறார்கள். நன்றியுடைய சர்க்கரை இருப்பார்கள் என்று கூறி விடை பெறுகிறேன். வணக்கம்.

*திரு. து. கு. சுப்பையா : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இன்றையதினம் வருவாய்த் துறை அமைச்சர் அவர்களால் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிற வருவாய்த்துறை மானியத்தின் மீது என்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்ல முன்வருகிறேன்.

[திரு. ஆ. கு. சுப்பையா]

[1975 மார்ச் 19]

வருவாய்த் துறை மானியம் சம்பந்தமாகப் பேசுகின்றபோது ரெவின்யூ போர்டை ஒழிக்க வேண்டுமென்று பல ஆண்டுகளாக ஒரு கருத்து இந்த மன்றத்திலேயே சொல்லப்பட்டு வருகிறது. இன்றைய தினம் அரசை ஆளுகின்ற கட்சியினரும் இந்தக் கருத்தை ஏற்றுக் கொண்டு இந்த அவையிலே சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆனால் என்ன காரணமோ தெரியவில்லை. அரசுக்கும் மக்களுக்கும் இடையே நந்தியைப் போல் ரெவின்யூ போர்டு இருப்பதன் காரணமாகப் பல்வேறு வேலைகள் உடனடி நடவடிக்கை செய்யப்படாமல் இருக்கிறது.

அடுத்தபடியாக, வறட்சி நிவாரணப் பணிகள் வேகமாக நடைபெற்று வருகின்றன. இது சம்பந்தமாக போர்டு மெம்பர்கள் விவரங்களைச் சேகரித்துத்தர வேண்டுமென்பது அவசியமில்லாத ஒன்றாகும். அங்கங்கே இருக்கிற கலெக்டர்கள் மக்களிடம் நேரடியாகத் தொடர்பு உடையவர்கள். அவர்கள் ஐ.ஏ.எஸ். படித்தவர்கள். ஆகவே அங்கங்கே இருக்கிற சட்டமன்ற பாராளுமன்ற கூட்டு மன்ற உறுப்பினர்களைக் கலந்து கொண்டு அந்த அந்தப் பகுதிகளிலே எந்த எந்தக் கிராமங்கள் வறட்சியால் பாதிக்கப்பட்டிருக்கின்றன, எந்த எந்தக் கிராமங்களில் உள்ள மக்கள் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்று கண்டறிந்து விரைவில் அரசுக்கு அனுப்பி வைத்து விரைவாக அவர்களுக்கு நிவாரண வேலைகளைச் செய்து கொடுக்கமுடியும். ஆனால் ரெவின்யூ போர்டு மெம்பர்களை அனுப்பினால் அவர்கள் இங்கே விரந்து பந்தாவாக போவது அவர்கள் கிராமம் கிராமமாகப் போகிறார்கள் என்று சொல்ல முடியாது. அப்படி அவர்களால் சென்று பார்க்க முடியாது. ஏதோ சம்பிரதாயத்திற்காக செல்வது போல் சென்று வருகிறார்கள். அதன்காரணமாகக் காலதாமதம் ஏற்பட்டு அரசாங்கத்திற்குக் கெட்ட பெயர்தான் வருகிறதே தவிர இதை வைத்து சிலர் அரசியல் ஆதாயத்திற்குப் பயன்படுத்துவதற்குத்தான் பயன்படுகிறதே தவிர வேறு ஒன்றும் இல்லை. ஆகவே அது தேவையில்லை. ரெவின்யூ போர்டை எடுத்துவிட வேண்டுமென்று வலியுறுத்திக் கூறுகிறேன்.

கடன் ஒத்திவைப்புச் சட்டம் கொண்டு வரப்பட்டு பாஸ் செய்யப்பட்டு இருக்கிறது. இந்தச் சட்டம் வந்தபோதே அது சம்பந்தமாக எங்கள் கருத்துக்களைத் தெளிவாக எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறோம். அரசாங்கத்திடமிருந்து பெற்ற தக்காவிக் கடன்களையும் டிராக்டர்களுக்காக வாங்கிய கடன்களையும் வசூலிக்கிறார்கள்.

அதுமட்டுமல்ல, கூட்டுறவு நாணயச் சங்கங்களிலிருந்து வாங்கிய கடன்களையும் வசூலிக்க நிர்ப்பந்தப்படுத்துகிறார்கள். இப்படி வசூலிக்கச் சொல்வது நியாயத்திற்குப் புறம்பானது. இதை அரசாங்கம் கவனிக்கவேண்டும். தில்மே விளையாமல் இருக்கும்போது தாங்கள் கொடுக்கவேண்டிய குத்தகை பாக்கிகளையும் வரி பாக்கிகளையும் கொடுக்காமல் ஒத்தி வைத்துக் கொண்டிருக்கும் போது தக்காவிக் கடன்களையும் சர்க்கார் கடன்களையும் கேட்பது சரியல்ல. ஆகவே, அவற்றையெல்லாம் இப்போது வசூலிக்க வேண்டாமென்று சொல்ல வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

1975 மார்ச் 19]

[திரு. ஆ. கு. சுப்பையா]

நம்முடைய அரசாங்கம் காங்கிரஸ் அரசாங்கத்தைவிட அதிகமாக நிலங்கள் 3 லட்சத்து 61 ஆயிரத்து 121 ஏக்கர் ஒப்படைவு செய்திருக்கிறார்கள் என்று அமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். சுமார் 7 லட்சம் மக்கள் இதனால் பயன்பெற்றிருக்கிறார்கள். லட்சக்கணக்கான ஏக்கர் நிலம் ஒப்படைவு செய்வதற்கான தகுதி பெற்றிருந்தும் கூட, இதுவரை கொடுக்கப்படாமல் இருக்கின்றன. அவற்றையும் விரைவாகக் கொடுப்பதற்கு ஏற்பாடுகள் செய்ய வேண்டும். சட்டத்திலே அதற்கு இடையூறுகள் இருந்தாலும், வெள்ளைக்காரன் காலத்திலே போட்ட விதி முறைகளை இன்னும் வைத்துக் கொண்டிருப்பதால் அவை ஒப்படைவு செய்வதற்குத் தடையாக இருப்பதாலும் அவற்றையெல்லாம் கவனித்து அவற்றை நீக்கி நிலமில்லாதவர்களுக்கு நிலம் கொடுப்பதற்கு அரசாங்கம் உடனடியாக நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும்.

நிலம் ஒப்படைவு செய்வது, லீட்டு மனைப் பட்டாக்கள் கொடுப்பது இவற்றிலே அரசாங்கம் தீவிரமாக இருக்க வேண்டும். மனுப் போட்டு பல ஆண்டுகள் ஆகியும் கூட இன்னும் கொடுக்கப்படாமல் நிறைய இருக்கின்றன. தாலுகா ஆபீஸ்களில் மனுக் கொடுத்தால் அது அங்கேயே பைசலாகக் கூடிய ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டும். குடியிருப்பு மனைப் பட்டாக்களை அவசரம் அவசரமாகச் செய்து கொடுப்பதால் 1 சென்ட், 1½ சென்ட், 2 சென்ட், 3 சென்ட் என்று குறைந்த அளவிற்குக் கொடுக்கப் பட்டிருக்கிறது. அது போதுமானதல்ல. இன்னும் லட்சக்கணக்கான மனைப் பட்டாக்கள் வழங்கப்படாமல் இருக்கின்றன. என்ன காரணம் என்று தெரிய வில்லை. அவர்கள் அதற்காக மனுக் கொடுத்தால் கூட சரியான முறையிலே கவனித்து பட்டா கொடுக்க மறுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதனால் ஏதேனும் ஒரு பகுதியிலே பட்டா வழங்கப்படுவதும் இன்னொரு பகுதியிலே பட்டா கிடைக்கவில்லை என்ற நிலைமை இருக்கிறது. அது நியாயமில்லை. சகல பேர்களுக்கும் பட்டா கிடைப்பதற்கு ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டும். அவர்கள் புழக்கத்திற்குத் தேவையான இடத்தைக் கொடுக்க வேண்டும். 1 சென்ட், 1½ சென்ட் என்று இல்லாமல் குறைந்த பட்சம் 3 சென்ட், 5 சென்டிற்குக் குறையாமல் குடியிருப்பு மனைகளைக் கொடுக்க வேண்டும்.

(மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் தலைமை)

நிலச் சீர்திருத்தம் சம்பந்தமாகச் சட்டங்களைக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். காங்கிரஸ் அரசாங்கம் இருந்தபோது அப்போது வருவாய்துறை அமைச்சராக இருந்த திரு. ராமையா அவர்கள் சொன்னார்கள்; 30 ஏக்கர் வீதம் சட்டம் கொண்டு வந்திருக்கிறோம். இதனால் 3 லட்சம் ஏக்கர் உயரி நிலம் கிடைக்கும் என்று சொன்னார்கள். நம்முடைய அரசாங்கம் 15 ஏக்கர் என்று கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். 30 ஏக்கர் என்று கொண்டு வந்தபோதே 3 லட்சம் ஏக்கர் உயரி வரும் என்றால் 15 ஏக்கர் என்று கொண்டு வந்திருப்பதால் குறைந்தது 6 லட்சம் உயரி நிலம் வரவேண்டுமென்று கணக்கு வருகிறது. ஆனால், 98,653 ஏக்கர் தான் உயரியாகக் கிடைத்திருக்கிறது. அதிலே 77 ஆயிரம் ஏக்கர்தான் எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது என்று சொல்லுகிறார்கள். இது எந்த அளவிற்கு சரியாக இருக்கும் என்பதை அரசு பரிசீலனை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[திரு. ஆ. கு. கம்பையா]

[1975 மார்ச் 19]

இப்படிச் குறைந்து வந்ததற்குக் காரணமென்ன? நிலம் ஏங்கே போயிற்று? நிலம் இருக்கிறது. பிளம்பாக எழுதி வைத்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் கைவசமே நிலம் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. அவர்களே பண்ணைகளை நடத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் சட்டத்தின் பெயரால் அரசாங்கத்தை ஏமாற்றிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். உபரி நிலம் சரியான முறையிலே ஏழைகளுக்குக் கிடைக்கவில்லை. அவர்கள் தஸ்தாவேஜைகளைத் தயார் செய்து ஏதோ ஒரு காலத்திலே குத்தகைக்குக் கொடுத்ததாகவும் பயிர் செய்யக் கொடுத்ததாகவும் ஆதரையுடைய ஆபீஸர்கள் மூலமாக ஏற்பாடுகளைச் செய்து கொள்கிறார்கள். இப்படி அரசாங்கத்தை ஏமாற்றி வருகிறார்கள்.

நிலமில்லாத ஏழைகளுக்கு நிலம் கிடைக்கக் கூடிய வகையிலே ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டும். நிலச் சொந்தக்காரர்கள் அவர்கள் நிலம் எந்தக் கிராமத்திலே இருக்கிறதோ அந்தக் கிராமத்திலே அவர்கள் இருந்தால்தான் அவர்களுக்குச் சொந்தம். இல்லையென்றால் சென்னை, பம்பாய், கல்கத்தா போன்ற நகரங்களிலே இருப்பார்களேயானால் அந்த நிலம் அவர்களுக்குத் தேவையில்லை என்று கருதிவிட வேண்டும். இப்படிப் பலபேர்கள் நிலங்களை வைத்துக் கொண்டு விவசாய வருமான வரியை ஏமாற்றிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அரசாங்கம் இதைக் கண்காணித்து நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும்.

மனு நீதித் திட்டம் சிறந்த ஒரு திட்டமாகும். தாசில்தார், ஆர்.டி.ஓ. செய்ய வேண்டிய காரியமாக இருந்தால் அவர்களே செய்யவேண்டும். மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரிடத்திலே திங்கட்கிழமை சென்றால் சந்தைக் கூட்டம் போல் இருக்கிறது. சாதாரணமாக தாசில்தார் அலுவலகத்திலே முடிய வேண்டிய வேலைக்கு கலெக்டரிடத்தில் மனுக் கொடுக்கிறார்கள். அது தேவையில்லை. தாசில்தாரிடத்திலேயே கொடுக்கலாம். கலெக்டரிடத்திலே அந்த மனுவைக் கொடுத்தால் அதனால் காலதாமதம் ஆகிறது. கலெக்டர் அதைத் தாசில்தாருக்கு அனுப்பி அவர் அதை அங்கேயே வைத்துக் கொண்டு பல மாதங்கள் காலதாமதம் செய்யக் கூடிய நிலைமை இருக்கிறது.

இதைச் சுலபமாக்கும் முறையிலே தகுந்த உத்தரவுகளைப் போட்டு, தாசில்தார்கள் செய்யக்கூடிய அதிகாரத்திற்கு உட்பட்ட காரியங்களைத் தாசில்தார்கள்தான் செய்யவேண்டும். அதைப்போல ஆர். டி. ஓக்கள் செய்ய வேண்டிய காரியங்களை அவர்கள்தான் செய்ய வேண்டுமென்ற நிலைமைகளை ஏற்படுத்த வேண்டும். கலெக்டருக்கு காலையிலே 8 மணியிலே விருந்து மாலை 5 மணி வரை மனுக்களை வாங்குவதுதான் வேலையாக இருக்கிறது. ஆயிரம் மனுக்களைக் கொடுத்தார்கள் என்றால் ஐந்து மனுக்கள் தான் கலெக்டரின் அதிகாரத்திற்கு உட்பட்டதாக இருக்கிறது. மற்றவைகள் ஆர்.டி. ஓக்கள், தாசில்தார்களின் அதிகாரங்களுக்கு உட்பட்டே செய்ய வேண்டிய வேலைகளாக இருக்கின்றன என்பதை இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இம்மாதிரி குறைபாடுகள் இருக்கும் நேரத்தில் சட்டத்தை அமல்படுத்துவதிலும் குறைபாடுகள் உள்ளன. குத்தகைப் பதிவுச் சட்டம் கொண்டுவந்திருக்கிறோம். பிளம்பாகக் குத்தகையை பல பேர்களின் பெயர்களில் எழுதி

1975 மார்ச் 19]

[திரு. சூ. கு. சம்பையா]

வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். யாரிடமோ சாகுபடிக்குக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். நடைமுறையிலே சாகுபடி செய்யக்கூடியவர்கள் வேறு, பதிவு செய்யப்பட்டிருக்கக்கூடிய நபர்கள் வேறு இருக்கிறார்கள். இதனால் கிராமப்புறங்களில் சிக்கல்கள் ஏற்படுகின்றன, கலகங்கள் ஏற்படுகின்றன. அடிதடி ஏற்படுகிறது. ஆகவே, யார், யார் அந்த நிலத்திலே இருக்கின்றார்களோ அவர்களுக்குதான் குத்தகைகாரர் என்ற பதிவை பதிவு செய்வ வேண்டிய நிலைமை இன்றைய தினம் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதைத் தஞ்சை மாவட்டத்துக்காரன் என்ற முறையிலே சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அங்கேயுள்ள கிராம அதிகாரிகள் தவறான கணக்கை எழுதுகிறார்கள். யார் விவசாயம் செய்கிறார்களோ அவர்கள் பெயரால் கணக்கு எழுதுவதில்லை. அந்த முறையிலே தப்பு செய்கிறார்கள். அம்மாதிரி தவறுகள் இல்லாமல், சர்வே செய்து, பக்கத்து நிலத்திலே உள்ளவர்களைக்கூடக் கேட்கலாம் யார் அதில் விவசாயம் செய்கிறார்கள் என்று. அம்மாதிரி நிலைமையில் எழுதும்பொழுது அந்தக் கிராமக் கர்ணம் எழுதும் கணக்கை அரசாங்கம் ஏற்றுக்கொள்ளக்கூடாது. வேறு நபர்களைப்போட்டு கணக்கு எடுக்கச் சொல்லி, நேரடியாக சாகுபடி செய்யக்கூடியவர்களுக்கு அந்த நிலங்களைக் குத்தகை பதிவுசெய்ய வேண்டுமென்று இந்தச்சந்தர்ப்பத்திலே கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இம்மாதிரி முறையிலே என்னுடைய பலமான கருத்து என்னவென்றால் ரெவின்யூ போர்டே அவசியமில்லை என்பது. ரெவின்யூ போர்டை ஒழித்து விட்டு, இருக்கின்ற அதிகாரங்களை பரவலாக்கி, மாவட்ட ஆட்சித் தலைவருக்கு அதிகமான அதிகாரங்களைக் கொடுக்க வேண்டும். மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் சிபாரிசு செய்து அது ரெவன்யூ போர்டுக்கு வந்து அது அங்கே ஆறு மாதங்கள், இரண்டு வருடங்கள் என்று ஆகிறது. பேப்பரை அங்கேயே போட்டு வைத்திருந்துவிட்டு பிறகு இங்கே சர்க்காருக்கு, கோட்டைக்கு வருகிறது. அந்த மாதிரி நிலைமை ஏற்படக்கூடாது, ரெவின்யூ போர்டை அவசியம் கலைக்க வேண்டும், கீழேயுள்ள மாவட்ட ஆட்சி மன்ற தலைவர்களுக்கு அதிக அதிகாரங்களை வழங்க வேண்டுமென்று சொல்லி முடித்துக்கொள்கிறேன்.

*திரு. என். கிட்டப்பா : தலைவர் அவர்களே, அவை முன்னுள்ள வருவாய்த் துறை மானிய கோரிக்கையை ஆதரித்து என்னுடைய வேண்டு கோளாகச் சில எண்ணங்களையும் வெளியிட நான் சில வார்த்தைகளைச் சொல்வதற்குக் கடைமடப்படுகிறேன்.

நமது முதல்வர் டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் ஏறக்குறைய கால் துறாருண்டுக்கு முன்னாலேயே ஏரோட்டும் மக்களெல்லாம் ஏங்கித் தவிக்க விலே தேரோட்டம் ஏன் உனக்குத் தியாகராசா என்று கேட்டவர்கள் என்பதில், அவருடைய தலைமையில் ஒரு தொண்டனாக பணியாற்றக்கூடியவன் என்பதில் நான் மெத்த மகிழ்ச்சி அடைகிறேன். அத்தகைய அரசு இன்றைக்கு நடைபெற்று வரும்பொழுது ஆட்சிப் பொறுப்பில் முதல்வராக இருந்து காரியங்களை ஆற்றும் அடிப்படையில் ஏங்கித் தவிக்கும் விவசாயப் பெருங்குடி மக்களுக்குத் தன்னுடைய ஆட்சியில் என்னென்ன காரியங்களை அவர்கள் செய்து வந்திருக்கிறார்கள், நன்மைகளைப் புரிந்திருக்கிறார்கள் என்பதைத் தஞ்சை மாவட்ட விவசாயப் பெருங்குடி மக்களின் சார்பாக நன்றியுணர்வோடு சிலவற்றை நான் குறிப்பிடுகிறேன்.

[திரு. என். கிட்டப்பா]

[1975 மார்ச் 19]

இங்கே மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் சுட்டிக்காட்டியதைப்போல காங்கிரஸ் ஆட்சி காலத்தில் 30 ஸ்டாண்டர்ட் ஏக்கரா என்று நில உச்சவரம்பு சட்டத்தைக் கொண்டுவந்தார்கள். ஆனால், 30 ஸ்டாண்டர்ட் ஏக்கர் தேவை வில்லை, 15 ஸ்டாண்டர்ட் ஏக்கர் போதும் என்ற சட்டத்தை நமது கழக ஆட்சி, கலைஞரின் ஆட்சி கொண்டு வந்திருக்கிறது.

அதைப்போலவே, அப்பொழுது உச்சவரம்பிற்கு அளிக்கப்பட்டிருந்த விதிவிலக்குகள், குறிப்பாக கரும்பு தோட்டங்கள், மேய்ச்சல் நிலங்கள் என்ற பெயரால் கொடுக்கப்பட்டவைகளை, அந்த விதிவிலக்குகளை ரத்து செய்து அவையையும் உச்சவரம்புச் சட்டத்தின்கீழ் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள்.

நமது கழக ஆட்சி முக்கியமாக விவசாயப் பெருங்குடி மக்களுடைய கூலி நிர்ணயம் செய்யப்பட வேண்டுமென்று நடவடிக்கைகள் மேற்கொண்டுள்ளது. காங்கிரஸ் ஆட்சிக் காலத்திலே பல போராட்டங்களை குறிப்பாக தஞ்சை மாவட்ட விவசாயப் பெருங்குடி மக்கள் நடத்தி வந்திருக்கிறார்கள். இந் தகூலி நிர்ணயத்திற்காக, கணபதியா பிள்ளை கமிஷன் அமைத்தும் தஞ்சை மாவட்டத்தில், தஞ்சாவூர், திருவாரூர் மன்னார்குடி போன்ற இடங்களில் முத்தரப்பு மாநாடுகள் நடத்தியும் விவசாயிகளுக்கான கூலி நிர்ணயத்தை நமது அரசு உருவாக்கிச் சிறப்பாக தந்திருக்கிறது.

குத்தகை உரிமைப் பாதுகாப்புச் சட்டம் என்று கொண்டு வந்து; உழுபவனுக்கே நிலப்பட்டாக்கள் வழங்கக்கூடிய தன்மைகள் அளிக்கப் பட்டிருக்கின்றன. இன்னும் விவசாயிகளையார், யார் எந்தெந்த இடங்களிலே குடியிருந்து வந்தார்களோ அதை அப்படியே அவர்களுக்குச் சொந்த மாக்கும் நிலை உருவாக்கப்பட்டது. அந்த நிலங்கள் மடங்களுக்குச் சொந்தமானதாக இருந்தாலும், மிட்டா மிராசுகளுக்குச் சொந்தமான நிலங்களாக இருந்தாலும் அவையையெல்லாம், அவர்கள் குடியிருந்த இடங்களை அவர்களுக்கே உரிமை ஆணை செய்து தந்த நல்ல நிலைமையை நமது கழக ஆட்சியிலேதான் நாம் கண்டோம்.

அதுமட்டுமல்லாமல், 81-ஆம் பசலிக்கான குத்தகை பாக்கியைக் கட்டி விட்டால் முன்னால் அளிக்க வேண்டிய பாக்கி அத்தனையும் தள்ளுபடி செய்கின்ற சீரிய புரட்சிகரமான சட்டத்தை நமது கழக ஆட்சியில் டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் கொண்டு வந்தார்கள். பல்லாண்டுகாலமாக தஞ்சை மாவட்டத்திலே உழுது பயிரிடுகின்றவர்கள் வயல்களிலே பாடுபடக் கூடியவர்கள் அந்தப் பலன்களை அனுபவிக்க முடியாமல், அப்படி அனுபவிக்க முடியாத நிலையிலே கூட நிலத்தைவிட்டுச் சாரிசாரியாக வெளியேற்றப்பட்டார்கள். காங்கிரஸ் ஆட்சிக் காலத்தில் ஒத்திவைப்புத் தீர்மானம் கொடுத்து, ஒவ்வொரு ஆண்டும் ஒத்திவைப்புத் தீர்மானம் கொடுத்து சொல்லும் நிலைமையிருந்ததையொழிய நிரந்தரமான பரிசாரம் இல்லாமலேயே இருந்தது. ஆனால், நமது கழக அரசு அப்படி குத்தகை பாக்கியை ஒத்தி வைப்பதை விட்டு விட்டு 81-ஆம் பசலிக்கான குத்தகையைக் கட்டிவிட்டால் அதற்கு முன்பு எவ்வளவு பாக்கியிருந்தாலும், யாருக்கு இருந்தாலும் மடங்களுக்கு அளிக்க வேண்டியிருந்தாலும், ஆதினங்களுக்கு

1975 மார்ச் 19]

[திரு. என். கிட்டப்பா]

அளிக்க வேண்டியிருந்தாலும், மிட்டா மிராசுக்கு அளிக்க வேண்டியிருந்தாலும் அவ்வளவையும் வஜா செய்கிற ரத்து செய்கிற புரட்சி கரமான சட்டத்தைக் கொண்டு வந்து நமது மாண்புமிகு முதல்வரவர்கள் கழக ஆட்சியிலே நிறைவேற்றிக் காட்டி இருக்கிறார்கள்.

இத்தகைய காரியங்களையெல்லாம் செய்து வரும் அடிப்படையில்தான் மாவட்டத்தில் விவசாயிகள் இன்றையதினம் மிக மிக சுவலோடு ஒன்றினை எதிர்பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள், நில உச்சவரம்புச் சட்டத்தை நமது இந்த மாமன்றத்திலே பல தடவைகள் புனர் ஆலோசனை செய்து முழுமைத்தன்மை வாய்ந்த உச்சவரம்புச் சட்டத்தின் மூலம் உண்மையான விவசாயிகளுக்குக் கிடைக்கவேண்டிய நன்மைகள் பெரும்பாலும் செய்து வரப்படுகிறது என்றாலும் முழுக்க முழுக்க அவர்களுக்குத் தேவையான காரியங்கள் அனைத்தும் நிறைவேற்றப்பட்டு விட்டதா என்று பாடித்தால் நிறைவேற்றப்படவில்லை என்பதை இன்றைக்கு நமது அரசு உணர்நிற்குகிறது என்பதை நாமும் மற்றவர்களைப் போலவே நன்கு அறிவோம். இப்பொழுது ஒரு சட்டத்தை, குறிப்பாக நமது ஆதினங்கள், மடங்கள், கோயில்கள் இவைகளுக்கெல்லாம் சொந்தமான நிலங்களை அவைகளை உழுது பயிரிடுகின்றவர்களுக்கு, குத்தகைக்குப் பயிரிடுகின்றவர்களுக்கு அவர்களே வாங்கிக் கொள்ளும் 'பர்ச்சேசிங் ரைட்' கொடுக்கப்படுவதற்கான சட்டத்தைக் கொண்டுவர இருக்கிறது என்று பெரும்பாலான விவசாயப் பெருங்குழுக்கள் எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஏறத்தாழ 45 இலட்சம் ஏக்கரா நிலங்கள் ஆதினங்களுக்கும், மடங்களுக்கும் சொந்தமாக இருப்பதால் எந்தச் சட்டம் கொண்டுவரந்தாலும் ஆதினங்கள், மடங்கள் இவைகளைத் தழுவாத நிலைமையில், பாதிக்காத நிலைமையில் போய்விடுவதால் அவைகளைத் தொடாத நிலையில் போய்விடுவதால் விவசாயப் பிரச்சினையின் உழவர்களைப் பொறுத்தவரையில் முழுத்தன்மை வாய்ந்ததாக அமையாமல் போய்விடுகிறது என்பதை வருத்தத்தோடு சுட்டிக்காட்ட ஆசைப்படுகிறேன்.

ஒப்பற்ற தலைவர் பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் 1960-ம் ஆண்டில்—20—4—1960-ஆம் தேதி இந்த மாமன்றத்தில் எடுத்துச் சொன்னதை இந்த நேரத்திலே சொல்வது—சட்டிக் காட்டுவது பொருத்தமாக இருக்கும் என்று கருதுகிறேன்.

“மடாதிபதிகளுடைய துறவு பற்றிக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் இலக்கணங்களை அமைச்சர் அவர்கள் படிக்க வேண்டுமென்று விரும்புகிறேன். பசித்தால் பசித்து, வியர்த்தால் குளித்து, நிழல் கண்ட இடத்தில் படுத்து சைவத் தொண்டு செய்ய வேண்டுமென்று மடாதிபதிகளுக்கு விதி சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இப்போது அவர்கள் பசித்தால் பசிக்க வேண்டுமென்று சொல்கிறார்களா என்றால், பல மடாலயங்களில் இருப்பவர்களுக்குப் பசியே எடுப்பதில்லை. அமைச்சர் செய்து வருகின்ற பாவ காரியங்களினால், சாதாரண மக்களுக்கு எடுக்கக்கூடிய பசி கூடத் தெரியாமல் அவர்களுடைய உடல் தழைத்திருக்கிறது. மடாலயங்களுக்கும், அற நிலையங்களுக்கும் பெரியவர்கள் எந்தக் காரணத்தைக் கொண்டு சொத்தை எழுதி வைத்தார்களோ அது இன்றைய தினம் தவறான

[திரு. என். மீட்டப்பா]

[1975 மார்ச் 19]

காரியத்துக்குப் பயன்படுத்தப்படுகிறது. இப்போது உழவர் பெருங்குடி மக்களைக் கசக்கிப் பிழிய பயன்படுத்துகிறார்கள். அவர்கள் தங்கள் வீட்டில் அழகான ஒரு காளை வளர்த்தாலும் அவர்கள் அடிவயிற்றில் நெருப்பைக் கட்டிக்கொண்டிருக்க வேண்டியிருக்கிறது. எந்த நேரத்தில் எந்தக் காளை மடாதிபதியின் கண்ணில் படுகிறதோ என்று அஞ்சிக்கொண்டிருக்க வேண்டி யிருக்கிறது. காளை பற்றி மட்டுமல்ல; அழகான கன்னியாக இருந்தாலும்.....”.

அண்ணா அவர்கள் சொன்னது.

“அழகான கன்னியாக இருந்தாலும் எந்த நேரத்தில் அவளுடைய கற்பு குறையாடப்படும் என்று சொல்ல முடியாது. இந்த மாதிரி நிலையில் இருப்பவர்கள் உள்ள அறநிலையங்களுக்கு ஏன் 200 ஏக்கர் தருகிறீர்கள்? அது இல்லாவிட்டால் விபூதி மாடத்தில் விபூதி இருக்காதா; அது இல்லாவிட்டால் வில்ல மரம் வளராதா? அது இல்லாவிட்டால் சைவ நெறி தமைக்காதா? எதற்காக, கோயில்களுக்கும், மடாலயங்களுக்கும் சொத்து இருக்க வேண்டும்? அவர்கள் வணங்குகின்ற சிவனே காவிக் கட்டிக் கொண்டு, புலித்தோல் போர்த்து இருக்கிறார் என்று பாடுகிறார்கள். இரும்புப் பெட்டியில் 8 லட்சம், கரும்புத் தோட்டத்தில் 10 லட்சம் என்று மனம் இல்லாமல் வைத்துக் கொண்டிருக்கும்போது எதற்காக 200 ஏக்கர் ஒதுக்க வேண்டும்? நீங்கள் மதத்தை வெறுக்கக் கூடிய சர்க்கார் அல்ல, மத ஸ்தாபனங்கள் வைத்திருக்கும் நிலங்கள் விஷயத்தில் அரசாங்கமே நேரடி மேற்பார்வை பார்த்து கிடைக்கக்கூடிய வருவாயிலிருந்து தர்மம் என்பதற்காக ஒதுக்கலாமே தவிர மறுபடியும் மடாதிபதிகள், குத்தகைதாரர்கள் கையில் இந்த நிலங்களை விட்டுவிடும் வாய்ப்பு இந்த முற்போக்கான சட்டத்தில் இடம் பெறக் கூடாது. ஆகையால் மடாலயங்கள், அற நிலையங்கள் ஆகியவகைகளுக்கு ஒரு துளியும் நிலம் இருத்தல் ஆகாது என்பதை வலியுறுத்திச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன்.” என்று பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் இந்த மன்றத்திலே எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

உழபவனுக்கே நிலம் சொந்தம் என்ற அடிப்படையில் பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களுடைய வழித் தோன்றலாக இன்றையதினம் தமிழகத்தின் நாலரைக் கோடி மக்களின் நம்பிக்கை நட்சத்திரமாகத் திகழ்ந்து கொண்டிருக்கிற முதல்வர் டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் அதனைச் செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று விவசாயப் பெருமக்கள் சார்பாகப் பணிவோடு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இந்தச் சட்டம் இப்போது நிறைவேற்றப்படாவிட்டால் அத்தகைய வாய்ப்பே ஏற்படாது; யார் வந்தாலும் அந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டு வர முடியாது; கலைஞர் அவர்களால் மட்டுந்தான் கொண்டுவரமுடியும் என்ற நம்பிக்கை ஆழமாக, அழுத்தமாக இருக்கும் காரணத்தால் அதை நிறைவேற்றித் தரவேண்டுமென்று மிக மிகப் பணிவோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1975 மார்ச் 19]

(திரு என். கிட்டப்பா)

என்னுடைய தொகுதியிலுள்ள பிரச்சினைகள் சிலவற்றை இந்த மாணியக் கோரிக்கை வாயிலாக எடுத்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன். மாயூரம் நகரத்தில் அண்ணா வீதி என்று இருக்கிறது. அதிலே புறம்போக்கு இடம், காலியாக உள்ள தரிசு மனை 3 ஏக்கர் நிலம் இருக்கிறது. எத்தனை அதிகாரிகள் வந்து பார்த்துப் போக முடியுமோ அத்தனை அதிகாரிகள் வந்து போய்க் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆர். ஐ. வருகிறார், தாசில்தார் வருகிறார், ஆர்.டி.ஓ.வுக்குப் பேப்பர் போகிறது, டி.ஆர்.ஓ.-வுக்கு பேப்பர் போகிறது. இப்படி திரும்பத் திரும்பச் சுற்றிக் கொண்டிருக்கிறதே அல்லாமல் அது சென்னைக்கு வரவில்லை. மாயூரம் ஆர்.டி.ஓ. வாசக இருப்பவரைப் பற்றி நான் அதிகம் சொல்ல முடியாத நிலையில் இருக்கிறேன். அவர் யார் யாருக்கோ வேண்டியவர் என்று சொல்லிக் கொண்டு திரிகிறார். அந்த நிலத்தை எம்.எல்.ஏ.வுக்குக் கேட்கவில்லை, ஏற்கெனவே நிலம் உள்ளவனுக்குக் கேட்கவில்லை. நிலம் இல்லாத வனுக்காகத்தான் கேட்கப்படுகிறது. ஆட்சியின் எண்ணத்தைப் புரிந்து கொண்டு அதிகாரிகள் செயல்பட வேண்டுமென்பதைச் சுட்டிக்காட்டத்தான் இதை எடுத்துக் கூறுகிறேன்.

அடுத்து, மாயூரம் தொகுதியில் கடலங்குடி திருமேனியார் கோயில் என்ற பகுதி இருக்கிறது. அங்குள்ள ஒரு இடத்தை கடந்த 3, 4 ஆண்டுகளாகக் கேட்கிறார்கள். பள்ளி வாசலுக்காகக் கேட்கிறார்கள். அதை வேறு எதற்கும் உபயோகிக்க முடியாது. அந்த இடத்தைப் பள்ளிவாசலுக்குக் கொடுக்க வேண்டுமென்பதை இந்துக்களும் ஒத்துக் கொள்ளுகிறார்கள். இந்துக்களும் ஒத்துக்கொள்ளக்கூடிய அந்த நிலத்தைப் பள்ளிவாசலுக்குக் கொடுக்க வேண்டுமென்று தொகுதிவாழ் மக்களின் ஈர்ப்பாகக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இறுதியாக, மாவட்டப் பிரிவினை பற்றியெல்லாம் மாண்புமிகு உறுப் பினர்கள் கருத்துக்களைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். தஞ்சை மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரை தமிழகத்தில் தலைசிறந்த மாவட்டமாக, தலைமை வகித்து நடத்தக்கூடிய மாவட்டமாகத் திகழ்வதோடு பெரிய மாவட்டமாகவும் திகழ்ந்து கொண்டிருக்கிறது. அந்தத் தஞ்சை மாவட்டத்தை நிர்வாக வசதிக்காக மேலத் தஞ்சை, கீழத் தஞ்சை என்று பிரித்திருக்கிறார்கள். மேலத் தஞ்சைக்குத் தலைநகராக தஞ்சை இருக்கிறது. இந்த மாவட்டத்தை இரண்டாகப் பிரிக்கும்போது கீழத் தஞ்சை என்று பிரிப்பதற்குப் பதிலாக சோழ மாவட்டம் என்று பெயரிட்டு, அந்த சோழ மாவட்டத்திற்கு தமிழகத்தை வாட்டுகின்ற துன்பங்கள், துயரங்களைப் போக்கும் வகையில் திறமையாக ஆண்டு வருகிற டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் பிறந்த பகுதியான திருவாரூரைத் தலைநகராகக் கொண்டு ஆளுர்ச் சோழர்-கருணாநிதிச் சோழர் மாவட்டம் என்ற பெயரை இடவேண்டுமென்று பேரவையினைக் கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடிக்கிறேன். நன்றி உணக்கம்.

THIRU K. S. KOTHANDARAMIAH: Hon. Mr. Deputy speaker, Sir, I thank you very much for giving me an opportunity to say a few

(Thiru K. S. KOTHANDARAMIAH) [1975 மார்ச் 19]

words on my cut motions on Demand No. I—Land Revenue Department
Demand No. V—Stamps Administration and Demand No. 11—District
Administration.

At the outset I wish to say that the Revenue Department is the fundamental Department on which the soundness and the strength of the entire Government stand. Though some of the powers of the Revenue Department have been taken away, yet it continues to be the fundamental department and in my opinion, the Revenue Department should not be weakened. The Revenue Department should be strengthened. Otherwise the entire Government will gradually become weakened and it will create a lot of difficulties.

With regard to the issue of pattas there is a lot of delay in giving pattas. Some three years back the Hon. Chief Minister came to Hosur and distributed about thousand pattas. But there are thousands of people who have been cultivating lands for the last 20 or 30 or 40 years. The father had been cultivating and he had died. The sons are now cultivating. They have spent a lot of money over the lands and improved them. They depend upon the lands for their livelihood. Yet, pattas have not been given to them. The reason is this. The Revenue Inspector and Tahsildars do not prepare correct accounts. They do not prepare the number of pattas to be issued and submit the same to the Government. Therefore there is delay. Even when the Chief Minister came and distributed pattas in a village, whereas people have to get 40 to 50 pattas, only 13 or 14 pattas were given. When asked they said that there were so many troubles. There is no trouble. Unless the pattas are given the cultivators have no control or any claim over the lands. They always have a feeling that they have not been given pattas.

Moreover, some of these pattas are joint pattas. Joint pattas have to be sub-divided and if it is not done, it is not possible to give them pass books individually. Without pass books the cultivators will not be able get loans from the Banks and other people. With regard to sub-division if you leave the matter to the pattadars and also to the whims and fancies of the officers there—Tahsildars and Revenue Inspectors—it will take some centuries to get pattas and divide joint pattas.

Some time back when the Revenue Board Member came to Hosur I had a discussion with him. I told him that the Government should take steps and see that the joint pattas are compulsorily sub-divided by the orders of the Government themselves. They can charge the pattadars and ask them to pay some thing. Otherwise, they will not be given the pass books. In one pass book there are number of joint

1975 மார்ச் 19] (Thiru K. S. KOTHANDARAMIAH)

pattadars and only for one prominent man among them the pass book will be given. So, they begin to quarrel among themselves and they will not be able to get all the benefits.

Therefore, giving of pattas is important and the Government should call for complete details as to how many people are yet waiting to get pattas and give them pattas. Then only they will feel happy.

Moreover when people have not got pattas and they are cultivating lands for so many years, they put in an application statng that thee want certin poramboke lands. What happens is this. The Collector immediately calls the people and says 'if you cultivate mulberry on thr land, we can give pattas'. Then the amount of money and the labourt spent on the land will go to dogs and the person becomes a new culei vator and he loses all his claim. Therefore, the Collector should be asked to prepare a correct account of the pattas or the people who are cult-1 vating the lands and in the first instance patas should be given to them.

Then, if you ask them to cultivate mulberry and other things, that will be proper.

When mass contact took place, these people came and explained to the Collector. The time will be just half an hour or one hour. Within that short time the Collector will not be able to understand the whole thing and then people also are not satisfied. Therefore, with regard to the issue of pattas, sufficient care should be taken.

With regard to Hosur and Denganikottah taluks, when the Dharma-puri district was formed, subsequent to it, Denganikottah sub-taluk was made into a taluk. At that time what happened is this. The entire area of these two sub-taluks Hosur and Sub-taluk Denganikottah consists of about 1200 square miles. What they did was, they made Dengani kottah an abnormal taluk and cut the area of Hosur taluk. The resulty is, Hosur is only 450 square miles and Denganikottah is about 750 square-miles. Denganikottah has got Anchetty area which Malnadu isandishilly It has not developed. Hosur has become small and Denganikottah has become a large area. Moreover some of the villages are very close to Hosur town. Because the taluk Office, Sub-Collector's Office are located at Denganikottah and the Officers are attached to Denganikottah, they have to travel a distance of about 20 to 22 miles.

We have got an army of Officers about 10 to 12 Tahsildars and Revenue Inspectors, Agricultural Officers, Seri-culture Officers all these people have to go to Denganikottah from the villages and they claim a lot of travelling allowance. For the last 15 years we are paying a huge amount,

[Thiru K. S. KOTHANDARAMIAH]

[1975 மார்ச் 19]

as Travelling allowance. On the other hand, if these officers are attached to Hosur Taluk Office, it will be easy for them and they will have to travel only 5 or 6 miles. The travelling allowance will also be less. People have been asking the Government to take away Peddabalagonda Palli and four other villages from the Denganikottah taluk and attach them to Hosur taluk. Myself and the hon. Member Thiru Venkataswamy, both are representing to the Government for the last so many years.

The difficulty is this. We explain the whole thing and we convince the Sub-Collector, we convince the District Collector. By the time they take action, they are transferred. The result is, we will have to begin the whole thing again. Again my request is this. All the villages close to Hosur should be transferred to Hosur Taluk Office area. Similarly certain villages in Kalamangalam Union-Kundumaranapalli, Byramangalam, H. Sethipalli and Bodichipalli should be attached to the Hosur Taluk Office. We have been requesting the State Government for the last ten years to do this, but the matter is still pending. I request, the Government to see that all these requests are granted without further delay.

(முற்பகல் 11-00)

As regards village officers, I am very glad that the Government have come forward to grant Rs. 7 or 8 as Dearness allowance for them and I thank them for it. But the point is that they are not given proper treatment. The Tahsildar and Revenue Inspector treat them with humiliation and they do not think that the village officers form part of the Revenue Department. So, they come and complain to us and when we take up the matter with the Collector, again these people try to harass them.

Moreover, the village officers are not given stationery pencil, etc. which they require at the time of jamabandhi on a large scale. They also asked to purchase them and they have to spend money on that. The jamabandhi work is huge one and the village officers are to spend Rs. 300 to 400. Taxing them in this way must be stopped. After all they get a small amount as salary. Also the village officers prepare accounts till the time of jamabandhi and it has to be done at the firka office and not at the taluk office.

With regard to the District Development Council, we have stated so many times that it should have a non-official as the Chairman and not the Collector. In the neighbouring States like Andhra Pradesh, only a non-official is the Chairman. Before the present setup, there used to be a District Board and it was a democratic institution having a non-official as the President. Now we are having the Collector as the Chairman and he will not be able to take independent view or action to satisfy the people.

1975 மார்ச் 19] [Thiru K. S. KOTHANDARAMAN]

When we, M.L.A.s go to him, he puts so many questions on our representations and we do not know what has become of them.. Even after two or three months, we do not get proper replies. Therefore, there should be a separate department to look into the representations of M.L.A.s and resolutions passed at the Council. They are piling up and in the meantime the Collector is transferred and another Collector comes and consequently no action is taken on the matter.

With regard to Mass Contact Programme, the officers do not see all the applications received from the people. Only important applications favourable to the officers are brought to the notice of the Collector. Many persons come and complain to us and so the Programme should be recognised in such a way that all the petitions of the people are properly scrutinised.

As regards drought relief, the Collector and the Deputy Collector are doing good things and we have faith in them. But the M.L.A.'s, as representatives of the people, have not been kept informed about the money spent and where it is spent and what is the nature of the scheme for drought relief. We are completely ignored in that regard. Therefore, I appeal to the Government, we have faith in them to see that with regard to drought relief work M.L.A.'s are given some chance to serve the people. They do not want power and they only want to serve the people. With these words, I conclude my speech.

*திரு. சோ. அழகர்சாமி : தலைவரவர்களே, இந்த வருவாய்த் துறை மானியத்தின் மீது பொதுவாக ஒன்றிரண்டு கருத்துக்களை மட்டும் சொல்லி முடித்துக்கொள்ளலாம் என்றிருக்கிறேன்.

நிலம் சம்பந்தப்பட்ட பிரச்சினைகளை உண்டு பண்ணுவதும், பிரச்சினைகளைத் தீர்ப்பதும் வருவாய்த் துறை வேலையாக இருந்து வருகிறது. உச்ச வரம்புச் சட்டமாக இருந்தாலும் சரி சாகுபடியாளர் நிலத்தை யார் பதிவு செய்து கொள்வது என்றாலும் சரி, உச்ச வரம்புக்கு மேலுள்ள மிச்ச நிலத்தை எடுத்து நிலமற்றவர்களுக்குக் கொடுக்கக் கூடிய ஏற்பாடாக இருந்தாலும் சரி, இந்தத் துறை தான் அவற்றையெல்லாம் செய்து வருகிறது. இவைகள் சீரான முறையில் நடைபெற்று வருகிறதா என்று மாண்புமிகு அங்கத் தினர்கள்—ஆளுங்கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களானாலும் சரி, எதிர் வரிசையில் உள்ளவர்களானாலும் சரி, எடுத்துப் பேசி, சரியான முறையில் அந்த நடவடிக்கைகள் நடந்து வரவில்லை என்பதை மிகத் தெளிவாகச் சொல்லி மிறுக்கிறார்கள்.

உச்ச வரம்புக்கு மேல் மிச்சமுள்ள நிலத்தை நிலமற்றவர்களுக்கு விநியோகம் செய்யும் சட்டத்தில் ஒரு தவறு இருக்கிறது. தவறான ஒரு விதி இருக்கிறது. நிலம் சம்பந்தப்பட்ட வரை, யார் சாகுபடி செய்து வந்தார்களோ, அவர்களுக்கே நிலம் உடைமை ஆக்கக் கூடிய ஏற்பாடு

[திரு சோ. அழகர்சாமி]

[1975 மார்ச் 19]

அது. நிலச்சுவான்தாரிகள், அந்த நிலத்தில் வேலை பார்க்கக் கூடியவர்களில் யாரையாவது ஒருவரை பினுமியாக, அவர் சாகுபடி செய்து வருகிறார் என்று எழுதி வைத்துக்கொண்டு ஹார்வெஸ்ட் செய்கிற நேரத்தில் குத்தகை நஷ்ட ஈடு வகைக்கு வந்துவிட்டதாக வைத்துக் கொண்டு அதன் மூலம் பண்ணைகள் பெரும் பண்ணைகளாகவே இருந்து வருகின்றன. அதற்கு அமைச்சர் அவர்கள் ஒரு சரியான ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கூறிக்கொள்கிறேன்.

அதற்கான ஒரு ஆலோசனையையும் கூற விரும்புகிறேன். ரௌலில் இப்படி ஒரு சட்டம்—விதிமுறை—இருக்கிறது. ஒரு வேண்டி போர்ட் அமைக்கப்பட்டு அதில் அந்தந்த வட்டாரத்திலுள்ள சகல் கட்சிகளைச் சேர்ந்தவர்களும் அதில் மெம்பர்களாக சேர்க்கப்படுவார்கள். அரசின் அதிகாரி ஒருவர் அதன் தலைவராக இருப்பார். அந்தக் குழுவின் ஆலோசனையின் பேரில் உச்ச வரம்பில் மிச்சம் இருக்கிற நிலம் சம்பந்தமாக எந்த மாதிரி விவசாயிகளுக்குத் தருவது போன்ற முடிவுகளை எடுக்கிறார்கள். அந்த மாதிரியான ஒரு போர்டை அமைத்து இந்த அரசும் அதுபோன்ற நடவடிக்கைகளை எடுக்க முன்வந்தால்தான் சட்டத்தின் பலன் மக்களுக்குக் கிடைக்கும் என்பதை இச்சந்தர்ப்பத்தில் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

நெல்லை மாவட்டத்தில் செங்கோட்டை தாலுகாவில் ஒரு சம்பவம் நடந்திருக்கிறது. அங்கே 50 ஆண்டுகளாக விவசாயிகள் ஒரு நிலத்தில் சாகுபடி குத்தகைக்கு செய்து வருகிறார்கள். இந்த ஆண்டு இந்த நிலம் அந்த சாகுபடியாளர்களுக்குச் சொந்தம் ஆக வேண்டும். ஆனால் அந்த சாகுபடி செய்கிற விவசாயிகளை வெளியேற்ற வேண்டுமென்ற நோக்கத்தோடு செங்கோட்டை தாலுகாவிலுள்ள அந்த குன்னக்குடி என்கிற கிராமத்தில்—சர்வே நம்பர் 25-2—14 ஏக்கர், 15 பேர்கள் விவசாயம் செய்து வருகிறார்கள்—அவர்களுடைய பெயர்களைக் கூடக் கொடுக்கிறேன்; ஷண்முக நாடார், மாரி முத்து நாடார், குருசாமி நாடார், ஆகியோர் அவர்கள்—அவர்களை வெளியேற்ற வேண்டுமென்று நிலச்சுவான்தாரிகள் செயல்பட்டிருக்கிறார்கள். சாகுபடி முடிந்து அறுவடை ஆகி நெல்களத்தில் இருக்கும்போது, அங்கே ஸ்லெவிக்ஸ் சம்பந்தப்பட்ட தாசில்தார், மற்றும் காவல் துறை அதிகாரிகள் வந்திருக்கிறார்கள். அந்த நேரத்தில், 10, 20 குண்டர்களை, ரௌடிகளைச் சேர்த்துக்கொண்டு, —10—3—1975 அன்று களத்திலுள்ள நெல்லை நிலச்சுவானின் ஆட்கள் எடுத்துச் சென்று விட்டார்கள். அதிகாரிகள் இருந்திருக்கிறார்கள். இருந்தும் அந்த நெல்லை அபகரித்துக்கொண்டு சென்று விட்டார்கள். இதில் தக்க நடவடிக்கை எடுத்து, சாகுபடி செய்து அந்த விவசாயிகளுக்கே அந்த நெல்லைத் திருப்பித் தருவதற்கு தக்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதே மாதிரி, திருச்சி மாவட்டத்தில் பல பகுதிகளில் இனம் நிலங்களில் கைத்தறி நெசவாளிகள் குடியிருக்கிறார்கள். அவர்கள் உள்ள நிலத்தில் கூன்றையப்போட்டு கொண்டு உட்கார்ந்து இருக்கிறார்கள். இனம் சட்டத்தில் என்ன சொல்கிறார்கள் என்றால், யார் அந்த நிலத்தில் குடி இருக்கிறார்களோ அவர்களுக்கு அதைப் பட்டா செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று இருக்கிறது. இனம் ஒழிப்புச் சட்டம் நிறைவேற்றப்பட்ட உடனே,

1975 மார்ச் 19]

[திரு. சோ. அழகர்சாமி]

இனம் ஒழிப்புச் சட்டம் கெஜட்டில் போட்ட உடனேயே, இனம் ஒழிப்புச் சட்டத்தின் மூலம் கிடைக்கப்பெற்ற நிலத்தை அரசாங்கம் எடுத்துக் கொண்டு இருப்பதால் குத்தகை வசூல் செய்யும் பொறுப்பை அரசாங்கம் எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும். சர்க்கார் எடுத்துக்கொண்ட நிலத்திற்கு சர்க்கார் நிலத்தீர்வை வசூலிக்க வேண்டுமென்று இருக்கிறது. அரசாங்கம் இதுவரை அதை வசூலிக்க நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இனம் மடத்திற்குச் சொந்தமான நிலங்கள் இருக்கின்றன. அதிலுள்ள பீன மரங்களை வெட்டிக் கொண்டு இருக்கிறார்கள். அது இனம் சட்டத்தின் மூலம் தடுக்கப்படுமா?

பல நிலசீர்திருத்தச் சட்டங்கள் போட்டிருந்தாலும், ரெவின்யூ டிபார்ட்மென்ட் சரியாக செயல்படாததால், ஆங்காங்கு உள்ள மக்களைக்கொண்டு "லேண்டு போர்டு" அமைத்து அதை மக்கள் கமிட்டியோடு இணைத்து, அவர்களுடைய ஆலோசனைகளைப் பெற்று, அந்தந்த வட்டாரத்தில் செயல்பட வேண்டும். இதைக் கேரளாவில் செய்து இருக்கிறார்கள். அந்த வகையில் இங்கே செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அப்படிச் செய்தால் நாம் போட்டிருக்கின்ற சட்டம் சாகுபடியாளர்கள் பதிவு செய்யும் சட்டமாக இருந்தாலும், உச்சவரம்புச் சட்டத்தின் மூலம் கிடைக்கப்பெற்ற மிச்ச நிலத்தை விநியோகிக்கும் சட்டமாக இருந்தாலும் சரி, அது நடைமுறைப்படுத்த வசதியாக இருக்கும். ஆகவே, இப்படிப்பட்ட மக்கள் கமிட்டிகளை நியமிக்க அமைச்சர் ஆவன செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

*திரு. பெரி. சண்முகம் : மாண்புமிகு துணைத் தலைவரவர்களே, வருவாய்த்துறை அமைச்சர் அவர்களால் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிற மானியக் கோரிக்கையை ஆதரித்து நான் சில வார்த்தைகளைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

வறட்சியால் பாதிக்கப்பட்டு இருக்கும் இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தில் திருவாடானை வட்டம் மிக மிக அதிகமாகப் பாதிக்கப்பட்டு இருக்கிறது. இங்கே பலரும் சொன்னார்கள். சாதாரணமாக மற்றப் பகுதிகளில் நல்ல மழை பெய்து, நல்ல விவசாயம் நடைபெறுகிற காலத்தில் என்னுடைய வட்டத்தில் ஒரு பகுதி விளைவிற்கு வந்தும், மற்றொரு பகுதியில் விளைவு இல்லாமல் தஞ்சை போன்ற பெரிய மாவட்டங்களுக்குச் சென்று, அங்கே அவர்களுடைய வாழ்க்கையை நடத்தி, ஒரு சில மாதங்கள் கழித்து எங்கள் பகுதிக்கு வருவது நீண்ட நாட்களாக நடந்துவருகிற பழக்கமாகும்.

தற்போது ஏற்பட்டு இருக்கிற இந்த வறட்சிக்காக அரசு அத்தனை நடவடிக்கைகளையும் எடுத்து இருக்கிறது. குறிப்பாக, கண்மாய்க்கள் தூர் எடுத்தல், ஊரணிகளை ஆழப்படுத்துதல், குடிநீர்க் கிணறுகளை வெட்டுதல், குடிநீர் வாரியம் மூலம் அடிசுமாய் அமைத்துக் கொடுத்தல் போன்ற வேலைகள் துரிதமாக, மக்களுக்குப் பயன்படும் அளவுக்கு மிகச் சிறப்பாகச் செய்துதான் இருக்கிறார்கள். ஆனால், மற்றொரு பகுதியைப் பார்த்தால் கடற்கரைப் பகுதி—சுந்தரபாண்டியபுரம், முத்துராமலிங்கபுரம்—போன்ற பகுதிகளைப் பார்த்தால் அங்கே எவ்வளவு கிணறுகளை அமைத்துக் கொடுத்தாலும் கூட அங்கே தண்ணீர் கிடைப்பது இல்லை. உப்புத்

[திரு. செரி. சண்முகம்]

[1975 மார்ச் 19]

தண்ணீர்தான் கிடைக்கிறது. ஆகவே, இந்த அடி குழாயைப் போட்டால் சில தினங்களுக்குத் தண்ணீர் கிடைக்கிறது, பிறகு கிடைக்காமல் போய் விடுகிறது. ஆகவே, குறிப்பாக இந்தக் கடற்கரைப் பகுதியில் இருக்கும் மக்களுக்கு—கண்ணங்குடி, திருவாடானை ஒன்றியங்களில்—அடி குழாய் கிணறுகள் நல்ல வகையில் போட்டுக் கொடுக்க வேண்டும், போர் வெல்ஸ் அதிகம் போட்டுத் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். மேலும் நிரந்தரமாக விவசாயிகளுக்குப் பயன்படும் வகையிலும் பெரிய கிணறுகளைக் கட்டிக்கொடுக்க வேண்டுமென்று வலியுறுத்திச் சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

என்னுடைய தொகுதியில் இருப்பவர்கள் அனைவரும் விவசாயத்தை நம்பியிருக்கிறார்கள். மழை இல்லாத காரணத்தால் விவசாயம் செய்ய முடியாத நிலையில் இருக்கிறார்கள். பெரியார் திட்டத்தை திருவாடானை பகுதிக்கு விஸ்தரிக்கும் நல்ல வாய்ப்பை ஏற்படுத்திக் கொடுத்தால், எங்கள் பகுதி மக்கள் கொஞ்சம் நிம்மதியான வாழ்க்கை நடத்த முடியும். சென்ற ஆண்டு மாண்புமிகு சட்ட அமைச்சர் அவர்களின் உதவியின் பேரில், பெரியார் கால்வாயிலிருந்து இரண்டு முறை எங்கள் பகுதிக்குத் தண்ணீரை எடுத்துக்கொண்டு இருக்கிறோம். குறிப்பாக தனியாமங்கலம் செக்ஷன் மூலம் 12-வது வாய்க்கால் வழியாக மலம்பட்டி, பிராமணப்பட்டி, ஏரியூர், நரையங்குடி, கருங்குளம், பட்டமங்கலம் வழியாக என் தொகுதியில் உள்ள எழுங்கோட்டை அணை மூலமாக தண்ணீர் 500 ஏக்கரும் மேற்படி அணையிலிருந்து ஐந்துகோட்டை கால்வாய் வழியாக ஐந்து கோட்டை கிராமத்திற்கு இதனால் ஏறத்தாழ 650 ஏக்கரும் பயன்பெறும். ஆகவே, பெரியார் நீர் அந்தப் பகுதிக்கும் விஸ்தரித்துக் கொடுத்தால் அந்தப் பகுதி மக்கள் பிழைத்துக்கொள்வதற்கு வசதியாக இருக்கும் என்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அந்த அளவில் திருவாடானைப் பகுதிக்குத் தேவையான நல்ல முயற்சிகளை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

எங்கள் பகுதியில் பல கண்மாய்கள் இருக்கின்றன. அவைகளெல்லாம் பழைய கண்மாய்கள். ஒரு முறை தண்ணீர் நிரம்பினால் விவசாயம் செய்ய முடியாது. இரு முறை நிரம்ப வேண்டும். அப்போதுதான் கதிர் அறுக்கும் அளவில் இருக்கும் பயிர்கள் காய்ந்து போகாமல் இருக்கும். அங்கேயிருக்கும் கண்மாய்கள் ஆழப்படுத்தப்படாமல் இருக்கின்றன. அவை சமதரைகள் போல் இருப்பதால் ஒவ்வொரு விவசாய காலத்திலும் கஷ்டமாக இருக்கிறது. ஆகவே, அந்தக் கண்மாய்களை இந்த நேரத்தில் ஆழப்படுத்திக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

வறட்சியால் பாதிக்கப்பட்ட முகவை மாவட்டத்தில், கிழக்கு இராம நாதபுரம், திருவாடானை வட்டத்தில் உள்ள மக்கள் மிகவும் பாதிக்கப் பட்டு, இப்போதே வாழ முடியவில்லை, இன்னும் 7-8 மாதங்கள் எப்படி வாழ்வது என்ற கவலையில் இருக்கிறார்கள். அந்தப் பகுதிக்கு மாண்புமிகு முதலமைச்சர் டாக்டர் கலைஞர், மற்றும் அமைச்சர்கள் வந்து, அந்த வறட்சி நிவாரணப் பணிகளை உடனடியாகத் தொடங்குவதற்கு எல்லா வகையான உதவிகளையும் செய்து கொடுத்தமைக்கு

1975 மார்ச் 19]

[திரு. பெரி. சண்முகம்]

நன்றியைச் சொல்லிக்கொள்கிறேன். வருகின்ற விவசாய காலத்தில் நல்ல மழை பெய்தாலும், விவசாயம் செய்ய அவர்கள் முயற்சித் தாலும், மாடுகள் வாங்க, விதைகள் வாங்குவதற்கு, மிகவும் கஷ்டப் படுகிறார்கள். ஆகவே, மாடுகள் வாங்க, விதைகள் வாங்க கடன் உதவி செய்தால் அந்தப் பகுதி மக்கள் நல்ல வகையில் வாழ முடியும். இல்லையென்றால் அவர்கள் வாழ்க்கை மிகவும் மோசமாகி, நிரந்தரமாக நிம்மதியாக வாழ முடியாத நிலைக்குப் போய்விடும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

ஆகவே, இராமநாதபுரம் மாவட்டம், குறிப்பாக கீழ் இராமநாதபுரம், திருவாடானை பகுதிதான் மிகவும் வறட்சியால் பாதிக்கப்பட்ட பகுதி என்பதை இங்கே யாரும் உணராதவர்கள் இல்லை. இந்த திருவாடானை வட்டத்திற்கு அந்தப் பகுதி மக்களுக்கு நிவாரண உதவியை இன்னும் சிறப்பாகவும், நிரந்தரமாகவும் நன்மைகள் பெற பல வாய்ப்புகளை இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே நிச்சயமாக செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

வருவாய்த் துறையில் பணியாற்றக் கூடிய துணை தாசில்தார்கள், அதே போல கோவாபரேடித் துறையிலே பணியாற்றக்கூடிய சப்-ரிஜிஸ்ட்ரார்கள் 1970-ம் ஆண்டுக்கு முன்பாக அவர்கள் மாத ஊதியம் ரூ. 200 பெற்றுக் கொண்டு இருந்தார்கள். 1970-க்கு பின்பு அதே அமைப்பில் உள்ள துணை தாசில்தாரி அவர்களுக்கு ரூ. 350 -ம் அதே அமைப்பிலே உள்ள கோவாபரேடிச் சப்-ரிஜிஸ்ட்ரார் ஒருவருக்கு ரூ. 375 ஆக மாற்றி அமைக்கப் பட்டு இருக்கின்றது. இந்த ஒரு அமைப்பிலே இருக்கக் கூடிய அதிகாரிகள் ஒருவருக்கு ரூ. 350 ஆகவும், மற்றவர்களுக்கு ரூ. 375 ஆகவும் இருக்கக் கூடிய இந்த வித்தியாசத்தை முறையாக இரண்டு பேருக்கும் ஒரே அமைப்பாகச் செய்ய வேண்டுமென்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கேட்டு என்னுடைய தொகுதி, திருவாடானை தொகுதியில் சிறப்பான திட்டம், இந்தப் பகுதியில் உள்ள மக்கள் ஓரளவு நிம்மதியாக வாழ வழி செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டு இந்த வாய்ப்பு தந்தமைக்கு நன்றி செலுத்துகிறேன். வணக்கம்.

*திரு. பெ. சௌந்தரபாண்டியன் : சட்டப் பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு ரெவின்யூ அமைச்சர் அவர்களால் கொண்டு வரப் பட்டு இருக்கின்ற இந்த மான்ய கோரிக்கைமீது எங்களுடைய கட்சியின் சார்பாகக் கொடுக்கப்பட்டு இருக்கின்ற வெட்டுத்தீர்மானத்தை ஆதரித்து என்னுடைய கருத்துக்களை இந்த அவையில் சொல்வதற்கு வாய்ப்பு அளித்தமைக்கு முதலில் நன்றியை தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இந்த மான்ய கோரிக்கையில் மாண்புமிகு ரெவின்யூ அமைச்சர் அவர்கள் வறட்சிப் பணிகளைப் பற்றி விவரமாக இங்கே எடுத்து உரைத்து இருக்கிறார்கள். வறட்சிப் பணிக்கு நாம் எவ்வளவு தொகை ஒதுக்கினாலும் தமிழ்நாட்டு மக்கள் நிச்சயமாக வரவேற்பார்கள். என்னுடைய கருத்து எல்லாம் ஒதுக்கிய தொகையை எந்த அளவுக்கு நாம் செலவுபிக்கிறோம் ஒப்படைக்கப்பட்ட பணியை எந்த அளவுக்கு நிறைவேற்றுகின்றோம்,

[திரு. பெ. சௌந்தரபாண்டியன்]

[1975 மார்ச் 19]

பணிகள் செம்மையாக நடந்து இருக்கின்றனவா, பணம் ஒழுங்காகக் கணக்கிடப்பட்டு செலவழிக்கப்படுகிறதா என்று பல பிரச்சனைகளை இந்த அரசு ஆராய வேண்டும் என்பதுதான்.

நாம் கொடுக்கிற பணம் முறையாக செலவழிக்கப்படும் என்பதில் இந்த அரசாங்கம் கண்ணும் கருத்துமாக இருக்க வேண்டும். ஏன் என்றால் பல பகுதிகளில் ஏற்கனவே போடப்பட்ட சாலைகளுக்கு பணத்தை ஒதுக்கி இருக்கிறார்கள் என்கிற குறைபாடுகள் ஏராளமாக இருந்து வருகிறது. ஆகவே அப்படிப்பட்ட சூழ்நிலையில் எப்படி கண்காணித்து சீர்படுத்த முடியும் என்பதை மாண்புமிகு ரெவின்யூ அமைச்சர் அவர்கள் சிந்தித்து பரிசீலனை செய்ய வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

ஒவ்வொரு வட்டத்திலும் வறட்சிப் பணியை நிறைவேற்றுவதற்காக கொடுக்கின்ற பணத்தை செலவிடுவதற்காக, செய்ய வேண்டிய பணியை உறுதி படுத்துவதற்காக வட்ட அளவில் வறட்சி அதிகாரியை இந்த அரசாங்கம் நியமித்து இருக்கின்றது. இந்த அதிகாரி அங்கே இருக்கின்ற சட்டமன்ற உறுப்பினர்களை, ஊராட்சி ஒன்றிய பெரும் தலைவர்களை, அதிகாரிகளை அழைத்து எந்த எந்த பகுதிக்கு எந்த திட்டத்தை எடுத்துக் கொள்ளலாம் என்று கேட்டு, அதை முடிவு செய்து அதற்காக நிதி ஒதுக்குகிற பொறுப்பினை ஏற்று இருக்கிறார். இந்த நேரத்தில் சாலை போடுவதற்காக ஏற்கனவே உள்ள சாலையைப் புதிதாக வறட்சிப் பணியில் செய்ய வேண்டுமென்று சிலர் வலியுறுத்தி தொகையையும் பெற்று இருக்கிறார்கள். மாண்புமிகு ரெவின்யூ அமைச்சர் அவர்களுக்கு என்னுடைய தொகுதியைப்பற்றி நன்றாகத் தெரிந்து இருக்கின்றது என்ற காரணத்தால் ஒரு உதாரணத்தை மட்டும் சொல்கிறேன். பிள்ளபாளையம் மத்திப்பட்டி சாலையை ஓராண்டுக்கு முன்பு கூட பழுது பார்ப்பதற்கு ஊராட்சி ஒன்றிய நிதியிலிருந்து செலவழித்து இருக்கிறார்கள். ஆனால் வறட்சி நிதியில் இந்த சாலையை மீண்டும் செப்பணிட்டு நிதி ஒதுக்கம் தேவை என்று கேட்ட நேரத்தில் நான் எவ்வித எதிர்ப்பும் தெரிவிக்கவில்லை. இதை ஏன் சட்டக் காட்டுகிறேன் என்றால் இது போன்ற சாலைகள் பழுது பார்ப்பதற்கு ஒதுக்கப்படுகிற பணம் தேவையற்றது என்று என் கருத்து ஆகும். இங்கே தான் சில தவறுகள் நடக்கின்றன. இப்படிப்பட்ட தவறுகள் நடக்காமல் இருப்பதற்காக மாண்புமிகு ரெவின்யூ அமைச்சர் அவர்கள் ஒவ்வொரு வட்டத்திற்கும் உள்ள அந்த வறட்சி அதிகாரியுடன் ஒவ்வொரு தொகுதியைச் சார்ந்த சட்ட மன்ற உறுப்பினரையும், ஊராட்சி ஒன்றிய பெரும் தலைவரையும் இன்னும் மக்கள் சார்பாக ஒருவரையும் சேர்ந்த குழு நியமித்து, வேலை ஒழுங்காக நடைபெற்றுள்ளதா? ஒதுக்கிய தொகை முழுமையாக செலவிடப்பட்டு இருக்கிறதா என்று பாரக்க வேண்டும். ஒவ்வொரு வட்டத்திலும் ஒரு குழு அமைத்தால் உள்ள படியே சொல்கிறேன், வறட்சிப் பணி செம்மையாக நடைபெற ஏதுவாக இருக்கும். இதை இந்த அரசாங்கம் கௌரவம் பார்க்காமல், முதலமைச்சர் அவர்கள் குழு அமைக்கத் தேவை இல்லை என்று சொல்லிவிட்ட காரணத்தால் பிடிவாதம் பிடிக்காமல் நாட்டு மக்களின் நன்மைக்காகவும் இந்த மாமன்றத்தில் நாம் ஒதுக்கி இருக்கின்ற பணம் முறைப்படி செலவழிக்கப்படுகிறதா என்று கண்காணிக்க தயவு செய்து

1975 மார்ச் 19] [திரு. செ. சௌந்தரபாண்டியன்]

ரெவின்யூ அமைச்சர், குழு அமைப்பதற்கு இந்த மாமன்றத்தில் நல்ல அறிவிப்பை அறிவிக்க வேண்டும் என்று நான் வலியுறுத்திக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இந்த அரசாங்கத்தின் கொள்கையைத் திட்டவட்டமாக அறிவித்து இருக்கிறார்கள். நிலம் அற்ற ஏழை மக்களுக்கு நிலங்கள் இயன்ற அளவு ஒப்படை செய்து கொடுக்க வேண்டும் என்பதை நோக்கமாகக் கொண்டுள்ளதே இந்த அரசாங்கம் என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். பேரறிஞர் அண்ணா பொறுப்பு ஏற்ற பிறகும், இன்றைய முதலமைச்சர் கலைஞர் கருணாநிதி அவர்கள் பொறுப்பேற்ற பிறகும் நிலப் பட்டா வழங்குவதில் நல்ல தீவிரம் காட்டி இருக்கிறார்கள். இதை உள்ளபடியே நான் வரவேற்கிறேன். இருந்தாலும் சில பல இடங்களில் எப்படிக் குறைபாடுகள் இருக்கின்றன என்பதை சுட்டிக்காட்டுவது என்னுடைய கடமையாக கருதுகிறேன்.

என்னுடைய தொகுதியிலே ரங்கநாதபுரம் கட்டளை, கீழ் மாயனூர், மேல் மாயனூர் போன்ற பகுதிகளில் அங்கே இருக்கின்ற ஏழை பின்தங்கிய வகுப்பு மக்கள், ஏழை தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் ஏறத்தாழ 60 குடும்பங்கள் 20 ஆண்டுகாலமாக அங்கே இருக்கின்ற புறம்போக்கு நிலத்தை சீர்திருத்தி, செம்மைபடுத்தி, உழைத்து, பயிரிட்டு அந்த பயனை அனுபவித்து தங்களுடைய குடும்ப வாழ்க்கையை நடத்திக் கொண்டு இருக்கிறார்கள். இப்படி நடத்திக் கொண்டு இருக்கிறவர்கள், ஒரு ஆண்டில், 2 ஆண்டில், 20 ஆண்டு காலம் இந்த நிலத்தை பயன்படுத்தி ரெவின்யூ நில வரி செலுத்திக் கொண்டு இருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட மக்களை வெளியேற்றுவதற்கு இரண்டு முறை நோட்டீஸ் அனுப்பப்பட்டு இருக்கின்றது. அவர்கள் மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரிடம் முறையிட்டு விட்டார்கள். அரசாங்கத்திடம் முறையிட்டு விட்டார்கள். ரெவின்யூ அமைச்சரிடம் கூட முறையிட்டு விட்டார்கள். முதலமைச்சரிடம் கூட முறையிட்டு விட்டார்கள். ஆனால் இது வரையில் அவர்களுக்கு எந்தவிதமான பரிகாரமும் இந்த அரசாங்கம் அளிக்கவில்லை.

ஆகவே, ஒரு பக்கம் நிலத்தை உழைக்கிறவர்களுக்கு உரிமையை வேகமாகக் கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிறோம் என்று சொல்லிக் கொண்டு, மறு பக்கம் ஏழை எளியவர்களுக்குத் துன்பம் தருகிறார்கள். அவர்களுடைய கோரிக்கைகளை ஏற்றுக் கொள்ள மறுக்கிறார்கள் என்றால் அவர்களுக்கு நில உரிமையைத் தருகிறோம் என்று சொல்வதில் என்ன நியாயம் இருக்கின்றது என்று அரசாங்கம் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும்.

(முற்பகல் 11-30)

ஆகவே, இப்படிப்பட்ட சிக்கல்கள் வராமல் தடுக்க, தக்க நடவடிக்கை எடுத்து, அந்த 60 குடும்பங்களையும் காப்பாற்றுவதற்கு ரெவின்யூ அமைச்சர் அவர்கள் முழுப் பொறுப்பையும் ஏற்றுக்கொண்டு தேவையான கடமையை ஆற்ற வேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் நான் கேட்டுக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

[திரு. பெ. சௌந்தரபாண்டியன்] [1975 மார்ச் 19]

ஏழை எளிய மக்களுக்கு பின் தங்கிய மக்களுக்கு, தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு வீட்டு மனைகள் ஒப்படை செய்து தருவதில் எவ்வளவு வேகமாக இருக்கிறோம் என்பதற்குப் பல புள்ளி விபரங்களைப் பார்க்கிறோம். என்னைப் பொறுத்தவரையில் வீட்டு மனைகள் கையகப்படுத்துவதில் ஏற்படுகின்ற காலதாமதத்திற்கு காரணம், இப்போது பின்பற்றப்படும் விதிமுறைகள் தான். அதனால் ஒரு வீட்டு மனையை கையகப்படுத்தவும் ஒப்படை செய்யவும், உரியவரிடம் உரிய கட்டணத்தைச் செலுத்துவதிலும், நிலத்தைப் பெறுவதிலும் எவ்வளவு காலதாமதம் ஆகிறது என்பதை அரசாங்க குறிப்பேட்டைப் புரட்டிப் பார்த்தால் தெரியும். எனக்குத் தெரிந்தவரை ஒரு வீட்டு மனையை ஒப்படை செய்ய ஏறத்தாழ 10 ஆண்டு கூட ஆகியிருக்கிறது. ஆகவே, சட்டப் பிரச்சனையில் ஏதாவது சிக்கல் இருந்தால் இந்த அரசு அதையும் மறுபரிசீலனை செய்து, உரிய முறையில் திருத்துவதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். அந்தந்த மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்களே நிலத்தை கையகப்படுத்தும் அதிகாரம் பெற்றவராக இருக்கும் வகையில் இந்த அரசு சட்டத்தில் வழி வகைக் காணவேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

மாவட்ட நிர்வாகத்தைப் பொறுத்த வரையில் என்னென்ன பிரச்சனைகள் இருக்கின்றன, எப்போது இந்த மாவட்ட நிர்வாகம் தொடங்கப்பட்டது என்பதை எல்லாம் அலசிப் பார்த்து, வேண்டிய சீர்திருத்தம் செய்ய வேண்டியது மிக மிக அவசியம் என்பதை நாம் அத்தனை பேரும் ஒப்புக்கொள்வோம்.

வெள்ளையர் காலத்தில் ஏற்பட்ட நிர்வாக முறைதான் இன்று வரையில் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. நிர்வாக சீர்திருத்த கமிஷனால் சொல்லப் பட்டிருக்கிற அத்தனை சிபாரிசுகளையும், அத்தனை கருத்துக்களையும் அலசிப் பார்த்து எதை எதை ஏற்றுக் கொள்ள முடியுமோ அதை உடனடியாக ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாவட்ட கலெக்டர்கள் ஏற்கெனவே வெள்ளையர் காலத்தில் ரெவின்யூ கலெக்ட் பண்ணிய காரணத்தால் அவர்களுக்கு கலெக்டர் என்று பெயர் வந்தது. ஆனால் அவர் இப்போது வேளாண்மைத் துறையைக் கண்காணித்துக்கொண்டிருக்கிறார்; பொதுப்பணித் துறையைக் கண்காணித்துக் கொண்டிருக்கிறார்; உள்ளாட்சித் துறையைக் கட்டுப்படுத்திக் கொண்டிருக்கிறார்; இப்படி எல்லா துறைகளும் அவருடைய நிர்வாகத்தின்கீழ், அவருடைய அதிகாரத்தின் கீழ் வந்திருக்கின்றன.

நாம் சொல்கிறோம் அதிகாரம் ஒருவர் கையில் அதிகமாக இருக்கக் கூடாது என்று. அதிகாரத்தை பலருக்கு பங்கிட்டுத் தரவேண்டுமென்பதுதான் இந்த அரசின் கொள்கை. ஆகவே, மாவட்ட ஆட்சித் தலைவருக்கு இருக்கிற அதிகாரங்களை நாம் மறு பரிசீலனை செய்து, அதி காரங்களைப் பரவலாகப் பிரித்துக் கொடுக்க வேண்டும்.

ஒரு குளத்தைத் தேக்க வேண்டுமென்றால் அந்த அதிகாரம் அங்கே இருக்கிற பொதுப்பணித் துறையைச் சேர்ந்த நிர்வாகப் பொறியாளருக்கோ

1975 மார்ச் 19] [திரு. பெ. சௌந்தரபாண்டியன்]

அல்லது சூப்பரண்டிங் என்சினீயருக்கோ அல்லது மேல் மட்டத்தில் இருக்கிற பொறியாளருக்கோதான் இருக்க வேண்டும். (மணியடிக்கப்பட்டது) நான் 10 நிமிடங்கள் தான் பேசியிருக்கிறேன். இன்னும் கொஞ்சம் நேரம் கொடுங்கள்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : 13 நிமிடங்கள் பேசியிருக்கிறீர்கள் ; இன்னும் இரண்டு நிமிடங்களில் முடித்துவிடுங்கள்.

திரு. பெ. சௌந்தரபாண்டியன் : மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்களுக்கு இருக்கிற அதிகாரங்களை மறுபரிசீலனை செய்து, அந்தந்தத் துறையைச் சேர்ந்தவர்களுக்கு உரிய அதிகாரங்களைக் கொடுக்க வேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் கேட்டுக்கொள்ள கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

மக்கள் குறைகளைத் தீர்ப்பதற்கு மனுநீதித் திட்டத்தை இந்த அரசு ஏற்படுத்தியிருக்கிறது. உள்ளபடியே நான் அதை வரவேற்கிறேன். அதே நேரத்தில் ஏற்றுக்கொள்ளப்படுகின்ற மனுக்கள், வாங்கப்படுகின்ற குறைபாடுகள் நீக்கப்படுகின்றனவா என்றால் நிச்சயமாகச் சொல்வேன், பல குறைபாடுகள் தீர்க்கப்படவில்லை.

உதாரணத்திற்குச் சொல்ல வேண்டுமென்றால், இலங்கையிலிருந்து இங்கே அகதிகளாக வந்திருக்கின்றவர்கள் ஏராளமான மனுக்களை கொடுத்திருக்கிறார்கள். ஒவ்வொரு மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் அலுவலகத்திலும் 5,000, 10,000 மனுக்கள் குவிந்து கிடக்கின்றன. வாங்கிய மனுக்கள் பற்றி அதிகாரிகள் எந்தவிதமான பதிலையும் இதுவரை அனுப்பவில்லை. ஆகவே, மக்கள் குறைகளை நாம் மனுக்கள் மூலம் வாங்கும்போது உரிய பதிலை 15 நாட்களுக்குள் அனுப்ப வேண்டுமென்ற ஆணையை இந்த அரசு பிறப்பிக்க வேண்டும். அப்போதுதான் கொடுத்த மனுக்களுக்கு எழுப்பிய கோரிக்கைகளுக்கு என்ன பரிசாரம் கிடைத்தது என்பதைப் புரிந்துகொள்வதற்கு, இந்த அரசின் நிர்வாகத்தை அறிந்துகொள்வதற்கு அவர்களுக்கு ஒரு நல்ல வாய்ப்பு இருக்கும். ஆகவே, பெயரளவில் மனுநீதி என்று இல்லாமல் உள்ளபடியே உண்மையான மனுநீதியாக அது அமைய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஏற்கனவே நான் சுட்டிக்காட்டியதைப்போல சின்ன ராதாபுரத்தில் ஏறத்தாழ 40 குடும்பங்கள் 20 முறை மனு கொடுத்தார்கள். அதற்கு எந்தவிதமான பதிலும் இல்லை. இது போன்ற குறைபாடு திருச்சி மாவட்டத்தில் மட்டுமல்ல; தமிழ்நாடு பூராவும் இருக்கிறது. ஆகவே, இதுபோன்ற குறைபாடுகள் இல்லாமல் மனுநீதி முறைகளைச் செம்மைபடுத்தி, இந்த அரசு துரிதமான நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கிராம அதிகாரிகள்தான் இந்த ரெவினியூ நிர்வாகத்தில் அடிப்படைச் சிப்பந்திகள். அவர்களுடைய குறைபாடுகளை நாம் ஏற்று, அவர்களை அரசாங்கப் பணியாளர்களாக, நிர்ந்தரப் பணியாளர்களாக, முழு நேரப் பணியாளர்களாக நியமிப்பதற்கு இந்த அரசு மீண்டும் பரிசீலனை செய்ய வேண்டும்.

[திரு. பெ. சௌந்தரபாண்டியன்] [1975 மார்ச் 19]

அவர்களுக்கும் குடும்பப் பாதுகாப்பு திட்டத்தை விரிவாக்கியிருக்கிறார்கள். எப்ரல் மாதம் முதல் அவர்களுக்கு அந்தத் திட்டம் பொருந்தும் என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. என்னுடைய வேண்டுகோள், இந்த ஜனவரி முதல் தொடங்கினால் எத்தனையோ கிராம அதிகாரிகளின் குடும்பங்கள் பலன் அடையும். ஆகவே, மாண்புமிகு ரெவின்யூ அமைச்சரவர்கள் இந்த ஜனவரி முதல் இந்தத் திட்டத்தை கொண்டுவருவதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இறுதியாக திருச்சி மாவட்டத்தில் அங்கு இருக்கிற அலுவலகங்களை எல்லாம் ஒரே இடத்தில் வைப்பதற்காக 14 இலட்சம் ரூபாயை ஒதுக்கியிருக்கிறோம். இந்த அலுவலகம் தற்போது எங்கே கட்டப்படுவதற்கு அரசாங்கம் ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறது என்பதைத் தெரியப்படுத்த வேண்டும். காலாமலையில் கட்டப்போவதாகச் சொல்கிறார்கள். அங்கு கட்டுவதை விட இப்போது இருக்கிற மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரின் அலுவலகத்தின் முன்புறம் ஒரு தோட்டம் இருக்கிறது. அந்தத் தோட்டம் பயிர் எதுவும் இல்லாமல் சும்மா கிடக்கிறது. அங்கே பல அடுக்கு மாடிக் கட்டடத்தைக் கட்டினால் இப்போது இருக்கிற இடத்தையும் பயன்படுத்திக் கொள்ளலாம்; புதிதாக கட்டுகிற இடத்தையும் பயன்படுத்திக் கொள்ளலாம். ஆகவே, இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் மாண்புமிகு ரெவின்யூ அமைச்சரவர்கள் நன்கு ஆலோசித்து, காலா மலையில் புதிய கட்டடத்தைக் கட்டுவதை விட இப்போது இருக்கிற இடத்திலேயே கட்டுவதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்றுகேட்டு, எங்கள் ஆட்சியின் சார்பாக கொடுத்திருக்கிற வெட்டுத்தீர்மானங்களை வலியுறுத்தியும் ஆதரித்தும் என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன். நன்றி. வணக்கம்.

*திரு. இ. எஸ். தியாகராசன் : பேரவைத் துணைத்தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு வருவாய்த் துறை அமைச்சர் அவர்களால் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிற மானிய கோரிக்கைகளை ஆதரித்து என்னுடைய கருத்துக்கள் சிலவற்றைக் கூற விரும்புகிறேன்.

இன்றைய தினம் தமிழ்நாட்டில் எற்பட்டுள்ள வறட்சியைப் போக்குவதற்காக நம்முடைய அரசு செய்துகொண்டிருக்கிற வறட்சிப் பணிகளை நான் பாராட்டுகிறேன். 54 கோடி ரூபாய் அளவிலே வறட்சிப் பணிகளை தொடங்கியிருக்கிற நம்முடைய அரசுக்கு இன்றைய தினம் நன்றி தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இன்றையதினம் எங்களுடைய செங்கற்பட்டு மாவட்டத்தைப் பொறுத்த வரையில், எக்மோரிலிருந்து செங்கற்பட்டுக்குப் போகிற பாதையில் ஏதோ நிலங்கள் எல்லாம் பச்சை பசேலென்று இருப்பதால் செங்கற்பட்டு மாவட்டம் பூராவும் அப்படித்தான் இருக்கிறதென்று எண்ணிவிடக் கூடாது. அதைப் பார்த்து செங்கற்பட்டு மாவட்டத்திற்கு நிவாரணம் தேவையில்லை என்று நினைத்துவிடக்கூடாது.

செங்கற்பட்டு மாவட்டம் என்பது எக்மோரிலிருந்து செங்கற்பட்டுவரை போகிற பாதையோடு முடிவடைந்துவிடவில்லை. செங்கற்பட்டு மாவட்டத்தில்தான் திருத்தணிப் போன்ற பாதிக்கப்பட்ட இடங்கள் இருக்கின்றன என்பதை இந்த தோத்தில் நினைவுபடுத்த விரும்புகிறேன்.

1975 மார்ச் 19]

(திரு. இ. எஸ். தியாகராசன்)

எங்களுடைய செங்கற்பட்டு மாவட்ட வளர்ச்சி மன்றக் கூட்டத்தில் செங்கற்பட்டு மாவட்டத்திற்கு வறட்சி நிவாரணப் பணிகளுக்காக 4½ கோடி ரூபாய் ஒதுக்க வேண்டுமென்றும் அதற்கான கணக்கும் கொடுத்திருக்கிறோம். இன்றையதினம் எங்கள் செங்கற்பட்டு மாவட்டத்தில் ஏற்பட்டிருக்கிற கஷ்டங்களைப் போக்குவதற்கு உடனடியாக 3 கோடி ரூபாயாவது ரூ ஒதுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, இன்றைய தினம் இந்த வறட்சியினால், சிறிய குளங்கள் எல்லாம் வற்றிவிட்டன. அதனால் ஆடுமாடுகளுக்குத் தண்ணீர் இல்லை. மனிதர்களுக்குத்தான் தண்ணீர் இல்லை என்றால் ஆடுமாடுகளுக்குக்கூட தண்ணீர் இல்லாத திண்டாட்டம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே எப்படி, குடிதண்ணீருக்கு நிதி ஒதுக்கி பணிகளை மேற்கொள்ளுகிறோமோ அதைப்போல குளம் குட்டைகளையும் ஆழப்படுத்தி, ஆடு மாடுகளுக்கும் தண்ணீர் கிடைக்கும் வகையில் பணிகளை மேற்கொள்ள வேண்டும். அதனால் சிறு குளங்களையும், குட்டைகளையும் செப்பனிடும் பணியையும் வறட்சி நிவாரணப் பணிகளில் சேர்த்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

தவிரவும் தமிழகத்திலே வேறு எந்தமாநிலமும் செய்ய முடியாத அளவிற்கு ஏழை எளியவர்களுக்குப் பட்டாக்கள் தரப்பட்டிருக்கின்றன. அதற்காக இந்த அரசை நான் பராட்டுகிறேன். ஆனால் கொடுக்கப்படுகிற பட்டாக்கள் டெம்பரரி பட்டாக்களாகத்தான் வழங்கப்படுகின்றன. அதை நிரந்தரப் பட்டாக்களாக மாற்ற இரண்டாண்டு, மூன்றாண்டுகள் தாமதப்படுகின்றன. இதன் காரணமாக டெம்பரரி பட்டாக்களை வாங்கிக்கொண்டிருக்கிறவர்கள் கூட அதை அனுபவிக்க முடியாத சூழ்நிலை சில இடங்களில் இருக்கின்றன. எனவே யார் யாருக்கு டெம்பரரி பட்டாக்கள் வழங்கப்பட்டிருக்கின்றனவோ அவற்றை எல்லாம் உடனடியாக நிரந்தரப் பட்டாக்களாக மாற்றிக் கொடுக்க நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும். பட்டா கொடுப்பதில் எவ்வளவு அக்கறை காட்டுகிறோமோ அதே அளவு அக்கறை கொடுக்கப்பட்ட பட்டாக்களை நிரந்தரமாக்கிக் கொடுப்பதற்கும் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று சொல்லிக்கொள்ளக் கூடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, திருத்தணி தாலுக்காவில் பல கிராமங்களைத் தொடர்ந்து காட்டு புறம்போக்கு நிலங்கள் இருக்கின்றன. அந்த நிலங்களில் கடந்த இருபதாண்டு முப்பதாண்டு காலங்களாக—ஏழை அரிசனங்களும், சமூகத்தில் மிகவும் பிற்போக்கு நிலையில் உள்ள குடி மக்களும் பயிர் செய்து அனுபவித்து வருகிறார்கள். அவர்களுக்கே அந்த நிலங்கள் பட்டா செய்து வழங்கப்படவில்லை. குறிப்பாக பெருகுமி, வீராணத்தூர் கிராமங்களில் காட்டு புறம்போக்கு நிலங்களை வைத்துக் கொண்டிருக்கிறவர்கள்—அரிஜன மக்கள் அவர்களுக்கே அந்த நிலங்கள் பட்டா செய்து கொடுக்கப்படவேண்டும் என்று பலமுறைகள் கேட்டுக் கொண்டும் இன்னும் செய்து கொடுக்கப்படவில்லை. ஆகவே, கருணை கூர்ந்து நமது அரசு உடனடியாக நடவடிக்கை எடுத்துக் காட்டுப் புறம்போக்கு நிலங்களை பல ஆண்டுகளாக அனுபவித்துக் கொண்டு வருகிறவர்களுக்கே அந்தந்த நிலங்களைப் பட்டா செய்து கொடுக்க நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

(திரு. இ. எஸ் நியாகராசன்)

[1975 மார்ச் 19]

அடுத்தபடியாக, நெசவாளர்கள் வாழ்கின்ற கிராமங்களில் இருக்கிற நெசவாளர்களுக்கு வீட்டுமனை அளிக்கப்படவேண்டுமென்று கடந்த முறையும் கேட்டுக்கொண்டேன். என் தொகுதியில் நெசவாளர்கள் வாழ்கின்ற கிராமங்கள் பல இருக்கின்றன. அந்த கிராமங்களில் இருக்கிற புறம் போக்கு நிலத்தில் நெசவாளர்களுக்கு குறைந்த பட்சம் 3 சென்டாவது தரவேண்டும். அது அவர்கள் தங்களுடைய குடியிருப்பைக் கட்டிக்கொள்ள வாய்ப்பாக இருக்கும். அதற்குத் தக்க நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் பட்ஜெட் மீது நடைபெற்ற பொதுவிவாதத்திற்குப் பதில் அளிக்கும்போது தக்காவிக் கடன் 5 கோடி ஒதுக்குவதாகச் சொன்னதற்கு நன்றி செலுத்தக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். நிலவள வங்கியில் இருந்து கிணறு வெட்டக் கடன் கொடுக்கிறபோது—480 அடிக்குள் இருக்கிற கிணறு என்றால் கடன் வழங்குவதில்லை. அதனால் பல துன்பங்கள் இருக்கின்றன. தக்காவிலோனை கிணறுகள் வெட்டப் பயன்படுத்தலாம் என்ற முறையில் சொன்னார்கள். இந்த தக்காவி லோனைத் தரும்போது இந்த 480 அடி என்ற கட்டாயம் இருக்கக்கூடாது, இதைத் தெளிவாக்கிடவேண்டுமென்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, எங்களுடைய திருத்தணி வட்டத்தில் பள்ளிப்பட்டு துணை வட்டமாக இருந்துகொண்டிருக்கிறது. பத்துப் பதினைந்து ஆண்டுகளாகவே துணைவட்டமாக இருந்து கொண்டிருக்கிறது. அதை வட்டமாக ஆக்கவேண்டும். அந்தே நிர்வாக கட்டிடங்கள் கட்டித்தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். பள்ளிப்பட்டில் துணைக் கருவூலம் இல்லாத காரணத்தினால் பொதுமக்கள் இன்றைக்கு 26 மைல்களுக்கு அப்பாலுள்ள திருத்தணிக்கு வரவேண்டியிருக்கிறது. ஆகவே பள்ளிப்பட்டில் துணைக் கருவூலத்தை ஏற்படுத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

எங்கள் பகுதியில் இந்த ஆண்டு மட்டும் மழை இல்லை என்று இல்லை. கடந்த ஆண்டும் மழை இல்லை. அங்குள்ள மக்கள் மிகவும் துன்பப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். சில கிராமங்களில் கிணற்றில் தண்ணீர் வருகிறது. பயிர்கள் விளைந்திருக்கின்றன என்று சொல்லி மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் இந்த கிராமங்களை வறட்சி நிவாரணப் பகுதிகளில் சேர்த்துக்கொள்ளவில்லை. இதுபோல பத்துப் பதினைந்து கிராமங்கள்தான் இருக்கின்றன. இந்த கிராமங்களுக்கும் நமது நிவாரணப் பணித் திட்டத்தில் பயன் ஏற்படுகிற வகையில் இவற்றைச் சேர்த்துக் கொண்டு, இந்த இடங்களுக்கும் வரி விதிவிலக்கு அளிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு, பேசுவதற்கு இந்த நல்ல வாய்ப்பை அளித்த தலைவருக்கு நன்றி கூறி விடைபெறுகிறேன். வணக்கம்.

திரு வா. மை. அப்துல் ஜப்பார் : மாண்புமிகு அவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த மானியத்தின் மீது ஒரு சில கருத்துகளைச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். முதலாவதாக மாவட்டங்களுடைய அமைப்புபற்றி என் கருத்தைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

1975 மார்ச் 19] (திரு. வா. மை. அப்துல் ஜப்பார்)

தற்போதுள்ள மாவட்ட அமைப்புகள் நிர்வாகத்திற்கு ஒத்ததாக, மக்களுடைய வசதிக்கேற்ப அமைந்ததாக இல்லை. எப்போதோ ஒருகாலத்தில் முன்பு நம்மை ஆண்டவர்கள் காலத்தில் ஏற்படுத்தப்பட்ட எல்லைகளாக அமைந்திருக்கின்றன. முன்பே நான் சொன்னதைப்போல இந்த எல்லைகளுக்கு ஒரு புனிதத் தன்மை கிடையாது, இந்த எல்லைகள் மாற்றி அமைக்கப்படவேண்டுமென்ற கோரிக்கை நீண்டநெடுநாளாகச் சொல்லப்படுகிறது. அந்தக் கோரிக்கை கவனிக்கப்படவில்லை. எத்தனையோ மாறுதல் செய்யப்படுகின்றன. ஒரு மாவட்டத்தை இரண்டாகப் பிரிப்பதில் மட்டும் இருக்கிறதே தவிர முழுமையாக மாவட்டங்களின் எல்லைக் கோட்டை மாற்றி அமைக்க—அங்கங்கே உள்ள மக்களின் வசதிக்கேற்ப புதுத் தலைநகர்களை ஏற்படுத்த முழு அளவில் எந்த கவனமும் செலுத்தப்படவில்லை. இதற்காக ஒரு கமிட்டி என்ற முறையிலாவது அமைக்கவேண்டும். கமிட்டி என்றால் நீண்டகாலம் கொடுக்கப்படுகிறது என்று அர்த்தம்—நீண்டகாலம் ஆகும் என்றாலும் கூட இதுபற்றிச் சரியான முறையில் பரிசீலனை செய்து மாவட்ட எல்லைகளை எல்லாம் மாற்றி அமைக்க நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும்.

திண்டுக்கல் ஒரு மாவட்டத்தின் தலைநகராக அமையவேண்டுமென்ற கோரிக்கையை இந்தச் சபையிலேயே சொல்லி வருகிறேன். இதுகுறித்தும் அமைச்சர் அவர்கள் பரிசீலனை செய்ய வேண்டும்.

தர்மபுரி, இராமநாதபுரம் போன்ற மாவட்டங்கள் பிற்பட்ட நிலையில் இருப்பதை உத்தேசித்து அவற்றுக்கு விசேஷ சலுகை அளிக்கப்படுவதைப் போல நாம் நம்முடைய மாவட்டங்களின் எல்லைகளைப் பிரித்து அமைத்தால் பல இடங்கள் இந்தச் சலுகைகளைப் பெற வசதி ஏற்படும். தொழில் சலுகை பெற வசதியாக இருக்கும். இந்த முறையில் மாவட்டங்களைச் சீர்திருத்தம் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தப்படியாக, இப்போதுள்ள ஆட்சிமுறையிலே ஒருசில மாறுதல்கள் செய்யப்படவேண்டும். இந்த மாறுதல்கள் என்னவென்று சொன்னால் இப்போது மாவட்ட ஆட்சித் தலைவருக்குத் துணையாக வட்டாட்சியர்கள் இருக்கிறார்கள்.....

திரு கு. காமாட்சி : மாண்புமிகு உறுப்பினர் எங்களுடைய மாவட்டத்தைச் சேர்ந்தவர். திடீரென்று திண்டுக்கல்லைத் தலைநகராக்க வேண்டுமென்று கேட்கிறார். திண்டுக்கல்லைத் தலைநகராக்கிக்கொண்டு அந்த மாவட்டத்திற்குச் செல்ல விரும்புகிறாரா?

திரு வா. மை. அப்துல் ஜப்பார் : நான் கூறுவது இன்றைக்கு பள்ளப்பட்டில் இருந்து திருச்சிக்கு புவரவேண்டும்—மாவட்ட தலைநகருக்கு வர வேண்டுமென்றால் 75 மைல்கள் ஆகின்றன. திண்டுக்கல் தலைநகராக இருந்தால் அங்கிருந்து 30 மைல்களுக்குள் அது இருக்கிறது. மக்கள் போவதற்கு வசதியாக இருக்கும். இதில் என்னுடைய விருப்பம் இல்லை. மக்களுடைய வசதியே பிரதானமாக இருக்க வேண்டும். மக்களுடைய போக்குவரத்து வசதியை, நிர்வாக சௌகரியத்தை எல்லாம் முன்னிட்டு திருச்சி, திண்டுக்கல், கரூர் போன்ற இடங்கள் எல்லாம் மாவட்ட எல்லை

(திரு. வா. மை. அப்துல் ஜப்பார்) [1975 மார்ச் 1]

சீரான முறையில் மாற்றி அமைக்கப்படுகிற நேரத்தில் மாவட்ட தலைநகரங்களாக இருக்கக்கூடிய தகுதியைப் பெற்றனவாக இருக்கும், மக்களுடைய வசதியைத்தான் பிரதானமாகக் கவனிக்கவேண்டும்.

அதிலும் ஏழை நாட்டு மக்கள் இந்த மக்கள். இந்த மாதிரி தலைமையகத்திற்கு ஒரு காரியமாகச் செல்வதென்றால், பல சிரமங்களை யடைகிறார்கள். ஆகவே, தலைமையகங்கள் கூடுமான வரையில் 40 மைலுக்குமேல் போகாமல் அமைக்கப்பட வேண்டுமென்பதுதான் என்னுடைய கோரிக்கை.

அடுத்து, வட்ட ஆட்சியாளர்களுக்குப் பல துணை ஆட்சியாளர்கள் நியமிக்கப்பட்டிருக்கின்றார்கள். இருப்பினும், ஒட்டுமொத்தமாகப் பார்க்கும் போது, ஒரு விண்ணப்பம் கொடுத்தால், முடிவெடுக்க மாதக்கணக்கில் காலதாமதம் செய்யப்படுகிறது. ஆட்களை அதிகமாக நியமித்தும் அந்த விண்ணப்பங்கள் அவ்விடத்தைவிட்டு நகர மறுக்கின்றனவென்பதைப் பார்க்கும்போது உண்மையிலே வேதனையாகவிருக்கிறது. அதில் தக்க சீர்திருத்தம் செய்யவேண்டும்.

அடுத்து, நான் தொடர்ச்சியாகச் சொல்வதைப் போல், கர்ணம், மணியம்—கிராம அதிகாரிகள் சம்பந்தப்பட்டுத் திட்டவட்டமான முடிவு எடுக்கவேண்டும். அவர்களைக் கௌரவ ஊழியர்களாக வைத்துக்கொண்டு, ஒரு குறிப்பிட்ட சம்பளத்தைக் கொடுத்துக்கொண்டு, அவர்கள் செய்கின்ற அத்தனை காரியங்களையும் பார்த்துக்கொண்டிருப்பது தவறு. தற்பொழுது அவர்கள் செய்து கொண்டிருக்கின்ற காரியங்களால் மக்கள் நன்மை அடைய மாட்டார்கள். எப்படி அரசாங்க சிப்பந்திகளை நிரந்தரமாக வைத்திருக்கிறோமோ, அதைப்போல் இவர்களையும் நிரந்தர சிப்பந்திகளாக்கவேண்டும். அவர்கள் மீது மக்களிடத்திலிருந்து குற்றம் குறைகள் வருமானால் அவர்கள் ஒரு இடத்திலிருந்து மற்றொரு இடத்திற்கு மாற்றப்படவேண்டும். இப்பொழுதுகூடச் சொல்லிவிடலாம், எந்த கர்ணத்திடம் குறையிருந்தாலும் எங்களுக்கு எழுதி அனுப்பியவையுங்கள், நடவடிக்கை எடுக்கிறோம், என்று, ஆனால் நம்முடைய கெட்ட பழக்கம், ஒரு அதிகாரி மேல் குற்றம்சாட்டினால், அந்த டிபார்ட்மெண்டினுடையமேலதிகாரி தன்னுடைய டிபார்ட்மென்ட் அதிகாரியைக் காப்பாற்றுவது என்பது ஒரு கொள்கையாக, அடிப்படையாக இருந்து வருகிறது. தாசில்தார் அல்லது கர்ணம் பற்றி புகார் விண்ணப்பம் செய்தால், அந்த அதிகாரிமேல் நடவடிக்கை எடுப்பதில்லை. அதற்கு மாறாக விண்ணப்பம் கொடுத்தவரே பாதிக்கப்படுகிறார். இன்னும் சொல்லப்போனால் இது உலகமறிந்த உண்மை. இன்று, அடி மட்டங்களிலே, கிராமங்களிலே நடக்கிற மிகப்பெரிய தவறுக்களுக்குக் காரணங்கள் மணியங்கள், கிராம அதிகாரிகள்தான். அவர்கள் மக்களிடம் பணத்தைச் சரண்டிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதிலே சந்தேகமில்லை. நான் குறிப்பிட்ட நபரின்மேல் சொல்லவேண்டிய தில்லை. எனக்குத் தெரிந்த ஒரு கர்ணம் ஒரு கையெழுத்துக்கு ரூ. 500 வாங்கியிருக்கிறார். கிணறு வெட்டுவதற்கு ஒரு சரட்டிஃபிகேட் வேண்டுமென்றால் ரூ. 500 கேட்கிறார். எங்கள் ஊர் வியாபாரிகள் வெளியூர்களிலே வியாபாரம் செய்பவர்கள். அவர்கள் மற்ற மாநிலங்களில்—முஸ்லீம்களாக இருப்பதால்—கைது செய்யப்பட்டு, நீங்கள் பாகிஸ்தான்

1975 மார்ச் 19] (திரு. வா. மை. அப்துல் ஜப்பார்)

காரர்கள் என்று குற்றம் சாட்டப்படுகிறார்கள். அவர்கள் பாகிஸ்தான் காரர்கள் இல்லை பள்ளப்பட்டிவாசிகள் என்று கர்ணத்தினுடைய கையெழுத்துத் தேவை. அதற்கு ரூ. 500 கேட்கிற நிலைமையிருக்கிறது. ஆகவே, கர்ணங்களுக்குள் அதிகாரங்கள் நிச்சயமாகப் பிடுங்கப்படவேண்டும். அதாவது அடிமட்ட ஏழை மக்கள் இலஞ்ச ஊழலிலிருந்து தப்பிக்க வேண்டுமானால் கிராம ஊழியர்கள் நிரந்தர ஊழியர்களாக்கப்பட வேண்டுமென்ற கோரிக்கையை நான் பலமுறை எழுப்பி இருக்கிறேன். இனிமேலாவது அதைச் செய்யவேண்டுமென்று வேண்டுகோளை விடுக்கின்றேன்.

மக்களுடைய குறைகளைக் களைய மனுநீதித் திட்டச் சட்டங்களை ஏற்படுத்தியிருக்கிறோம். ஆனால், எந்தத் குறிப்பிட்ட தேதியில் வருகிறார்கள் என்று தெரியப்படுத்துகின்ற விடம்பாங்கள் பேரதுமான அளவு இல்லை. மனுநீதித் திட்டத்திற்காக, அதிகாரிகள் வரும்பொழுது பல விண்ணப்பங்கள் கொடுக்கப்படுகின்றன. ஆனால், அந்த விண்ணப்பங்கள் என்னவாகின்றன என்று தெரிவதில்லை. அவை சரியாக பைசல் செய்யப்படவில்லை. உதாரணத்திற்குச் சொல்லவேண்டுமானால் என்னுடைய நகரத்திலே, நத்தம் புறம்போக்கிலே கட்டப்பட்ட வீடுகளுக்கு ஏழை எளிய மக்களுக்குப் பட்டா கொடுக்கப்படவில்லை, இருபது ஆண்டுகளுக்கு மேலாக அது சம்பந்தமாகப் பலமுறை மனு செய்யப்பட்டது. நான் சட்டமன்ற உறுப்பினனாகப் பிறகு, முதலில் அதுபற்றி விண்ணப்பம் கொடுத்தேன். இருபது ஆண்டுகளாகியும்கூட இன்னும் பட்டா கொடுக்கப்படவில்லை. ஒரே வசதி படைத்தவர்கள் வீடு கட்டிக் கொண்டார்கள் என்று சொல்லப்படுகிறது. அவர்களிடமிருந்து கிரயத்தை வசூல் பண்ணுங்கள். யார் வசதியில்லாதவர்களோ, அவர்களுக்கு இலவசமாகக் கிரயம் பண்ணுங்கள். வசதி படைத்தவர்களிடம் இருந்து, அரசாங்கமே ஒரு விலையை நிர்ணயித்து, விலையைப் பெற்றுப் கொண்டு அதற்குப் பிறகு கிரயம் பண்ணுங்கள். இருக்கிற வீடுகளைத் தரை மட்டமாக்கிய பிறகு, அவைகளை எல்லாம் விட்டு அதற்குப் பிறகுப் பட்டா கிடைக்குமென்று விசித்தரமாகச் சொல்கிறார்கள். ஏழை நாட்டிலே இருக்கிற வீடுகளை உடைத்துத்தான் செய்யவேண்டுமா? கிரயத்தை வீடு கட்டியிருக்கிற வசதி படைத்தவர்களிடமிருந்து பெறலாம்.

ஏதேனும் அரசாங்க வசூல்களுக்கோ, நன்கொடைகளுக்கோ வசூலிப்பது என்றால், கர்ணம், மணியங்களுக்குக் கொடுப்பது என்றால் சரியல்ல இன்னும் சொல்லப் போனால், நிலத்தை ஆக்கிரமித்துக் கொண்டிருக்கிறவர்கள் அவர்கள்தான்.

அதைப்போல் சின்னதாராபுரத்திலேயிருக்கிற வெங்கடபுரத்திலே 1 ஏக்கர் 40 சென்ட் நிலம் ஒரு பகுதியிலிருக்கிறது. அதிலே 90 சென்ட்டைக் கொடுத்து விட்டார்கள். மீதமுள்ள 50 சென்ட்டைப் பக்கத்திலேயுள்ள மருத்துவமனைக்காக ஒதுக்கியிருக்கிறோம் என்று சொல்கிறார்கள். ஆனால், மருத்துவமனை அப்படி இடம் வேண்டுமென்று கேட்கவில்லை. அங்கே 50 குடிசைகளிருக்கின்றன. அவைகளைக் காலி செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று வம்பு பண்ணுகிறார்கள். காரணம், ஓர் அதிகாரி எழுதிவிட்டார். அவர் எழுதிவிட்டால் அப்பலே இல்லை. ஆகவே, வெங்கடபுரத்தில் ஏழை எளியவர்களுக்குக் குடிசை கட்டி வாழ்ந்து வருகின்றவர்களுக்குப்படிதாக யாருக்கும் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்க

(திரு. வா. மை. அப்துல் ஜப்பார்) [1975 மார்ச் 19]

வில்லை—கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டு—வேண்டுகோளை விடுத்தது, இந்த அளவு பேசு வாய்ப்பளித்த தலைவருக்கு நன்றி கூறி அமைகிறேன்.

திரு. தி. பொன்னுமலை : தலைவரவர்களே, வருவாய்த்துறைமானியத் தில் எனக்குப் பேசுவதற்கு வாய்ப்பளித்த தலைவருக்கு நன்றி கூறிக் கொள்கிறேன். எனக்கு முன்பு பேசிய பல மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் எல்லாம் இந்த வருவாய்த் துறையிலே, அல்லது வறட்சி நிதியிலே ஊழல் இருக்கிறது, ஊழல் இருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். ஊழல் எங்கே இருக்கிறது? எங்கே கண்டு பிடித்தார்கள்? யார் ஊழல் செய்தார்கள் என்று ஒன்றும் தெளிவாகச் சொல்லவில்லை. யார் ஊழல் செய்கிறார்களோ அவர்கள்தான். மற்றவர்களைப் பார்த்து ஊழல், ஊழல் என்று சொல்கிறார்கள். நான், கிராமப்புறத்திலே கேள்விப்பட்டிருக்கிறேன். சில பேர் சந்தையிலே திருடிக்கொண்டு ஓடிவிடுவார்கள், தேர்த் திருவிழாவிலே திருடிக்கொண்டு ஓடிவிடுவார்கள். அந்தத் திருடன் எங்கேயாவது ஓரிடத் திலிருந்துகொண்டு மற்றவர்களைப் பார்த்துத் திருடன், திருடன் என்று திசை திருப்புவதைப்போல், ஊழல், ஊழல் என்று ஊழல் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள்.

ஊராட்சி ஒன்றியங்களிலே பல வேலைகளைச் செய்கிறார்கள். அதற்கு எஸ்டிமேட் தயாரிக்கிறார்கள். ஓவர்சீர் இருக்கிறார், சூப்பர்வைசர் இருக்கிறார், ஏ.இ. இருக்கிறார், டி.இ. இருக்கிறார். இத்தனை அதிகாரிகளும் அந்த எஸ்டிமேட்டைத் தயாரித்தபின்தான் டெண்டர் விடுகிறார்கள், வேலை செய்கிறார்கள். அங்கே ஊழல் எப்படி நடக்கும்? என்ன காரணம்? சாதாரணமாக, இங்கே இருக்கிற மைக் செட்டை எடுத்துக் கொள்வோம். இந்த மைக் செட் இன்ன விலைதான் பெறும் என்று சொல்ல முதலமைச்சருக்கு அதிகாரம் இருக்கிறதா? மத்திய அமைச்சருக்கு அதிகாரம் இருக்கிறதா? இந்த மேஜை இன்ன விலை பெறும், இந்தக் கட்டிடம் இன்ன விலை பெறும் என்று சொல்ல யாருக்கு அதிகாரமிருக்கிறது? இவை சம்பந்தமாகப் படித்தவர்கள், தெரிந்தவர்கள்தான் எஸ்டிமேட் தயாரிக்கிறார்கள். அந்த முறையிலேதான் வறட்சி நிவாரண வேலைகள் நடக்கின்றன. இதைக்கூட, சாதாரணமாகத் தெரிந்துகொள்ளாமல், ஊழல் ஊழல் என்று சொல்கிறார்கள். இந்த ஆண்டு, நூற்றுக்கணக்கான ஆண்டுகளாக இல்லாத பஞ்சம் வந்தது. ஆனால், இந்த ஆண்டை எப்படியோ சமாளித்துக் கொண்டாலும்கூட, அடுத்த ஆண்டுதான் நமக்குக் கடுமையாக, தீவிரமான பஞ்சமிருக்கப் போகிறது.

பெரியவர்கள் சொல்வார்கள், பஞ்சம் வந்தபிறகுதான்—அடுத்த ஆண்டு தான் மிகப் பெரிய கஷ்டம் வருமென்று. மாடுகளுக்குத் தீவனம் கிடைக்காது, குடிக்கத் தண்ணீர் இருக்காது, பொருள்கள் கிடைக்காது. இப்படிப் பட்ட பல கஷ்டங்களெல்லாம் வரும். அந்தக் கஷ்டங்களை நீக்கவேண்டும். சேலம் மாவட்டத்திலே குறிப்பாக பல இடங்களிலே பான்ட் ஸ்கீம் கிடையாது. பல திட்டங்கள் போடப்பட்டு, எஸ்டிமேட் தயார் செய்யப்பட்டு, 4, 5 ஆண்டுகளாகத் திட்டமிட்டு வேலை செய்தார்கள். இன்னும், துரிதமாக நடக்க வில்லை. ஆங்காங்கிருக்கிற சிறு சிறு குட்டைகளில் எல்லாம், தண்ணீரைத் தேக்கினால்தான், மாடுகளுக்கும் மனிதர்களுக்கும் குடிக்கத் தண்ணீர்

1975 மார்ச் 19]

(திரு. தி. பொன்னுமலை)

கிடைக்கும். ஆகவே, அப்படிப்பட்ட வேலைகளைச் செய்ய அமைச்சரவர்கள் ஆவன செய்வதை ஆராய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

(நற்பகல் 12-00)

இந்தப் பஞ்ச நிவாரண வேலையிலே உடனடியாக அடி கிணறு வெட்டுவதற்கு விவசாயிகளுக்கு லோன் கொடுத்து அவர்களைப் காப்பாற்ற வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

சேலம் மாவட்டத்திலே மாவட்ட அபிவிருத்தி மன்றம் கூடுகிறது. எதற்காகக் கூடுகிறோம். எதற்காகக் கலைகிறோம் என்று கூடத் தெரியவில்லை. நாங்கள் கூட்டங்களிலே கலந்துகொண்டு பல சந்தேகங்களைக் கேட்கிறோம். சொல்கிறோம். கலெக்டர் அவர்கள்தான் அதற்குத் தலைவராக இருக்கிறார்கள். அவருக்குக் கீழே இருக்கிற அதிகாரிகள் அவர்களுக்குத் தகவல்களைத் தருகிறார்கள். அதோடு நின்றுவிடுகிறது. மாவட்ட அபிவிருத்தி மன்றத்திற்கு—மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட ஒரு பொது பிரதிநிதியைத் தலைவராகப் போட வேண்டுமென்றுக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.—பொதுமக்கள் பிரதிநிதி தலைவராக இருந்தால்தான் எதுவாக இருக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

குடிநீர் வாரியம் கூடுமானவரையில் கிராமப் பகுதிகளிலே தீவிரமான போரிங் திட்டங்களையெல்லாம் போட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள், என்னுடைய தொகுதியிலே 4 மணி நேரத்திலே ஒரு கை பம்பு போட்டு தண்ணீர் கொடுத்து விட்டார்கள். அவர்களை நான் பாராட்டுகிறேன், அதுபோல் அங்கே இருக்கிற விவசாயிகளுக்கும் 7" 8" போரிங் போட்டு எல்லாக் கிணறுகளிலும் பம்புசெட்டு வைத்து தண்ணீர் இறைக்காவிட்டால் எதிர்காலம் பாதிக்கப்படும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இப்போது இருக்கிற நிலைமையிலே 100 அடிக்குக் கீழே தண்ணீர் இருக்கிறது, குடிநீருக்காகக் கூட 100 அடி 150 அடி வெட்டித் தண்ணீர் எடுக்கிறோம் என்றால் எதிர்காலத்திலே இன்னும் அதிகமாக ஆழமாக வெட்டினால்தான் தண்ணீர் கிடைக்கும். ஆகவே குடிநீர் வாரியம் நம் மூடைய மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் தீவிரமாக இதிலே கவனஞ் செலுத்தி 500 அடிகளுக்கு கிணறுகள் வெட்டி நீர் இறைக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். அப்படிச் செய்தால்தான் நிரந்தரமாக தண்ணீர்ப் பஞ்சம் தீருமேயொழிய எத்தனை அணைக்கட்டுகள் கட்டினாலும் பஞ்சம் தீராது. போரிங் போட்டு பம்புகள் அமைக்கின்ற திட்டத்தைத் தீட்டவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இப்போதே விவசாயிகள் ஆடுமாடுகளையெல்லாம் பாதி விற வுவிட்டார்கள். அடுத்த ஆண்டு அவர்கள் விவசாயம் செய்ய வேண்டுமானால் மாடு வாங்கினால்தான் உழவு ஓட்டமுடியும், மாடுகளுக்குத் தீவனம் இல்லை, மாடு வாங்கவும் அவற்றிற்குத் தீவனம் வாங்கவும் பணம் இல்லை, ஆகவே அவர்களுக்கு அதற்காகப் பணம் கொடுக்க வழிவகை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

நாங்கள் வருஷம் பூராவும் உழைக்கிறோம். நான் பூராவும் இரவு பகல் என்று பராது உழைக்கிறோம், உழைத்து உழைத்து வருவாய்த்துறைக்கு

[திரு. தி. பொன்னுமலை]

[1975 மார்ச் 19]

வருமானத்தைத் தேடித் தருகிறோம். ஆனால் பின்தங்கியோர் பட்டியலில் கூட எங்களைச் சேர்க்கவேயில்லை.

ஒவ்வொரு ஆண்டும் ஒவ்வொரு தடவையும் இந்தச் சட்ட மன்றத்திலே எங்களுக்கு குட்டைகள் வேண்டும். குளங்கள், வேண்டும், அணைகள் வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டேயிருக்கிறோம் ஆனால் இதுவரையில் கவனிக்கப்படவில்லை என்பதைத் தெரிவிக்கத் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். எங்கள் பகுதியிலே திருவணியூற்று ஆறு என்ற ஆறு ஒடுகிறது. அதிலே ஒரு கிலோ மீட்டருக்குத் தோண்டினால் நீர்த் தேக்கம் ஏற்பட்டு விவசாயிகளுக்கு அதிகமான பலனைத் தரும், இப்படிப்பட்ட திட்டங்களை நிறைவேற்றித்தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு எனக்குப் பேச வாய்ப்பு பளித்த தலைவர் அவர்களுக்கு நன்றியைத் தெரிவித்து விடை பெறுகிறேன். வணக்கம்.

*திரு. எம். சுரேந்திரன் : மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, இங்கே சபையின் முன் வைக்கப்பட்டிருக்கிற வருவாய்த்துறை மானியக் கோரிக்கையின்மீது இரண்டொரு கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

இந்த வருவாய்த்துறை என்பது இன்றைக்கிருக்கிற அமைப்பிலே எல்லாத் துறைகளுடனும் சம்பந்தப்படுகிற உறவுகொள்ளுகின்ற ஒரு அமைப்பாக இருக்கிறது என்பதையும் சாதாரண மக்களிடத்திலே தொடர்பு கொண்டிருக்கிற அமைப்பாக இருக்கிறது என்பதையும் கணக்கிலே எடுத்துக் கொண்டு அதே நேரத்திலே இன்றைக்கு ஏற்பட்டிருக்கக்கூடிய விசேஷமான வறட்சி நிலைமைகளைச் சரிபார்த்து ஒழுங்குபடுத்தத் தக்க காரியங்களைச் செயல்வேண்டிய பெரும் பொறுப்பிலே இருக்கிறது என்பதையும் கணக்கிலே எடுத்துக் கொண்டு என்னுடைய உரையை ஆற்ற விரும்புகிறேன்.

இதற்கு முன்னாலே முதலமைச்சராகவும் நிதியமைச்சராகவும் இருக்கிற மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் இங்கே சமர்ப்பித்த வரவு—செலவுத் திட்டத்தின் தொடர்பாகவும் அதே நேரத்திலே ஆளுநர் ஆற்றிய உரையின் தொடர்பாகவும் இந்த மானியம் வருகிறது என்பதை எடுத்துக் காட்ட விரும்புகிறேன். ஏன் இதைக் கூறுகிறேன் என்று சொன்னால் வரவு—செலவுத் திட்டம் என்று சொன்னால் இன்ன இன்ன வரவினங்கள் வருவதற்கு வாய்ப்புகள் இருக்கின்றன, இன்ன இன்ன இனங்களிலே செலவு செய்வதற்கு இருக்கிறோம் என்று சமர்ப்பிக்கப்பட்ட நிதிநிலை அறிக்கையின்மீது தான் மானியக் கோரிக்கைகள் வருகின்றன. ஆனால் இரண்டொரு நாட்களாக நடந்திருக்கிற விவாதங்களைப் பார்க்கிறபோது வரவு—செலவுத் திட்டத்திலே சொல்லப்பட்டிருக்கிற இன்ன இன்ன மாதிரி—வரவு இனம் இருக்கும் என்று சொல்லப்பட்டிருந்தாலும்கூட இப்போது அது எனக்குத் தேவையில்லை என்று முதலமைச்சர் அவர்கள் அறிவித்திருக்கிறார்கள். அப்படி அறிவித்திருக்கிற காரணத்தினால் இந்த வரவு—செலவுத் திட்டம் சபையிலே சமர்ப்பிக்கப்பட்டு விவாதிக்கப்பட்டு மற்றவர்களின் அனுமதியைப் பெறுவது என்பதைவிட ஏதோ முதலமைச்சருடைய இஷ்டத்தைப்போல் அவருடைய ஆசாபாசங்களுக்கு உகந்த முறையிலே அவருடைய விருப்பத்திற்கு உகந்த முறையிலே இருக்கக்கூடிய முறையிலே அமைந்து விடுவது நல்லதல்ல.

1975 மார்ச் 10]

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : மாண்புமிகு உறுப்பினர் ஒரு தவறான கருத்தைச் சொல்கிறார்கள். ஏதோ வரவு—வைத்துக்கொண்ட இனத்தை இப்போது வேண்டாம் என்று சொன்னதாகக் கூறுகிறார், வரவு வைத்துக் கொண்ட எந்த இனமும் பட்ஜெட்டிலிருந்து விலக்கப்பட வில்லை என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. எம். சுரேந்திரன் : இன்ன இன்ன இனங்களிலே வரவு வரும் என்று எதிர்பார்க்கிறார்களோ அதை வரவு என்று வைத்துக் கொண்டு வரவு—செலவுத் திட்டம் தயாரிக்காவிட்டாலும் எதை எதை வரவு என்று எடுத்துக் கொள்கிறார்களோ அதை உறுப்பினர்கள் அறிந்து கொள்வதிலே.....அதையும் சேர்த்து பேசப்படுவது இயல்பேயாகும்.

திரு. எம். ஏ. லத்தீப் : வரவு வைத்துக் கொண்டு திட்டம் தயாரித்தார்கள் இப்போது வேண்டாம் என்று சொல்கிறார்கள் என்று உறுப்பினர் அவர்கள் சொன்னார்கள். அப்படி இல்லை என்று மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். மத்திய அரசாங்கம் மாநில அரசாங்கங்களுக்கு மானியம் கொடுக்கிறபோது வரவு—செலவுத் திட்டத்திலே சேர்த்துக் கொண்டதானே கொடுக்கிறார்கள், அப்படிச் சேர்த்துக் கொண்டிருக்கும் போது இப்போது அதைக் கொடுக்க மாட்டேன் என்று எப்படிச் சொல்ல முடியும், ஒதுக்கிய பணத்தைக் கொடுக்க முடியாது என்று யாரி சொல்ல முடியும்?

எம். சுரேந்திரன் : நான் திரு. லத்தீப் அவர்களுக்குக் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இந்தச் சபையிலே வந்திருக்கிற மானியத்தைப்பற்றிப் பேசிக்கொண்டு இருக்கிறேன். எனக்குச் சபையிலே இருக்கிற மானியத்தைப் பற்றிச் சொல்ல வேண்டுமென்பதுதான் நோக்கம்.....

திரு. எம். ஏ. லத்தீப் : நான் கேட்டது—என்னவென்றால்—மத்திய அரசாங்கம் அல்லது மற்ற நிறுவனங்களிடமிருந்து இந்த அரசு பெற்றுக் கொண்ட நிதி ஆதாரத்தை வைத்துக்கொண்டு நிதிநிலை அறிக்கை தயாரிக்கிறது. பிறகு அது வேண்டாம் என்று எப்படிச் சொல்லப்படுகிறது என்று அவர்கள் கேட்டார்கள்—மத்திய அரசின் சார்பிலே கொடுக்கப்படுகிற பணத்திற்கு மத்திய பட்ஜெட்டிலே வழிவகை செய்கிறார்கள், அப்படிச் செய்ததற்குப் பிறகு பராமன்றத்திலே இருக்கிற ஒரு பொறுப்புள்ள அமைச்சர் அதைக் கொடுக்க மாட்டேன் என்று எப்படிச் சொன்னார்கள் என்றுதான் கேட்டேன். மத்திய அரசாங்கத்திற்கும் மாநில அரசாங்கத்திற்கும் நிதித்துறையிலே தொடர்பு இல்லை என்று சொல்கிறார்களா? கொடுப்பதற்காக வழிவகை செய்துவிட்டு கொடுக்க இருப்பதை கொடுக்க மாட்டேன் என்று சொல்வதால் மாநில அரசாங்கத்திற்கும் மத்திய அரசாங்கத்திற்கும் நிதித் துறையிலே தொடர்பு இருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். நான் கேட்ட கேள்விக்கு அவர்கள் பதில் சொல்ல வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. எம். சுரேந்திரன் : திரு. லத்தீப் அவர்களுக்கு நான் ஏன் இவ்வளவு நேரம் கொடுத்தேன் என்றால் ஆளுங்கட்சிக்கு இருக்கிற அக்கறையைவிட அதிகமான அக்கறை எடுத்துக்கொண்டுபதில் சொல்வார்கள்

[திரு. எம். சுரேந்திரன்]

[1975 மார்ச் 19]

என்பதால் தான். முதலமைச்சர் அவர்கள் வரவு வைத்திருக்கிறார்களா இல்லையா என்பது பிரச்சனையில்ல இங்கே ஒரு அரசு அரசியல் சட்டப்படி நடக்கவேண்டும், ஜனநாயகக் கோட்பாடுகள் ஜனநாயகப் பண்பாடுகளின்படி நடக்கவேண்டும், வரவுசெலவுத் திட்டமும் அப்படிப்பட்ட விதிமுறைகளுக்கு உட்பட்டுத்தான் கொண்டுவரப்பட வேண்டும். இந்தச் சபையிலே அரசியல் சட்டத்திற்கு விரோதமாகப் பேசலாம் என்று சபாநாயகர் சமீபத்திலே தீர்ப்புத் தந்திருக்கிறார்கள். நான் தர்மநயாயமாக கேட்க விரும்புகிறேன். இங்கே வரவு செலவுத் திட்டத்தில் வருமானம் என்ன என்ன எந்த எந்த வகையில் எதிர்பார்க்கப்படுகிறது என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. அந்த வருமானத்தை இனிமேல் கேட்க மாட்டேன் என்று முதலமைச்சர் அவர்கள் கூறுகிறார்கள். அப்படிக்கேட்க மாட்டேன் என்றால் அதன் பொருள் என்ன? வருமானம் வரக்கூடிய இனங்களிலே ஒரு பகுதியை எந்த நேரத்தில் வேண்டுமானாலும் வேண்டாமென்று சொல்லலாம் என்ற எண்ணம்தானே தென்படுகிறது? அப்படிப்பட்ட எண்ணத்தைத் தென்படுத்துவது சரியானதுதானா என்பது என்னுடைய கேள்வி. இன்னொருவர் எவ்வளவோ சொல்லியிருக்கலாம். அதைப் பற்றிப் பிரச்சனை இல்லை. ஆனால் இந்த அவையிலே முதலமைச்சராக இருந்து இந்த அரசை நடத்திச் செல்லக்கூடிய நிலையிலே இருப்பவர்கள் இந்த அவையிலே இந்த மாநிலத்தின் நலன்களுக்காக வரவு செலவுத் திட்டக் கணக்கைச் சமர்ப்பித்திருக்கிறார்கள். இன்றைக்குச் சொல்லலாம் செலவை எழுதவில்லை என்று. அப்படி எழுதவில்லை என்று சொன்னாலும் கூட இந்தந்த இனங்களுக்காக இவ்வளவு வரும் என்று வருவாய்த்துறையிலேயும் கூறப்பட்டிருக்கிறது, ஆளுநர் அவர்களுடைய உரையிலேயும் கூறப்பட்டிருக்கிறது, இப்படிப் பல்வேறு துறைகளிலேயும் கூறப்பட்டதற்குப் பிறகு நான் அதைக் கேட்க மாட்டேன் என்று சொன்னால் அதன் பொருள் என்ன? அது அரசியலமைப்புச் சட்டத்திற்கு, ஜனநாயகப் பண்பாட்டிற்கு, இந்தச் சட்டசபையின் மரபுகளுக்குப் பொருந்தாமா என்பதுதான் என்னுடைய கேள்வியே தவிர வேறு அல்ல.

இந்த முறையிலே பிரச்சனைகளை ஆராயும்பொழுது இன்றைக்கு வறட்சி ஏற்பட்டிருக்கிறது, வறட்சிக்காகப் பணம் செலவிடப் போவதாகச் சொல்லப் படுகிறது. 55 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதைச் சரியாக அமல் படுத்த வேண்டுமென்று பலபேரும் பல ஆலோசனைகளைச் கூறியிருக்கிறார்கள், விவாதம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. ஏற்கெனவே இது போன்ற நிலைமைகள் ஏற்பட்ட நேரத்தில் மத்திய அரசு 17 கோடி ரூபாய் தந்திருக்கிறது. (குறுக்கீடு) 17 கோடியோ 18 கோடியோ சரியாக தொகை ஞாபகமில்லை. 17 கோடி ரூபாய் என்று கருதுகிறேன் அது தரப்பட்டதாகவும், அந்தப் பணத்திலே பல தவறுகள் நடந்திருப்பதாகவும் சொல்லப்பட்டு, அது இங்கே ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டிருக்கின்ற ஒன்றாகும். அம்மாதிரித் தவறுகள்....

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: தலைவரவர்களே, திரும்பத் திரும்ப ஒரு உண்மைக்கு மாறான விஷயத்தைச் சொன்னால் அது உண்மையாகிவிடும் என்று கருதிக்கொண்டு நண்பர் சுரேந்திரன் அவர்கள் பேசுகிறார்கள் என்று கருதுகிறேன். மத்திய அரசு கொடுத்தது தவறாகச் செலவு செய்யப்பட்டதாக இங்கே ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது

1975 மார்ச் 19]

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

என்று இங்கே அவர்கள் சொல்கிறார்கள். அது மிகமிக உண்மைக்கு மாறான தகவல் என்பதை நான் பலமுறை விளக்கம் தந்திருக்கிறேன். மொத்தம் செலவான 18 கோடி ரூபாயில், 14 கோடி ரூபாயை மத்திய அரசு கொடுத்தது. அந்த 14 கோடி ரூபாயில் 11 கோடி ரூபாய் கடன், திரும்ப வாங்கிக்கொள்கிறார்கள். வட்டிக்கடனடக்காரர்களைப்போல, திரும்ப வாங்கிக்கொள்கிறார்கள். மீதம் 3 கோடி ரூபாய்தான் மானியம்.

திரு. எம். சுரேந்திரன் நான் சொல்வதெல்லாம் அமைச்சர்கள் ஒப்புக்கொள்கிறார்களா, இல்லையா என்பது அல்ல. ஆளும் கட்சியிலே இருக்கின்ற பலரும் கூட தவறு நடந்திருக்கிறது என்று பேசியிருக்கிறார்கள், வெளியிலேயும் பேசியிருக்கிறார்கள்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: வெளியிலே எவ்வளவோ பேசுகிறார்கள். நண்பருடைய கட்சியைப்பற்றிக்கூட வெளியிலே எவ்வளவோ பேசுகிறார்கள், ஊரிலே பேசுகிறார்கள், உலகத்திலே பேசுகிறார்கள்.

திரு. எம். சுரேந்திரன்: நான் மறுக்கவில்லையே, நான் மறுக்க வில்லை என்பதால் நீங்களும் மறுக்கக் கூடாது.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: நாங்கள் சொல்வதில் உண்மை இருக்கிறது என்பதால் நீங்கள் மறுக்கவில்லை. நீங்கள் சொல்வதில் உண்மை இல்லை, ஆகவே நாங்கள் மறுக்கிறோம்.

திரு. எம். சுரேந்திரன்: நான் உங்களைப் பற்றிச் சொல்லும் பொழுது நீங்கள் எங்கள் கட்சியைப் பற்றிச் சொல்லுகிறீர்கள். அது சரியாக இருந்தால் ஒப்புக்கொள்கிறேன். இதைப் போல நீங்களும் செய்திருக்கிறீர்கள். அதுதான் என்னுடைய வாதம். அந்த வகையிலே இந்தக் பிரச்சினை எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். கணக்குப் பார்த்துச் செய்யலாம் என்று சொல்வது சிறந்த முறையிலே, நல்ல முறையிலே இருக்க வேண்டும் என்பதற்காகத்தான் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அதைப் புரிந்து கொள்ளக்கூடிய உள்ளம் வரவில்லை என்பதுதானே பொருள்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: தலைவரவர்களே, சுப்பிரமணியம் அவர்கள் நிதியமைச்சர்தானே தவிர அவர் ஒன்றும் கணக்குப் பிள்ளை அல்ல. இங்கே உள்ள அரசு அடிக்கடி கணக்குக் காட்டுவேண்டும் என்ற அவசியமில்லை. காலையிலே கூட ஒத்திவைப்புத் தீர்மானத்தின் பொழுது பேசிய நேரத்திலேயே விரிவாகச் சொல்லி இருக்கிறேன். இன்றைக்குள்ளே அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்தின்படி கணக்கு வழக்குகள் எப்படிக் காட்டப்பட வேண்டும் என்பதற்கான முறைகள் இருக்கின்றன. அதற்கேற்ப மாநில அரசு கணக்குக் காட்டுவதற்குத் தயாராக இருக்கிறது. கணக்குக் காட்டுவதற்கு ஒன்றும் பயப்படவில்லை. மடியில் கணம் இருந்தால்தானே பயம்? ஆனால் மாநில அரசின் உரிமைகள் பாதிக்கப்படும் வகையில் ஒரு மத்திய நிதியமைச்சர் தவறாகப் பேசுவது சரியில்லை என்பதற்காகத்தான் தமிழக அரசின் சார்பில் அதற்குக் கண்டனம் தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

[1975 மார்ச் 19]

திரு. கு. காமாட்சி : பாயிண்ட் ஆஃப் ஆர்டர் சார். நான் இப்பொழுது நடக்கின்ற அந்த விவாதத்திற்குள் நுழைய விரும்பவில்லை. பொதுவாக ஒரு மத்திய அமைச்சர், அது யாராக இருந்தாலும், சுப்பிரமணியத்தைப் பற்றி மட்டும் கூறவில்லை, ஒரு மாநிலத்தில் நடைபெறும் பணிகளை அல்லது நடைமுறை விதிகளை மேற்பார்வையிடுவதற்கு அரசியலமைப்புச் சட்டத்திலே இடம் இருக்கிறதா என்பதைத் தங்கள் மூலம் அறிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : தலைவரவர்களே, மத்திய அமைச்சர்கள் மிகுந்த பரிவுடன் மாநிலங்களில் நடைபெறுகின்ற காரியங்களைக் கவனிக்க முன் வருவார்களேயானால் அவர்களை இரு கை நீட்டி வரவேற்பதற்கு நமது மாநில அரசு தயாராக இருக்கின்றது. ஆனால் மாநில அரசுகளின் மீது அரசியல் குரோதம் காரணமாகக் களங்கம் சமத்துவார்களேயானால் அதைக் கண்டிப்பதற்கு மாநில அரசுகளுக்கு வரிமை இருக்கிறது.

திரு. எம். ஏ. லத்தீப் : தலைவரவர்களே, ஒரு பொதுக்கூட்டத்தில் மத்திய நிதியமைச்சரவர்கள் ஒரு கருத்தைத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். இந்த மாநிலத்திற்குள்ளே அதிகாரத்தின்மீது கை வைக்கக்கூடிய வகையில், ஆக்கிரமிப்பு செய்யக் கூடிய வகையில் பேசியிருக்கிறார்கள். இப்படி பேசுவதற்கு முன்பு மத்திய அரசின் சார்பில் மாநில அரசுக்குக் கடிதம் அனுப்பி விளக்கம் கேட்டிருக்கிறார்களா? அப்படி இல்லாமல் மாநில அரசைப் பற்றி மத்திய அமைச்சர் பொதுக் கூட்டத்திலே பேசியிருப்பார்களேயானால் அதைப் பற்றி மாநில அரசாங்கம் “ப்ரொட்டெஸ்ட்” செய்திருக்கிறதா? என்பதை முதலமைச்சரவர்கள் சொல்ல வேண்டும். மத்திய நிதி அமைச்சர் என்ன ஆடிட்டர் ஜெனரல் அல்லது நிதியமைச்சர் வேலை செய்கிறார்களா? இம்மாதிரிப் பிரச்சினைகளைப் பொதுக்கூட்டத்தில் பேசுவதற்கு அவரை யார் அனுமதித்தார்கள்? இதைப் “ப்ரொட்டெஸ்ட்” செய்து இந்தச் சபையிலேயே ஒரு கண்டனத் தீர்மானத்தை நிறைவேற்ற முதலமைச்சர் நடவடிக்கை எடுப்பார்களா?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : தலைவரவர்களே, அக்கவுண்டன்ட்-ஜெனரல், ஆடிட்டர்-ஜெனரல் இவர்களெல்லாம் இருக்கிறார்கள். மாநில அளவிலும் இருக்கிறார்கள். அகில இந்திய அளவிலேயும் இருக்கிறார்கள். டெல்லியிலேயும் இருக்கிறார்கள். இவர்களெல்லாம் இருக்கிறார்கள் என்பதும் மத்திய அமைச்சர் சுப்பிரமணியம் அவர்களுக்கும் தெரியும். எப்படி கணக்கு வழக்கு காட்டுவதற்கான முறைகள் இருக்கின்றன என்பதும் அவர்களுக்கு நன்றாகத் தெரியும். அப்படியிருந்தும், அவர்கள் பேசிய கருத்து, மக்களிடத்திலே ஒரு அரசியல் அடிப்படையில் பேசிய கருத்தாகத்தான் அமைந்திருக்கிறது என்பதில் இரண்டுவிதமான கருத்துக்களுக்கு இடமே கிடையாது.

மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. லத்தீப் : அவர்கள் கேட்பதைப் போல் எந்தத் தகவலையும் அவர்கள் கேட்டு நமக்கு அவர்கள் எழுதவில்லை. கணக்கு வழக்குத் தாருங்கள் என்றும் கேட்டதாகத்

1975 மார்ச் 19]

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

தகவல் எதுவும் இல்லை. நான் அடிக்கடி சொல்லியிருக்கிறேன். நேற்றும் சொல்லியிருக்கிறேன், இன்றும் சொல்லியிருக்கிறேன்; நேற்று முன்தினமும் அதையேதான் குறிப்பிட்டேன். அவர்கள் இங்கேயுள்ள அதிகாரிகளை அழைத்து வைத்து, எல்லா அமைச்சர்களையும் உட்காரவைத்து, எந்தெந்த மாவட்டங்களில் எப்படிப்பட்ட பணிகள் நடைபெறுகின்றன என்று கேட்டால் அதைச் சொல்வதற்குக் கடிமைப்பட்டிருக்கிறோம், அதனை வரவேற்பதற்குத் தயாராக இருக்கிறோம் இங்கே தவறுகள் நடைபெற்றிருக்கின்றன, அதைச் சீர செய்யுங்கள் என்று சொன்னால் அதையும் கேட்டு நடப்பதற்குத் தயாராக இருக்கிறோம் என்று நான் பலமுறை சொல்லியிருக்கிறேன்.

திரு. எம். சுரேந்திரன் : தலைவரவர்களே, அன்புள்ள லத்தீப் அவர்கள் அரசாங்கத்தைக் கேட்க வேண்டிய கேள்வியை நான் பேசும்பொழுது கொண்டு வந்து விட்டு தேவையில்லாத நிலைமைகளை உண்டாக்கி விட்டார்கள் என்று இந்த நேரத்தில் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். ஆகவே, நான் கூறுவதெல்லாம் இது போன்று ஒரு வருவாய் வரக் கூடியதை, அந்த வருவாயை வேண்டாமென்று சொல்வதற்கு முதல் அமைச்சருக்குத் தகுதி இருக்கிறதா? அவ்வாறு சொல்வதன் மூலம் இது, அதாவது வரவு செலவு மான்யக் கோரிக்கை எல்லாம் கேலிக் கூத்தாக்கப்படுகிறது.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : தலைவரவர்களே, தகுதி இருக்கிறதா என்று கேட்டார். அதை நான் ஆட்சேபிக்கவில்லை. அவர்கள் கேட்கலாம். எனக்குத் தகுதி இருக்கிறதா என்று நண்பர் சுரேந்திரன் அவர்கள் கேட்டதைப் பற்றி நான் வருத்தப்படவில்லை. ஒரு காலத்தில் எனக்குத் தகுதி இருந்தது. மேட்ரேக்குத் வந்து சுரேந்திரனுக்காக நான் ஓட்டுக் கேட்டால்தான் ஓட்டு கிடைக்கும் என்ற அளவிற்குத் தகுதி இருந்தது. அதைப்பற்றியெல்லாம் விமர்சிப்பதற்கு நான் இப்பொழுது விரும்பவில்லை. தகுதி இருக்கிறதா என்று கேட்டார்கள். தகுதி மட்டும் அல்ல, எனக்கு உரிமை இருக்கிறது. நான் தனிப்பட்ட கருணாநிதி என்ற முறையில் கேட்கவில்லை. சரியாகவோ தவறாகவோ நாலரைக் கோடி மக்களின், தமிழ் மாநிலத்தின் முதலமைச்சராக இருக்கிறவன் என்ற முறையில், அவர்கள் அத்தனை பேர்களுடைய சார்பிலேயும் கேட்டிருக்கிறேன்.

எதோ பட்ஜெட்டில் தவறு நடந்து விட்டது இந்தப் பிரச்சினையால் என்று சொல்வது சரியல்ல. தவறு எதுவும் ஏற்படவில்லை. நான் காலியிலேயே நண்பர் ஆலடி அருணா அவர்கள் கொண்டு வந்த ஒத்திவைப்புத் தீர்மானத்தின் பொழுது மிகவும் விளக்கமாகப் பதில் அளித்திருக்கிறேன். பட்ஜெட்டில் எந்தவிதமான தவறும் ஏற்படவில்லை. வறட்சி நிதி கோரியதை வருவாய்க் கணக்கில் முதலில் சேர்த்துக் கொண்டு இப்பொழுது வேண்டாமென்று சொல்லவில்லை.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : பாயிண்ட் ஆஃப் ஆர்டருக்கு முடிவு சொல்ல வேண்டும். முடிவு சொல்ல வேண்டும் என்று அவர் வற்புறுத்துகிறார்.

[பேரவைத் துணைத் தலைவர்] [1975 மார்ச் 19]

It is a quasi-federation. We have got sovereignty to a certain extent and the Centre has got sovereignty to a certain extent.

அப்படியிருக்கும் பொழுது நம்முடைய மாநில வரவு செலவைப் பற்றிப் பேசுவதற்கு மாநில சட்டசபைக்குத்தான் அதிகாரம் இருக்கிறதே தவிர, சரியாகச் செலவழிக்கப்படுகிறதா இல்லையா என்று கேட்பதற்கு வேறு யாருக்கும் அதிகாரம் இல்லை.

The executive is responsible to the State Legislature. The State Legislature has got Assurance Committee, and the Public Accounts Committee and Estimates Committee to see that the monies are spent properly and to condemn the Government if there is any extravagance or any improper expenditure. So, there is no authority on the part of any Central Minister to question the expenditure of the State Government.

THIRU R. PONNAPPA NADAR : I would like to raise a point of order. You have been pleased to give a ruling stating that we are only a quasi-federation. I am at a loss to understand how that interpretation can be given by the Hon'ble Deputy Speaker, while presiding over this House.

I have the Constitution in my hand and according to Part I—The Union and its Territory—"Article" 1. (1) India, that is Bharat, shall be a Union of States. It is not stated as a quasi federation. True it is, there are certain rights belonging to the States as well as to the Federation. What are the powers, whether the residuary powers rest with the State or with the Centre has also been provided in the Constitution.

Now the ruling that has been given by the Hon'ble Deputy Speaker is that this House is supreme and the Central Government cannot ask for any particulars. That should not be the attitude assumed in the light of the ruling that has been given by the Hon'ble Deputy Speaker. Our rights are defined and financial rights are also defined and within that purview and within the framework and within the Constitution it would be well within the rights of the State as well as the rights of the Centre to co-ordinate and work together, so that there shall not be any confrontation between the State and the Centre, and that should be the primary concern.

I think that it is more or less a confrontation between the Centre and the State and it may not be to the best interests of the Tamilians as a whole. We are discussing a very important matter and I think the feelings have risen high and views have been expressed both by the Opposition as well as by the Chief Minister in this House. I do not

1975 மார்ச் 19] [திரு. சூர். பொன்னப்ப நாடார்]

want to raise all those issues in this matter. The question whether we are a quasi-federation or a loose federation or whatever that be does not arise. We are a federation and whether we like it or not, so long as this Constitution remains, we have to accept the Constitution as supreme.

I think the modified view of the learned Deputy Speaker may also be known in the light of the explanation that I have given. I think the view that it is a quasi-federation is not in consonance with the Constitution that is now in force. I would like to have a ruling in this matter.

திரு. ஆலடி அருணா : திரு பொன்னப்ப நாடார் அவர்கள் எழுப்பிய பிரச்சனையை ஒட்டி என்னுடைய கருத்தைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்த மாநிலத்தின் வரவு செலவுத் திட்டம் சம்பந்தமாக இந்த அரசாங்கத்திற்குப் பூரண உரிமை இருக்கிறது. இந்த அவைக்குப் பூரண உரிமை இருக்கிறது. யாரும் மறுக்கவில்லை. இந்த அரசாங்கத்திற்கு அரசியல் சட்டத்தின் கீழ் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கும் அதிகாரத்தின் கீழ் உள்ளவற்றுக்கு இந்த அரசாங்கத்திற்குப் பூரண உரிமை இருக்கிறது. ஆனால் இந்த அரசாங்கம் எடுக்கும் எந்த முடிவையும், கொள்கை முடிவையும் மற்றவற்றையும் பற்றிக் கருத்துக் கூற அகில இந்திய அடிப்படையில் எல்லோருக்கும் உரிமை இருக்கிறது. அமைச்சருக்கும் உரிமை இருக்கிறது; இந்தியக் குடும்பம் என்ற முறையில் ஒவ்வொருவருக்கும் உரிமை இருக்கிறது. இதை விமர்சிக்கக்கூடாது என்ற கருத்தைச் சொல்லக் கூடாது. அப்படிச் சொல்லுவது எந்த அடிப்படையில் என்று தெரியவில்லை. அப்படிச் சொல்லுவது அடிப்படை உரிமையைப் பாதிப்பதாக இருக்கிறது.

THIRUMATHI T. N. ANANDANAYAKI : This is the first time I am hearing a word like that—quasi-federation. A federation can be a loose federation, but.....

MR. DEPUTY SPEAKER : I would like to say that the Hon. lady member being a lawyer should have been aware of the Bengal Coal Company case. It has decided on the issue about the federation of the Constitution and the view expressed in that case is that it is a quasi-federation.

THIRU T. N. ANANDANAYAKI : May be Bengal. But so far as Tamil Nadu is concerned, our people are not willing to accept that it is a quasi-federation.

MR. DEPUTY SPEAKER : The question arose whether the property belonging to the State Government can be acquired by the Central Government. Then the learned Judges of the Supreme Court discussed the question and came to the conclusion that our Constitution is a quasi-federation.

[1975 மார்ச் 19]

THIRUMATHI T. N. ANANDANAYAKI : Over and above that, I am really surprised to hear the ruling of the Chair that the Hon. Finance Minister at the Centre has no right whatsoever to question. How can it be? He is a citizen of this country. Any citizen can question how the money is spent here. Not only the legislators, even an ordinary citizen can question. He is a tax payer and he can ask 'have you spent the money all right'?

THE HON. THIRU K. ANBAZHAGAN : Sir, the Central Finance Minister did not speak merely as a citizen, but also spoke as Finance Minister of the Central Government stating that he would not give further finance to the State. He has uttered such a word as the Finance Minister of the Centre that he is going to verify the accounts and all that which may not come under his purview, but under the purview of the Auditor-General. By himself he cannot audit anything and as such, his statement is resented here.

(மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் தலைமை)

THIRUMATHI T. N. ANANDANAYAKI : I am sorry the Hon. Minister has thoroughly mistaken. I was on the dais when the Finance Minister spoke (interruption by Thiru K. Kamatchi). When he spoke I was sitting in the same platform.

திரு. காமாட்சி அங்கே உட்கார்ந்து கொண்டு ஏன் சத்தம் போட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்? நிதியமைச்சர் பேசும்போது நான் மேடையில் இருந்தேன். "பணம் சரியாகச் செலவழிக்கப்படவில்லை என்று எங்களுக்குப் புகார்கள் வருகின்றன" என்றுதான் சொன்னாரே தவிர, வேறல்ல. I won't give further funds என்று சொல்லவில்லை. அதெல்லாம் latter additions of the Hon. Minister for Health சரியாகச் செலவழிக்கப்படவில்லை என்று புகார்கள் வந்திருக்கின்றன என்று குறிப்பிட அவருக்கு உரிமை இல்லையா? அவரும் தமிழகத்தைச் சேர்ந்தவர்தான். அவருக்கு உரிமை இல்லையா? அவரும் தமிழ்நாட்டு பிரஜைதான். He is a Tamilian அவருடைய வரிப்பணமும் இங்கே சேருகிறது. வரி இங்கே கொடுக்காதவராகவே இருந்தாலும் தமிழ்நாட்டில் பிறந்தவருக்குப் பேச உரிமை இருக்கிறது. எதிர்க்கட்சி என்றால் சொல்லத்தான் செய் வார்கள். ஒரேயடியாக அவர் இப்படிச் சொல்லிவிட்டார், சொல்லி விட்டார் என்று சொல்வது சரியல்ல.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: பாயின்ட் ஆப் ஆர்டரில் பேசுங்கள்.

THIRUMATHI T. N. ANANDANAYAKI : Your ruling is not all right. How can you say that he has no right to criticize the Government?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: அம்மையார் அவர்கள் "நான் மேடையில் இருந்தேன்; அவர்கள் பேசியது இதுதான்" என்று சொன்னார்கள். ஆனால் பத்திரிகைகளில் அப்படி வரவில்லை. அப்படி யானால் பத்திரிகைகள் எல்லாம் ஒன்றாகக் கூடி உட்கார்ந்து ஒரு மாதநாடு

1975 மார்ச் 19]

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

போட்டு “நாம் இப்படி ஒரு தவறான செய்தியை வெளியிடுவது” என்று முடிவு எடுத்துக் கொண்டு அவர்கள் வெளியிட்டார்கள் என்று அம்மையார் அவர்கள் கற்பனை செய்து பேசியதாகக் கருதுகிறேன். எல்லாப் பத்திரிகைகளிலும் வந்திருக்கிறது. இதுவரையிலும் கொடுத்த பணத்திற்குக் கணக்கை வாங்கிக் கொண்டுதான் அதற்கு மேற்கொண்டு பணம் தர முடியும் என்று எல்லாப் பத்திரிகைகளிலும் செய்தி வந்திருக்கிறது.

ஏதோ புகார்கள் வந்திருக்கின்றன, ஆகவே விசாரிக்க வேண்டும், என்றால், எனக்குக்கூட சுப்பிரமணியத்தைப்பற்றி ஆயிரம் புகார்கள் வந்திருக்கின்றன என்றுகூடச் சொல்லிவிடலாம். இப்படிப் பேசிக்கொண்டே போவதா? புகார், புகார் என்று சொன்னால் யார் வேண்டுமானாலும் யாரைப் பற்றி வேண்டுமானாலும் புகார் சொல்லலாம். ஒரு கட்சியிலுள்ள உறுப்பினர்கள் பேசலாம். சரியாகச் செலவுபிக்கவில்லை என்று சொல்லலாம். வறட்சி நிவாரணப் பணிக்காகச் செலவுபிக்கின்ற நேரத்தில் எங்கே தவறு நடந்தாலும், தவறு நடக்காமல் இருக்கவேண்டுமென்பதற்காகச் சுட்டிக்காட்டும் பொறுப்பு நாடாளுமன்ற உறுப்பினருக்கு இருக்கிறது; சட்ட மன்ற உறுப்பினருக்கு இருக்கிறது; மேலவை மாநிலங்கள் அவை உறுப்பினர்களுக்கு இருக்கிறது; இன்னும் சொல்லப்போனால் பொது மக்களுக்கு இருக்கிறது. அப்படிச் சுட்டிக் காட்டும் நேரத்தில் அவை மீது நடவடிக்கை எடுக்கும் கடமை அரசுக்கு இருக்கிறது. அரசு அந்தக் கடமையை செய்ய நிச்சயமாகத் தயாராக இருக்கிறது. தவறுகளில் ஈடுபடுகிறவர்கள் யாராக இருந்தாலும் அவர்கள்மீது நடவடிக்கை எடுக்க இந்த அரசு தயங்காது என்பதையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். ஆகையால் சுப்பிரமணியம் இப்படித்தான் சொன்னார் என்று அம்மையார் அவர்கள் சுப்பிரமணியத்தைக் காப்பாற்றப் புறப்பட்டிருப்பது விந்தையாக இருக்கிறது. அவர் அப்படிப் பேசியதாகப் பத்திரிகைகளில் வந்திருக்கிறது. அவர் பேசியது “இதுவரை கொடுத்த பணத்திற்குக் கணக்கை வாங்கிக் கொண்டுதான் மேற்கொண்டு பணம் தர முடியும். நான் வரப் போகிறேன்; எல்லாவற்றையும் மேற்பார்வையிடப் போகிறேன்.” என்று பேசியிருக்கிறார்.

அப்படிப் பேசியது யார்? 1969-ஆம் ஆண்டு வறட்சியின் போது பிரதம அமைச்சர் அவர்களை வறட்சிப் பகுதிகளைப் பார்வையிட அழைத்த போது “தமிழ்நாட்டில் வறட்சியே கிடையாது; எங்கு பார்த்தாலும் பசுமையாக இருக்கிறது” என்று சொன்னவர்-சுப்பிரமணியத்திற்கு எல்லாம் பசுமையாகத்தான் இருக்கும்.....

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: இப்படிச் சொன்னவரை நீங்கள் அப்போது ஆதரித்துப் பாராளுமன்றத்திற்கு அனுப்பினீர்களே, அப்போது இந்த உணர்வு எங்கே போயிற்று? அன்றைக்கு நான் சொன்னபோது ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை யோ. இனிமேலாவது நான் சொல்லுவதை ஏற்றுக் கொள்ளுங்கள்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: அப்பா..... அம்மையார் இப்பொழுதாவது ஒத்துக் கொண்டதற்கு நன்றி. அம்மையார் தனியாகச் சொன்னதை முதலமைச்சர் உடைத்துவிட்டதாகச் சொல்லக்கூடாது. சனபதில் சொன்னதைத்தான் குறிப்பிட்டேன். தனியாகச் சொன்னதை வெவ்வேறு சொல்லமாட்டேன்.

[1975 மார்ச் 19]

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : உங்கனிடத்தில் தனியாக ஒன்றும் சொல்லவில்லை.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : அம்மையார் அவர்கள் கிருஷ்ண கிரி தேர்தலில் சுப்பிரமணியத்தை ஆதரிக்காதீர்கள் என்று அன்று வலியுறுத்திக் கேட்டுக் கொண்டார்கள். சில நேரத்தில்—இது பெண்கள் ஆண்டு—பெண் புத்தி பின்புத்தி என்பார்கள் அது தவறு. இதில் என் ஆண் புத்திதான் பின் புத்தியாகப் போய்விட்டது. அப்போது அம்மையார் சொன்னதைக் கேட்கத் தவறிவிட்டேன்.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார் : மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் “புகார் வந்தது, உயர்திரு. சி. சுப்பிரமணியம் அவர்கள்மீது” என்ற கருத்துக்களைச் சொன்னார்கள். அது சம்பந்தமாக மாநில அரசாங்கம் விசாரணை செய்திருக்கிறதா? அப்படி விசாரணை செய்தார்கள் என்றால் முடிவு என்ன? திரு. சி. சுப்பிரமணியம் அவர்களுக்குத் தெரிவித்திருக்கிறார்களா?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : புகார்கள் என்றால் என்ன என்பதற்கு இலக்கணத்திற்குச் சரூக்கமாகச் சொன்னேன், அவ்வளவு தான். குறிப்பிட்ட புகார்கள் வந்தால் விசாரிக்கப் பாராளுமன்றத்தில் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் விசாரிப்பார்கள். சுப்பிரமணியம் நேற்று ஒன்று, இன்றைக்கு ஒன்று, நாளைக்கு ஒன்று என்று பேசிக் கொண்டிருப்பதை நீங்கள் எல்லாம் மறந்து விட்டீர்கள் என்று கருதுகிறேன்.

“காமராஜருக்கு 15-ம் தேதிக்குள் கெடு வைக்கிறேன்; அதற்குள் எங்களோடு சேருகிறாரா இல்லையா என்று முடிவு கூற வேண்டும்” என்றார் ஒரு முறை. இரண்டு வாரம் கழித்து வந்த போது நீங்கள் எல்லாம் சூடாகப் பதில் சொல்ல ஆரம்பித்தவுடன், “நான் காமராஜருக்கு அப்படித் தவணை வைக்கவில்லை” என்று அறிக்கை விட்டார். இப்போது வந்திருக்கிறபோது “நான் அப்போதே கெடு வைத்தேன் காமராஜருக்கு, நீங்கள் கேட்கவில்லை” என்று சொல்லுகிறார் இப்படி மூன்று முறை மூன்று பேச்சு, அதுதான் சுப்பிரமணியம்.

(பிற்பகல் 12-30)

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார் : நரம்பில்லாத நாக்கு என்பதால் எதை வேண்டுமானாலும் சொல்லலாம் என்று சொல்கிறார்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : நரம்பில்லாத நாக்கு உங்களுக்கு? என்னைச் சொல்கிறீர்களா? அல்லது சுப்பிரமணியம் அவர்களைச் சொல்கிறீர்களா?

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார் : இதை நான் பெரிதுபடுத்த விரும்பவில்லை. யார் சொல்லியிருக்கிறார்கள் என்பது முதலமைச்சருக்கே நன்றாகத் தெரியும்.

1975 மார்ச் 19]

திரு. திருப்பூர் ஏ. எம். மொய்தீன் : தலைவரவர்களே, நாக்கில் நரம்பு இல்லை என்பது உண்மை. ஆனால் அதற்கு வரம்பு இருக்கிறது. அவசரமாகப் பேசும்போது சில சமயங்களில் காரிய காரணம் இல்லாமல் மாட்டிக் கொள்வது என்பது ஏற்பட்டு விடுகிறது. சப்பிரமணியத்தினுடைய பெயரை இந்த பேரவையில் பேசி சலித்து அலுத்து விட்டது. அவர் இங்கே வெள்ளையாகச் சொல்லிவிட்டார். அவரிடம் ஏதோ முழு அதிசாரம் இருப்பது போலவும் இங்கே நடப்பது எல்லாம் அத்தனையும் ஊழல் போலவும் ஏதோ தாங்கள் பார்த்துத்தான் செய்ய வேண்டும். உத்தரவு இருவேன் என்று, பழைய காலத்து பாளையக்காரர்கள் போலவும், பட்டாக்காரர்கள் போலவும்..... (குறுக்கீடு)

திருமதி. த. ந. அனந்தநாயகி : நவாப்பைப் போலவும் என்றும் சொல்லுங்கள்.....

திரு. திருப்பூர் ஏ. எம். மொய்தீன் : அந்த அம்மா சொல்கிறார்கள். நவாப் போல என்று. இருக்கட்டும். எப்படிப் பார்த்தாலும் இவர் அவர்கள் பாரம்பரியம் இல்லை. அவர் வெள்ளையாகச் சொல்லிவிட்டார். இந்த மாதிரி இருக்கிறது. இனிமேல் விசாரித்துத்தான் உங்களுக்குப் பணம் வழங்குவேன் என்று இங்கே சொன்னார். டெல்லிக்குப் போனால் அங்கே ஆப்பு வைக்க வேண்டியவர்கள் ஆப்பு வைத்தார்கள். உடனே இவர் சொன்னார், “நான் எல்லா மாகாணங்களுக்கும்தான் சொன்னேன். தமிழ்நாட்டிற்கு மட்டும் சொல்லவில்லை” என்று. இது சப்பிரமணியம் அவர்களுக்கு இயற்கையாக ஏற்பட்ட பண்பாடு. முதலில் ஒன்றைச் சொல்வார். பிறகு ஒன்றைச் சொல்வார். முன்னால் சொன்னதை மாற்றிச் சொல்வார். (குறுக்கீடு) தலைவர் அவர்கள் என்னைப் பேச அனுமதிக்க வேண்டும். அவர்கள் பேசும்போது நான் எழுந்திருப்பதில்லை..... அம்மையார் சொன்னார், “அப்போதே சொன்னோம், வேண்டாம் என்று, ஆனால் அப்போது கேட்கவில்லை. சி. எஸ். அவர்களைத் தேர்ந்தெடுத்தீர்கள்” என்கிறார். எல்லாம் நம்பிக்கைதான். இந்த அம்மையாரைத் தேர்ந்தெடுத்ததில் பழைய காங்கிரஸ்காரர்கள் ஏமாறவில்லையா? அதைப்போலத்தான் ஏமாற்றும் என்பது நம்பிக்கையின் பேரில் ஏற்படுகின்ற விளைவு. அதற்கு அவரும் சேர்ந்து ஒப்புக் கொள்கிறார்கள் என்று நினைக்கிறேன். எனவே, இந்தப் பிரச்சினையை இத்தோடு விட்டு விடுங்கள் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் இப்போது.....

திரு. எம். சுரேந்திரன் : சபாநாயகர் அவர்களே, நான் என் பேச்சை முடிக்கவே இல்லையே! ஐந்து நிமிடம் கூடப் பேசவில்லை.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அரை மணி நேரம் ஆகியிருக்கிறது.

திரு. எம். சுரேந்திரன் : அதற்கு நான் பொறுப்பல்லவே. இன்னும் ஐந்து நிமிடங்கள் கொடுத்தால் எனது பேச்சை முடித்துவிடுகிறேன்.

[1975 மார்ச்]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : சரி. ஐந்து நிமிடத்தில் முடித்து விடுங்கள். ஏனென்றால் பேரவைத் துணைத் தலைவரிடம் சொல்லிவிட்டுப் போயிருந்தேன். திருவாளர்கள் செளந்தரபாண்டியன், அழகர்சாமி, சண்முகம், சுரேந்திரன் ஆகியவர்களுக்கு நேரம் இருந்தால் பேச அனுமதி கொடுங்கள் என்று சொல்லிவிட்டுப் போய் இருந்தேன். இப்போதே 12-30 ஆகிவிட்டது. இன்னும் திரு. பொன்னப்ப நாடார் பேச வேண்டும். பிறகு அமைச்சர் பதில் சொல்ல வேண்டும். ஆகவே, ஐந்து நிமிடங்கள் கொடுக்கிறேன். அதற்குள் முடித்து விடுங்கள்.

திரு. எம். சுரேந்திரன் : தலைவரவர்களே, நான் சொல்ல வந்தது, நியாயம் செயல்படுத்தப்படுவதற்கு வருகிற போது இங்கே இருக்கின்ற நமது சட்டம், ஜனநாயகக் கோட்பாடுகள், மரபுகள் ஆகியவற்றிற்கு உட்பட்டு வரக் கூடிய போக்குகளுக்கு உட்பட்டு, தகுதி இருக்கிறதா என்று கேட்பதற்குக் காரணம், அந்த அமைப்புக்கு உள்ளே நின்று இந்தக் காரியத்தைச் செயல்படுத்துவதற்குத் தகுதி இருக்கிறதா, தனிப்பட்ட முறையில் அவருக்குத் தகுதி இருக்கிறதா என்று கேட்டால் முதலமைச்சர் அவர்கள் ஒப்புக் கொள்ள மாட்டார் என்று கருதுகிறேன். அந்த முறையில் நான் குறிப்பிடுகின்ற போது இந்த வரவு-செலவுத் திட்டமும், மானியமும் எல்லாம் ஒரு கொத்தாக இருக்கின்றது. அது சபையில் விவாதிக்கப்பட்டாலும், ஒட்டு எடுக்கப்பட்டாலும், நிதி இலாக்கா அமைச்சர் அவர்கள் என்ன கருதுகிறார்களோ அதைப்போல நோக்குவதற்கு, நியாயம் கற்பிப்பதற்கு, செலவு செய்யாமல் விட்டு விடுவதற்கு ஆகிய முறைகளிலே நடைமுறையில் இருக்கின்ற வாதங்கள், மற்றும் முதலமைச்சரின் பேச்சு ஆகியவை அமைந்திருக்கின்றன என்பதை இந்த நேரத்தில் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். ஆகவே, இந்தச் சபையில் இருக்கின்ற உறுப்பினர்களுக்கு இந்தச் சபையிலுள்ள அமைச்சர்கள் சொல்கின்ற வாதத்தை ஏற்று, அதற்கேற்றவாறு சொல்கின்ற மரபாக இருக்கின்ற தன்மையை எடுத்துக் கூறுவது கடமையாக இருக்கிறது என்ற காரணத்தால் இந்தப் பிரச்சினையைச் சபையின் கவனத்திற்கு வைத்திருக்கின்றேன்.

அடுத்தாற்போல், இந்தச் சபையிலுள்ள அமைச்சர்கள் பல நேரங்களில் ஒரு கருத்தினைப் பேசி இருக்கிறார்கள். இங்கே இருக்கின்ற வருவாய்த் துறை வாரியத்தை, ரெவின்யூ போர்டை ஒழிக்க வேண்டுமென்று நம்முடைய பல நண்பர்கள் இங்கே பேசி இருக்கிறார்கள். ரெவின்யூ போர்டு ஒழிக்கப்படும் என்று அமைச்சர்கள் உறுதியாகக் கூறினார்கள். ஆனால், அது ஒழிக்கப்படவில்லை. அதற்குப் பின்னாலும் தொடர்ந்து இருக்கின்றது. அது ஒழிக்கப்படுவதற்கு எந்த நடவடிக்கையும் இதுவரையிலும் இல்லை என்பதை இந்த நேரத்தில் இந்த அவையின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர ஆசைப்படுகிறேன்.

அதேபோல நம்முடைய மாவட்டங்களில் அபிவிருத்தி மன்றங்கள் இருக்கின்றன. இந்த அபிவிருத்தி மன்றங்களில் பல கருத்துக்கள் பேசப்பட்டிருக்கிறதே தவிர ஆனால் பேசப்படுகிற பேச்சு செயலுக்கு வருகின்றதா என்றால், செயலுக்கு வரவில்லை. காரணம், இந்த மன்றம், ஏதோ ஒரு சிபாரிசு செய்கின்ற அமைப்பாக இருக்கிறது. அது சரியானதல்ல. இன்றைக்கு வளர்ந்து கொண்டிருக்கிற வளர்ச்சியை சரியாக மதிப்பிட்டு

[1975 மார்ச் 19]

[திரு. எம். கரேந்திரன்]

ஒழுங்கு செய்ய வேண்டும் என்றால் இதிலே எடுக்கப்படுகின்ற தீர்மானங்கள் முறையாக எடுக்கப்பட்டு, நிறைவேற்றப்படுவதற்கான அதிகாரம் இதில் அமைப்பாக இருப்பது மிகமிக அவசியமான ஒன்றாகும் என்பதை இந்த நேரத்திலே கூறிக் கொள்ளக் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன்.

அதேபோல கிராமத்திலிருக்கிற கிராம அதிகாரிகளைப் பரம்பரை பரம்பரையாக வைத்துக் கொள்வது என்ற பழக்கம் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. நாம் அந்தப் பழக்கத்தை விட்டுவிடுவதற்குத் தயாராக இல்லை. கிராமக் கணக்குகள், கிராம அமைப்புகள் எப்படி இருக்கின்றன என்பதை பற்றி இங்கே பல நேரங்களில் விவாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே, கிராம அதிகாரிகள் செயல் திறனைப் பார்த்தால், இங்கே இருக்கிற பல திட்டங்களைப் போடுவதற்கு அடிப்படையாக அவர்கள் அமைந்திருக்கின்ற காரணத்தால் கிராம அதிகாரிகள் பழைய காலத்தைப் போல் அல்லாமல் பல சிறப்பான தகுதிகளை உயர்ந்த தகுதிகளைப் பெற்று செயல்படுவதற்கு, மக்களுடன் இணைந்து செயல்படுவதற்கு இருக்க வேண்டும் என்பது ஒப்புக் கொள்ளப் பட்டிருக்கிறது. அப்படிப் பார்க்குமிடத்து, பரம்பரை பாதுகாக்கப்பட வேண்டுமென்ற முறையில் நடந்து வருவது இன்றையத் தேவைக்குப் போதுமானதாக இல்லை. இன்றையத் தேவைக்கேற்ற செயல் திறன் அவர்களிடம் இல்லை. எனவே, அந்த முறையை மாற்றி அமைப்பதில் அதிகக் கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்று இந்த நேரத்திலே கேட்டுக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, ஏற்கெனவே இந்த மன்றத்தில் கூறி இருக்கின்றேன்—பல முறை—அது என்னவென்றால், கடிதப் போக்குவரத்து. கடிதப் போக்குவரத்து உடனுக்குடன் நடக்கின்ற ஒரு காரியமாக இருக்க வேண்டுமே தவிர, கடிதம் போடப்பட்டால், விண்ணப்பம் போடப்பட்டால், எப்போது பதில் வருகிறது என்றால், பதில் வருவதற்குள்ளாக எந்தக் குறை, அல்லது எந்தக் காரியத்திற்காக அந்த விண்ணப்பம் அல்லது கடிதம் போடப் பட்டதோ அது முடிந்து போய், சம்பந்தம் இல்லாத ஒரு நிலை ஏற்பட்டு விடுகிறது. ஆகவே கடிதப் போக்குவரத்து—விண்ணப்பங்கள் போன்றவைகளுக்கு உடனடியாகப் பதில் கொடுக்க வருவாய்த் துறை தகுந்த நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று நான் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

ஜனநாயகப் பண்பாட்டின்படி உழைப்பவர்களுக்கு உயர்வு அளிக்கப் படவேண்டும். திட்டமிட்டு, அதற்காக செலவழிக்கின்ற பணமெல்லாம் இந்த உயர்ந்த நோக்கத்தை நிறைவேற்ற வேண்டுமென்பதற்காகத்தான். அப்படி நோக்குமிடத்து ஆங்காங்கே மாவட்டத்திலே இருக்கின்ற அதிகாரிகள்—மாநிலத்தில் இருக்கின்ற, நிர்வாகத்தில் இருக்கின்றவர்கள்—தங்கள் உறுப்பினர்களாக இருக்கின்ற மற்றும் அதிகாரிகள், சிப்பந்திகள் ஆகியோரை அணுகும்போது உழைப்பாளர்களுக்கு சமூகமான சூழ்நிலை இருக்க வேண்டும்.

அந்த முறையில் பார்க்கின்றபோது ஒரு சாதாரண விவசாயி தன்னுடைய கோரிக்கைக்காக—அதுவும் இந்த வறட்சிக் காலத்தில்—தாலுகா ஆபீசுக்குச் சென்று ஒரு காரியத்தைச் செய்ய வேண்டுமென்றால் அவனுக்கு

[திரு. எம். சுரேந்திரன்]

[1975 மார்ச் 19]

சமூகமான சூழ்நிலை இருக்கின்றதா என்று பார்க்கின்ற காலத்திலே, இல்லை என்பதைத்தான் பார்க்க முடிகிறது. அவனுடைய கோரிக்கைகளைக் கொண்டு மதிப்பிடுவதற்குப் பதிலாக அவனுடைய உடைகளைக் கொண்டு மதிப்பிடுகிறார்கள் என்ற நிலையினைப் பார்க்கின்றபோது வேதனையாக இருக்கிறது. அவன் ஒரு விவசாயி—ஒட்டு உரிமை உள்ளவன்—நாட்டிற்கு முன்னேற்றம் ஏற்பட செயல்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறவன்—என்ற நிலை யிலே பார்க்க வேண்டும். அந்த நிலை ஏற்பட்டால் தான் சமூகத்தில் மாற்றங்கள் ஏற்பட வழிவகை ஏற்படும் என்பதை இந்த நேரத்திலே சொல்லிக் கொள்ள கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அடுத்தாற்போல நான் எனது வெட்டுத் தீர்மானத்திலே “முத்திரைத் தாள்களைத் தனியார் மூலம் விற்பனை செய்யாமல் அரசாங்கமே விற்பனை செய்ய வேண்டும்” என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறேன். எனக்கு அனுபவம் இருக்கிறது. பல இடங்களில் பழைய ஸ்டாம்புகளை அதிகமாகச் சேகரித்து வைத்துக் கொண்டு ஒரு பற்றாக்குறையை ஏற்படுத்தி, அதிக விலைக்கு விற்கிறார்கள். சாதாரண ஸ்டாம்புகளைக் கூட அதிக விலை கொடுத்து வாங்க வேண்டிய நிலை ஏற்படுகிறது. பல இடங்களில் இப்படிப் பட்ட நிலை நடந்து கொண்டிருக்கின்றது. இந்தக் காரியங்களை எல்லாம் ஒழுங்குபடுத்தி கவனித்துச் செயலாற்ற வேண்டுமென்று இந்தச் சந்தர்ப் தர்ப்பத்தில் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இந்தத் துறை எல்லா மாநில அமைப்புகளுடன் தொடர்பு கொண்டு செயல்பட வேண்டும். மக்களின் குறைகளைத் தீர்க்கின்ற ஒரு துறையாக இத்துறை இருக்கின்றது. மாலியக் கோரிக்கைகளை கணக்கிற்கொண்டு பார்த்தால், பொதுப்பணித் துறைக்கு அடுத்தாற்போல செலவு செய்யக் கூடிய துறையாக இத்துறை இருக்கின்ற காரணத்தால், இத்துறை சிறப் பாகச் செயல்பட வேண்டிய அவசியம் இருக்கின்ற காரணத்தால், என் னுடைய இந்தக் கருத்துக்களை இந்த அவையின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வந்திருக்கிறேன். இவைகளையெல்லாம் தயவு செய்து இப்போது வருவாய் துறை அமைச்சராக இருக்கின்ற அமைச்சர் அவர்கள் கவனத்தில்கொண்டு இத்துறையை மேம்பாடு அடையச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு பேச்சை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார் : தலைவரவர்களே, இந்த மன்றத் திலே என்னுடைய கட்சியின் சார்பாக கொடுத்து இருக்கும் வெட்டுத் தீர்மானங்களை ஆதரித்து ஒரு சில கருத்துக்களைக் கூற முற்படுகிறேன்.

முதலில் இந்த வறட்சிபற்றி ஒரிரு கருத்துக்களைக் கூறுவது என்னு டைய கடமையாகக் கருதுகிறேன். வறட்சியால் நாட்டிலே உள்ள நிலைமை களைப் பற்றி, அது எவ்வளவு கடுமையாக இருக்கிறது என்பதைப்பற்றி இந்த மன்றத்தில் மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் நல்ல முறையில் எடுத்துக் கூறியிருக்கிறார்கள். இந்த வறட்சியைப் பற்றி விவாதிப்பதற்கு—நாங்க ளெல்லாம் விவாதிப்பதற்கு—அந்த ரெவின்யூ போர்டு மெம்பர்களுடைய அறிக்கையை இங்கே வைத்து இருந்தால், எங்களுக்கு எல்லாம் கருத்துச் சொல்வதற்கு வசதியாக இருந்து இருக்கும். அப்படி வைக்கப்படவில்லை.

1975 மார்ச் 19] [திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்]

ஆனால் இங்கே இருக்கும் புள்ளி விவரங்களை வைத்து, பல பகுதிகளில் கடுமையான முறையில் இருக்கின்றது என்பதை அறிகிறோம். இது சம்பந்தமாகப் பல்வேறு அரசியல் பேச்சுக்களும் எழுத தொடங்கியிருக்கின்றன என்பதையும் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு மத்திய நிதி அமைச்சர் சி. சுப்பிரமணியம் அவர்கள் ஒரு பொதுக் கூட்டத்தில் பேசுகிற நேரத்தில், அது சம்பந்தமாகப் பேசியதையும், அதற்கு மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் பதில் அளித்து இந்த மன்றத்தில் பேசியதைப் பற்றியும் விரிவாகவும், விளக்கமாகவும் இன்று பதில் எல்லாம் கூறியிருக்கிறார்கள். என்னுடைய கட்சியைப் பொறுத்த வரையில் நான் ஒன்றைக் கூற விரும்புகிறேன். மத்திய நிதி அமைச்சராக இருக்கும் உயர்திரு சி.எஸ். அவர்கள், நிதி அமைச்சர் பொறுப்பேற்றுக் கொண்டுள்ள அவர்கள் இன்றுள்ள அரசியல் சட்டத்தின் நெறிமுறைகள் படி இந்த மாநிலத்தில் என்னென்ன காரியங்கள் நடைபெறுகின்றன என்று கேட்டு அறிந்து கொள்வதில் ஆட்சேபணை இல்லை. அந்த வரம்பு மீறி பேசி இருக்கிறாரா இல்லையா என்பது இன்று விவாதத்திற்கு உரிய பிரச்சினையாக ஆகியிருக்கிறது. என்னைப் பொறுத்த வரையிலும், இந்த மாநில அரசாங்கமும், மத்திய நிதி அமைச்சரும், இரு சாராரும் தப்பு செய்து இருக்கிறார்கள். ஏனெனில் மத்திய அமைச்சர் இது மாதிரியான முறையில் கூறத் தேவையில்லை. அது தேவை அற்றது என்று ஆணித்தரமாகக் குற்றம் சாட்ட விரும்புகிறேன். அதே நேரத்தில் மாநில முதலமைச்சர் அவர்கள் நிதி அமைச்சராகவும் இருக்கிறார்கள். திரு. சி. சுப்பிரமணியம் அவர்கள் நிதி அமைச்சராக இருக்கிற வரையில், மாநிலத்திற்கு வறட்சிக்காக நிதி கேட்கப்போவது இல்லை சொல்லியிருக்கிறார்கள். முதலமைச்சர் அவர்கள் இப்படிச் சொல்லியிருப்பது வரவேற்கத்தக்கது அல்ல என்பதையும் இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டு இருக்கிறேன். ஏனெனில், 41 கோடி மக்களின் பிரதிநிதியாக முதலமைச்சர் அவர்கள் சட்டமன்றத்தில் கூறியிருக்கிறார்கள். நமக்கு இன்னும் அதிக பணம் தேவை. மத்திய அரசாங்கம் அதிகப் பணம் தர வேண்டும். வறட்சிப் பணி செய்வதில் அவர்கள் அரசியலை இணைக்கத் தேவையில்லை. அதைத்தான் எங்கள் கட்சித் தலைவர் காமராஜர் அவர்கள் பல இடங்களிலும், பல கூட்டங்களிலும் கூறிக்கொண்டு வருகிறார்கள். அவர்கள் மெத்த அறிஞராக இருப்பதால் அவர்கள் கூறுகிற கூற்றை நாம் மரியாதையோடு ஏற்றுக்கொள்கிறோம். எது எப்படியாயினும் சரி, இப்போது வறட்சியால் பாதிக்கப்பட்ட ஏழை எளிய மக்களுக்கு, துன்பப்படும் மக்களுக்கு அரசாங்கம் சரியான முறையில், இன்னும் அதிகமான முறையில் உதவிகளை அளிக்கவேண்டும், அப்படி நாம் செய்து கொடுப்பதற்கு உரிமை படைத்தவர்களாக இருக்கிறோம் என்பதை இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இன்றைக்கு திரு. சி. சுப்பிரமணியம் அவர்கள் நிதி அமைச்சராக இருக்கலாம். நாளைக்கு வேறு ஒருவர் இருக்கலாம். இந்த உணர்ச்சியோடு கூறுவது தேவையில்லை. இருசாராரும் தப்பு செய்து இருக்கிறார்கள் என்பதை நாம் ஒப்புக்கொள்ள வேண்டுமென்று, இந்த அளவில் கூறி, என்னுடைய கருத்துக்களை வறட்சிப் பணி குறித்துச் சொல்வதற்கு முற்படுகிறேன்.

[திரு. ஆர். பொன்னைய நாடார்] [1975 மார்ச் 19]

வறட்சிப் பணியில் பழைய கிணறுகளை ஆழப்படுத்தத் திட்டம் போட்டு இருக்கிறார்கள். புதிதாகக் கிணறு வெட்டுவதற்கும் வழி செய்யவேண்டும். அதிலும் குறிப்பாக இன்று வறட்சிப் பணிக்காக ஒதுக்கியிருக்கும் 10 கோடி போதாது. இன்னும் அதிகப்பணம் வேண்டும். இதற்காக மத்திய சர்க்கார் பணம் தரவேண்டும். எப்படி உத்தரப் பிரதேசத்திற்குக் கொடுத்தார்களோ, எப்படி குஜராத் மாநிலத்திற்குக் கொடுத்தார்களோ, எப்படி மகாராஷ்டிர மாநிலத்திற்குக் கொடுத்தார்களோ, அது மாதிரி தமிழ் நாட்டிற்கும் இப்போது இருக்கும் அசாதாரண நிலையைக் கருத்தில் கொண்டு கொடுக்க வேண்டுமென்பதை வலியுறுத்திக் கூற விரும்புகிறேன்.

அதே மாதிரி மாவட்ட நிர்வாகத்தைப் பற்றி ஓரிரு கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன். இன்று மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்கள் பல இடங்களில் அடிக்கடி மாற்றப்படும் நிலைமை இருக்கிறது. உதாரணமாக, புதுக்கோட்டை—புதிதாக ஆரம்பிக்கப்பட்ட ஜில்லாவாக இருக்கிறது. அங்கே முதலாவதாக ஜில்லா கலெக்டராக இருந்தவர் திரு. ராமதாஸ், ஐ.ஏ.எஸ் பிறகு திரு. மயில்வாகணன் என்பவர் வந்தார். இப்போது திரு. நரசிம்மன் என்பவர் கலெக்டராக மாற்றப்பட்டு இருக்கிறார். இப்படிப் புதிதாக அமைக்கப்பட்ட ஜில்லாவில் அடிக்கடி மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்கள் மாற்றப்படுவதால் அங்கே இருக்கும் நிர்வாக பிரச்சினைகளைத் தீர்ப்பதற்குக் கஷ்டமாக இருக்கிறது என்பதைச் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

அடிக்கடி இந்த மாதிரியான மாறுதல் ஏற்படக்கூடாது என்பதையும் சொல்லிக்கொள்கிறேன். அதே மாதிரி என்னுடைய ஜில்லாவிலும் அடிக்கடி ஜில்லா கலெக்டர் மாற்றப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறார். 6 மாதம் 1 வருஷம் என்று இருந்தால் அதிகம் என்று சொல்கிறார்கள். ஆகையால் அவர்கள் அந்த ஜில்லா பிரச்சினைகளைத் தெரிந்து, அந்த ஜில்லாவில் என்னென்ன மாற்றங்கள் செய்யவேண்டுமென்று நினைக்கிறார்களோ அதைச் செய்ய முடியாமல் போய் விடுகிறது. இது ஒரு மோசமான காரியமாக இருக்கிறது என்பதைச் சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

ஏதோ நீண்டகாலமாக இருப்பவர்களை, 3 வருஷத்திற்கு ஒரு முறை மாற்றவேண்டுமென்று பல விதிமுறைகள் இருக்கின்றன. ஆனால் ஒரு சில பகுதியில் ஒரு சிலர் நிரந்தரமாக இருந்து வருகிறார்கள். உதாரணமாக உத்தமபாளையத்தில் பல வருஷகாலமாக ஷராப்—15 வருஷத்திற்கும் மேலாக இருந்து கொண்டிருக்கிறார். அங்கே அவர் பல விதமான காரியங்களில் ஈடுபட்டுக்கொண்டு இருக்கிறார்கள் என்ற புகாரும் வந்த வண்ணம் இருக்கிறது. அது சம்பந்தமாக திரு. கே. பி. கோபால் அவர்களும் என்னிடத்தில் சில விவகாரங்களைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அவர்கள் நீண்ட காலமாக, 15 ஆண்டுக் காலமாக ஒரே இடத்தில் இருப்பது பொருத்தமல்ல என்பதை இந்த நேரத்தில் சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

மாவட்ட நிர்வாகத்தில் பப்ளிக் ரிலேஷன்ஸ் அதிகாரி இருக்கிறார். அவர் என்ன வேலை செய்கிறார் என்று தெரியவில்லை. இப்போது ஆளும் கட்சியின் சாதனைகளை அவர்கள் தொகுத்துப் பட்டியல் போட்டு, பிரசாரம் செய்து கொண்டு இருக்கிறார்கள் என்று சொல்கிறார்கள். சில இடங்களில் இப்படிச் செய்கிறார்கள். பல்வேறு இடங்களில் அவர்கள் இருக்கிறார்கள்.

1975 மார்ச் 19] [திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்]

கிரார்களா இல்லையா என்பது எங்களைப் போன்றவர்களுக்குத் தெரிய வில்லை. அங்கே இருக்கும் ஒரு சில அதிகாரிகளை மாறுதல் செய்து இருக்கிறார்கள். இப்போது சிக்கனமாக செலவு செய்யவேண்டுமென்று நினைத்துக்கொண்டிருக்கிற நேரத்திலே, இப்படி மாறுதல் போடுவதால் ஆயிரக்கணக்கான ரூபாய்கள் டி.ஏ. போன்றவற்றிற்குச் செலவிட வேண்டியிருக்கிறது. ஆகவே, அதைதகய நிலைமைகளை ஒழிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாவட்ட எல்லைகளைத் திருத்தி அமைக்கவேண்டுமென்று நீண்ட நாட்களாகக் கூறிக்கொண்டு இருக்கிறேன். அது குறித்து வெட்டுத் தீர்மானமும் கொடுத்து இருக்கிறேன். கோயம்புத்தூர் ஜில்லாவானது பெரிய ஜில்லாவாக இருக்கிறது. ஈரோடை தலைநகராகக்கொண்டு அதைப் பிரிக்கவேண்டுமென்று பல முறை எடுத்துச்சொல்லியிருக்கிறேன். மறு முறையும் வலியுறுத்திக் கூறிக் கொள்கிறேன். ஈரோடை தலைநகராகக் கொண்டு மாவட்டத்தைப் பிரிக்கிற நேரத்தில், சேலம் பகுதியிலிருந்து சிலவற்றையும் இணைத்துக்கொள்வது பொருத்தமாக இருக்கும் என்ற யோசனையையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இராமநாதபுரம் ஜில்லா இருக்கிறது. அதுவும் ரொம்ப பெரியதாக இருக்கிறது. அதையும் பிரிக்கவேண்டுமென்று பல முறை பல்வேறு கருத்துக்கள் வந்தது. அதையும் விரைவில் பிரித்துத் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திருநெல்வேலி ஜில்லாவிலுள்ள இராதாபுரம் தாலுக்காவை கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தோடு சேர்க்கவேண்டுமென்று பல முறை எடுத்துச்சொல்லியிருக்கிறேன். அதை கன்னியாகுமரி ஜில்லாவோடு சேர்த்தால் நிர்வாக வசதிக்கும் உகந்ததாக இருக்கும் என்றும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

என்னுடைய ஜில்லாவில் இருக்கும் பிரச்சனைகள் குறித்தும் சில வற்றைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். என்னுடைய ஜில்லாவில் 64-ரெவினியூ வில்லேஜ் என்ற அடிப்படையில் இருக்கின்றன. அங்கே ரெவினியூ வில்லேஜ் என்று சொன்னால் 10 சதுர மைல் பரப்பளவும் இருக்கிறது, 50 சதுர மைல் பரப்பளவும் இருக்கிறது. அந்த மாதிரிப் பெரிய ரெவினியூ வில்லேஜாக இருப்பதை, இரண்டாகப் பிரிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் : பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர் சார், எதிர்க்கட்சித் தலைவர் பேசும்போது, அமைச்சர்கள் பேசிக்கொண்டு இருக்கலாமா?

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார் : பல்வேறு ரெவினியூ வில்லேஜ் இப்படி இருப்பதால், பிரிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். மாவட்ட அளவிலும் இது குறித்துப் பரிசீலித்து அறிக்கை கொடுக்கப்பட்டு இருக்கிறது. அதை உடனடியாகச் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்] [1975 மார்ச் 19]

அங்கே ரெவினியூ செட்டில்மென்டை பொறுத்தவரையில் சர்வே பற்றி ஒரு சில வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன். பத்மபுரம் என் னிற இடத்தில் ஒரு சர்வே அலுவலகம் இருக்கிறது. 31-3-1975 தேதி யோடு அதற்கு சாங்ஷன் முடியப்போகிறது என்று சொல்கிறார்கள். மேலும் நடத்திக்கொண்டு போவதற்கு பரிந்துரை வந்திருப்பதாகக் கேள்விப்படு கிறோம்.

இப்போது அங்கே ஸ்கெலிடன் ஸ்டாப் போட்டு மூன்று மாதத்திலே முடித்து விடலாம் என்று திட்டம் இருந்து இருப்பதாகக் கேள்விப் படு கிறேன். இது பொருத்தமற்றது என்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கூறிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். திருவாங்கூர் ராஜ்யத்துடன் இருந்த காரணத் தால் சர்வே ரிகார்ட்கள் பலதும் அழிக்கப்பட்டு சரியான முறையில் சர்வே பட்டா இல்லை என்று புகார் இருந்து வருகிறது, கம்பிளெயின்ட்ஸ் இருக்கின்றது. இப்போது இருக்கின்ற முனிசிபல் நகரங்களுக்கு சர்வே ஏற்படுத்தவில்லை, சப்டிவிஷன் செய்யவில்லை. பல்வேறு அபிவிருத்திகள் முடங்கி கிடக்கின்றன என்பதை இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இதே மாதிரி டிரான்ஸ்பர் ஆன போதிலும் பல பத்திரங்கள் அடிப்படையில் டிரான்ஸ்பர் ரெஜிஸ்ட்ரேஷன் செய்யப்படாத நிலைமை ஏற்பட்டு இருக்கின்றது. சர்வே இலாகாவுடைய இந்த ஆபீசை இன்னும் ஒரு வருட காலத்திற்கு நீட்ட அதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடு செய்தால் பொருத்தமாக இருக்கும் என்று ஆலோசனை கூற விரும்பு கிறேன்.

ரயில்வே நிலம் ஆர்ஜிதம் செய்யவில்லை. செய்தார்கள் என்று சொல்லிக் கொண்டு இருக்கிறார்கள். தனியார் நிலங்களுக்கு 4 வருடக் காலமாக லாண்ட் காம்பென்சேஷன் கொடுக்கவில்லை. 72-லே பல நிலங்கள் ஆர்ஜிதம் என்ற அடிப்படையிலே எடுக்கப்பட்டு காம்பென்சேஷன் கொடுக்க வில்லை. 4 வருடக்காலமாக நிலங்கள் பயிர் செய்ய முடியாத நிலைமையில் இருக்கின்றது. மண் போட்டு விட்டார்கள். ஒரு காசு கொடுக்கவில்லை காம்பென்சேஷனாக. இந்தப் பகுதியிலே நிலத்திற்கு விலை அதிகமாக கிடைக்கிறது. குறிப்பாக நஞ்சை நிலத்தில் இப்படி மண்ணைப் போட்டு விட்டால் உணவு உற்பத்தி பாதிக்கப்படுகின்ற நிலைமை இருக்கின்றது. பயிர் செய்தலுக்குப் தடங்கல் ஏற்பட்ட காரணத்தால் பாதிக்கப்பட்டவர்கள் அல்லல்படுகிற நிலைமையைப் பார்க்கிறோம். அவர்களுக்கு காம்பென்சேஷன் உடனடியாக வழங்க அரசாங்கம் வேண்டிய ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும் என்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அதே மாதிரி இந்த பட்டா செய்து கொடுப்பதிலே பல்வேறு பிரச்னை கள் இருக்கின்றன. கல்குளம், விளவங்கோடு இந்த தாலுக்காக்களில் பல் வேறு பிரச்னைகள் இருக்கின்றன. பல மனுக்கள் கொடுத்து இருக்கிறா் கள். இன்று ரெவினியூ இலாகாவில் இருக்கின்ற தாசிஸ்தார் போன்ற அதிகாரிகள் ஒழுங்காகச் செய்யவில்லை என்று புகார் மனு கொடுத்து இருக்கிறார்கள். ஒழுங்காகச் செய்யவேண்டுமென்று தாக்கீது அரசாங்க தரப் பிலே இருந்து கொடுக்க வேண்டும். அப்போதுதான் ஏண்டுகளுக்கு நிலங்கள் ஒழுங்காகக் கொடுக்க முடியும் என்று சுட்டிக்காட்ட கடனம்ப் பட்டு இருக்கிறேன்.

1 மார்ச் 19]

[திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்]

அடுத்தபடியாக இந்த வில்லேஜ் அதிகாரிகள் எல்லாம் நிர்ந்தரப் படுத்துவதைப் பார்த்தேன். 1970-க்கு பிறகு நியமனமானவர்கள், முன்னதாக நியமனம் ஆனவர்கள் என்று இரு கூறாக வைத்து இருக்கிறார்கள். இவர்கள் பயனடையக்கூடிய முறையில் நிர்ந்தரப் படுத்துவது பொருத்தமாக இருக்கும் என்று கருதுகிறேன்.

ராணுவத்தினருக்கு நிலம் கொடுக்கிற விஷயம் பற்றி நான் இங்கே கூறவேண்டுமென்று கருதுகிறேன். திருச்சி ஜில்லாவிலே ஒரு மாஜி ராணுவ வீரர்—தங்கவேலுவுக்கு திருச்சி தாலுகா முத்தரசநல்லூர் 199/2-லே 42 நிலத்தை ஒப்படை செய்து கொடுத்து இருக்கிறார்கள். அது சம்பந்தமாக டீட் ஆப் அசைன்மெண்ட் கையெழுத்து போட்டு அதற்கான பணத்தை சப் டிரெஷரியில் கட்டி விட்டார்கள் 9—10—1973 அன்று சலான் நம்பர் 4007. இப்போது யாரோ ஒருவர் மனுக் கொடுத்து இருக்கின்றார் என்ற காரணம் காட்டி அசைன்மெண்ட் கொடுக்கவில்லை.

‘The assignment made in favour of Thiru Thangavelu is therefore cancelled and the case is remitted to the Authorised Officer (Land Reforms), Tiruchirappalli for fresh enquiry and orders.’

டிஸ்ட்ரிக்ட் ரெவின்யூ அதிகாரி அவர்கள் உத்தரவு இருக்கின்றார். இதை எல்லாம் அரசாங்கத்திலே நல்ல முறையிலே விசாரணை செய்து இருக்கிறார்கள். முடிந்த பிறகு, பணம் கட்டுவதற்கு, நிலம் கொடுப்பதற்கு எல்லாம் உத்தரவு இருக்கின்றார். இதில் ஏதோ நடந்து இருக்கிறது. இது சம்பந்தமாக நீதி வழங்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். மாஜி ராணுவ வீரர், தேசத்திற்கு அல்லும் பகலும் உழைத்து நாட்டை பாதுகாப்பதிலே ஈடுபட்டு இருந்தவருக்கு இந்த விதமான சுணக்கம் ஏற்படக் கூடாது என்று சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக இந்த ஸ்டாம்ப் கட்டண அளவிலே கூறி வார்த்தையைக் குடித்துக் கொள்ளலாம் என்று நினைக்கிறேன். ஸ்டாம்ப் கட்டணம் உயர்த்தப்பட்டு இருக்கிறது. இது சீரமைப்பு என்ற அடிப்படையில் உயர்த்தப்பட்டு இருக்கின்றது. மற்ற முறையிலும் உயர்த்தத் திட்டமிட்டு இருக்கின்றனர். வருவாய் அதிகம் வரும் என்று சொல்கிறார்கள். ஆறு கோடி துண்டு விழுகிறது. இதைச் சரிக்கட்ட ஸ்டாம்ப் கட்டணம் உயர்த்துகிறோம் என்று சொல்கிறார்கள். இந்த உயர்வாலே ஏறத்தாழ 2 கோடி வருவாய் ஒன்று வரும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. இதைவிட அதிகமாக வரும் என்று காண்கிறேன்.

இன்றைய தினம் பல இடங்களில் இந்த நிலங்கள் என்ன விலை நிர்ணயிக்கப்பட வேண்டுமென்று ரெவின்யூ இலாகா நிர்ணயம் செய்து இருக்கிறார்கள். இப்படிப்பட்ட நிலையில் அதிகமாக வருவாய் வரும் என்று எதிர்பார்க்கிறார்கள். எங்கள் பகுதிப் பிரச்சனை என்ற முறையில் ஒன்றைச் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன். அதாவது எங்கள் பகுதியில் உள்ளவர்கள் அண்மையிலே இருக்கின்ற கேரள மாநிலத்திற்கு சென்று அங்கே இண்டியன் ரெஜிஸ்ட்ரேஷன் ஆக்ட் அமூல் இருக்கின்ற

[திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்]

[1975 மார்ச் 19]

காரணத்தால் பத்திரம் பதிவு செய்கிறார்கள். பதிவு செய்கிற நேரத்திலே ஏதாவது பிக்ஷியல், போகஸ் அடிப்படையில் ஒரு மரம் ஏதாவது போட்டு விட்டு அங்கே பத்திரம் பதிவு செய்வதற்கு ஏதுவாகக் காரியம் செய்து விடுகிறார்கள். பஞ்சாயத்து ஒன்றியங்கள் வருவாய் வர ஏதுவாக இல்லை. இதனால் பஞ்சாயத்து ஒன்றியங்கள் நிர்வாகம் பாதிக்கப்படுகிறது என்று சட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன். இதை எனக்கு முன்பு பேசிய உறுப்பினர் ஜேம்ஸ் கருத்தை ஒரு அளவு எடுத்துக்கூறி இருக்கின்றார். இதை வேண்டிய முறையில் ஆராய வேண்டுமென்று நிர்வாகத்திற்குக் கூறிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, பல்வேறு நிலச் சீர்திருத்த சட்டங்கள் போடப்பட்டு இருக்கின்றன. குறிப்பாக இந்த டெனன்ஸி ரிகார்ட்ஸ் ஏற்பாட்டில் பல சிக்கல்கள் இருக்கின்றன. கல்டிவேடிங் டெனன்ட்ஸ் ப்ரொடக்ஷன் ஆக்ட் கன்னியாகுமரி ஜில்லாவில் நடைமுறையில் இல்லை என்ற காரணத்தால் அது அங்கே பொருந்தாது என்று தீர்ப்பு ஐகோர்ட்டில் கொடுத்து இருப்பதாகக் கேள்விப்படுகிறேன். இது சம்பந்தமாக மசோதா தாக்கல் செய்து இருக்கிறார்கள். இதை விரைவில் சட்டமாக்கித் தீர வேண்டும் என்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கூறிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அதே மாதிரி பல்வேறு சட்டங்கள் இருக்கின்றன. 60 : 40 போன்ற சட்டங்கள் இருக்கின்றன. அவற்றை அந்தப் பகுதியிலே விஸ்தரிக்க வேண்டும். ஏனென்றால் அந்தப் பகுதியிலே ஒரு சட்டம், இந்தப்பகுதியிலே ஒரு சட்டம் என்று இருக்கிறது. இதை ஒருமைப்படுத்துகிற முறையில் ஆராய வேண்டும் என்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கோருகிறேன்.

கோவில் நிலங்கள் சம்பந்தமாகப் பல்வேறு கருத்துக்கள் எல்லாம் எடுத்துச் சொல்லப்பட்டு இருக்கின்றன. கோவில் நிலங்கள், மடங்கள் நிலங்கள் இருக்கின்றன. உழைக்கிறவர்களுக்கு நிலம் என்ற அடிப்படையில் கொடுக்க வேண்டும் என்ற ஒரு கருத்தை நான் வரவேற்கக் கடமைப்பட்டு இருக்கின்றேன். கோவில், மடங்கள் நிலங்களுக்கு ஒரு உச்ச வரம்பு வைத்து விட்டு அதற்கு மேல் இருக்கின்ற நிலம் உழைக்கிறவர்களுக்குக் கொடுக்க வேண்டுமென்ற கருத்தை வலியுறுத்திக் கூற விரும்புகிறேன். ஏதோ, கோவில்கள், தர்மஸ்தாபனங்கள் இவைகளுக்குக் குந்தகம் விளைவிக்கக் கூடிய அளவில் சட்டம் இயற்ற வேண்டும் என்று நினைக்கவில்லை. இவைகள் முடங்கி கிடக்கிற காரணத்தால் சரியான முறையில் அமல்படுத்தவில்லை. பல ஆயிரக் கணக்கான ஏக்கர் நிலங்களில் இன்று ஏழை விவசாயிகள் உழைத்து பயிர் செய்துகொண்டு இருக்கிறார்கள். இவர்களுக்கு பட்டா செய்து சொந்தமாகக் கொடுப்பதற்கு வேண்டிய சட்டம் உருவாக வேண்டும் என்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கூறிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

பொதுவாக ரெவின்யூ இலாகாவில் இருக்கின்ற பல்வேறு குறைகள் உடனடியாகத் தீர்க்கப்பட வேண்டுமென்றால் ரெவின்யூ போர்ட் அபாலிஷ் செய்யப் போகிறோம் என்று இந்த மன்றத்தில் முன்னாள் ரெவின்யூ அமைச்சர் மதிப்பிற்குரிய மதியழகன் அவர்கள் பலமுறை கூறினார்கள். அது ஒரு சூபர் செக்ரடேரியட் மாதிரி இயங்கிக் கொண்டு இருக்கின்றது

1975 மார்ச் 19] [திரு. ஆர். பொன்னப்பாநாடார்]

என்று பல்வேறு கருத்துக்கள் பலரும் எடுத்துக் கூறினார்கள். அது வேண்டுமா, வேண்டாமா என்பதுபற்றி இறுதியாக, திட்டவட்டமான முடிவு சொல்வது பொருத்தமாக இருக்கும் என்று கருதுகிறேன்.

மாவட்ட அளவிலே இன்று பல்வேறு மனு நீதித் திட்டங்கள் வைத்து இருக்கிறார்கள். பல்வேறு பிரச்சனைகளுக்காக மனுக் கொடுக்கிறார்கள். மனுக்கள் உடனடியாக பைசல் செய்து அவர்களுக்கு முடிவு தெரிவிப்பது பொருத்தமாக இருக்கும் என்று கருதுகிறேன். பல நாட்கள் இவர்கள், வீணாக அலைந்து தாலுக்கா அலுவலகம், மாவட்ட ஆட்சியாளர் அலுவலகம் என்று சென்று கொண்டு இருக்கின்றார்கள். இந்த மாதிரியான நிலைமையைத் தீர்ப்பதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டு என்னுடைய கட்சி சார்பாகக் கொடுத்திருக்கும் பல்வேறு வெட்டுத் தீர்மானங்களை வலியுறுத்தி என் வார்த்தையை இத்தோடு முடித்துக் கொள்கிறேன்.

(பிற்பகல் 1.00)

மாண்புமிகு திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம் : பேரவைத் தலைவரவர்களே, இந்த வருவாய்த்துறை மானியத்தில் ஏறத்தாழ 20 அங்கத்தினர்கள் கலந்து கொண்டு, தங்களுடைய கருத்துக்களை எல்லாம் எடுத்துச் சொல்லி யிருக்கிறார்கள். அவர்கள் எடுத்துச் சொன்ன கருத்துக்களை எல்லாம் மேலும் இந்தத் துறையை விரைவாகவும் நல்ல முறையிலும் செயல்படுத்துவதற்குச் சொன்ன யோசனைகளாக ஏற்றுக்கொண்டு என்னுடைய கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன்.

இங்கே பேசிய அங்கத்தினர்கள் எல்லாம் குறிப்பாக எல்லாப் பிரச்சனைகளைப் பற்றியும் எடுத்துச் சொன்னார்கள். சிறப்பாக வறட்சி நிவாரணப் பணிகளை எடுத்துச் சொல்லும்போது தமிழ்நாட்டிலே இதுவரை தமிழகம் கண்டிராத அளவுக்கு ஏற்பட்டிருக்கிற வறட்சியை பலரும் உணர்ந்திருப்பார்கள். ஆனால் அதேபோல இதைத் தீர்ப்பதற்கு இந்த வறட்சிப் பணிகளை தமிழ்நாட்டு மக்களின் வளர்ச்சிப் பணிகளாகக் கருதி, இன்றைய தமிழக அரசு அதிலும் நம்முடைய முதலமைச்சரவர்கள் காரியங்களைச் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். எந்தெந்த இடங்களிலே மக்கள் பாதிக்கப்பட்டதாகக் கேள்விப்படுகிறார்களோ அந்த இடங்களுக்கெல்லாம் சென்று, அவர்களுடைய வளர்ச்சிக்காகப் பல்வேறு தீர்மானங்களைச் செய்து, பல்வேறு திட்டங்களை வகுத்து அவைகளை நிறைவேற்றுவதற்கு அனுமதி அளித்து வந்திருக்கிறார்கள். இதை தமிழகத்தில் இருக்கிற எல்லாக் கட்சிக்காரர்களும், எல்லாத் தரப்பினரும் பாராட்டுகிறார்கள் என்று சொன்னால் அது மிகையாகாது.

வறட்சி நிலை இதுவரை இந்த மாநிலத்தில் கண்டிராத அளவுக்கு வாட்டிக் கொண்டிருக்கிறது என்பதையும், அதனால் ஏற்பட்டிருக்கிற துயரங்களைத் தீர்ப்பதில் இந்த அரசு தீவிரமாக ஈடுபட்டிருக்கிறது என்பதையும் அத்தனை பேரும் நன்றாக அறிவார்கள். துயர் தணிப்புப் பணிகளுக்காக 55 கோடி ரூபாய் திட்டத்தைத் தீட்டி, அந்தத் திட்டத்தின் முதல் கட்டமாக 10 கோடி ரூபாயை ஒதுக்கி, அதை இந்த மார்ச் 31-ந் தேதிக்குள் முடித்துவிட வேண்டும் ; அடுத்து மக்களுக்கு வேலை கொடுக்க

[திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம்]

[1975 மார்ச் 19]

வேண்டுமென்று முடிவு செய்யப்பட்டு, அதுவும் விரைவாக நிறைவேற்றப் பட்டு வருகிறது என்பதையும் அனைவரும் அறிவார்கள். அதற்காக முதல் கட்டமாக 10 கோடி ரூபாய்க்கு முதல்வர் அவர்கள் அனுமதி அளித்தார்கள். அதன் பயனாக தமிழ்நாட்டில் உள்ள 17,069 கிராமங்களில் 11,035 வறட்சியால் பாதிக்கப்பட்ட கிராமங்களாக அறிவிக்கப்பட்டு, மற்ற இடங்களில் பகுதி பகுதியாகப் பல கிராமங்கள் பாதிக்கப்பட்டிருந்தால் அவைகளையும் பிரித்து பாதிக்கப்பட்ட பகுதியாக அறிவித்து அங்கெல்லாம் நிவாரணப் பணிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டுச் சிறப்பாக நடைபெற்று வருகின்றன. இப்படி எந்த எந்தப் பகுதிகள் பாதிக்கப்பட்டிருக்கின்றனவோ அங்கெல்லாம் உடனடியாக நிவாரணம் அளிக்க வேண்டுமென்று சொல்லி விரைவாக உத்தரவு வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. அதனால் பாதிக்கப்பட்ட மாவட்டங்கள் எல்லாம் சீரடைந்து வருகின்றன என்பதை நானே நேரில் சென்று பார்த்து வந்திருக்கிறேன். சிறப்பாக இந்த 10 கோடி ரூபாய்க்கான திட்டங்களை வருவாய்த்துறை வாரியத்தைச் சேர்ந்த அங்கத்தினர்களும் மற்றும் அதற்கென்று நியமிக்கப்பட்ட அலுவலர் திரு. கார்த்திகேயன் அவர்களும் ஆங்காங்கே சென்று, அவ்வப்போது பார்வையிட்டு, அந்தந்த இடங்களுக்குத் தேவையான பணிகளைச் செய்ய, சட்டங்கள் திருத்தப்பட வேண்டுமென்று இருந்தாலும் சட்டத்தைத் திருத்திக் கொள்கிறோம்; நீங்கள் உடனே வேலையைத் தொடங்குங்கள் என்று உத்தரவிட்டு வந்திருப்பதையும் அந்தந்தப் பகுதிகளில் இருக்கிற மக்கள் உணர்ந்திருக்கிறார்கள்.

அதுமட்டுமல்ல, நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் முகவை, புதுவை மாவட்டங்களுக்குச் சென்று திரும்புகிற நேரத்தில் (குறுக்கீடு)—புதுவை என்றால் புதுக்கோட்டை—அங்கே இருக்கிற எல்லாக் கட்சிகளைச் சேர்ந்தவர்களும், முதல்வர் அவர்கள் போன இடங்களுக்கெல்லாம் கூடவே வந்து நீண்டகாலமாகக் கவனிக்கப்படாமல் இருந்த பல ஏரி, குளங்களை நேரில் காட்டி அவைகளை எல்லாம் செப்பனிட வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டனர். அதன்படி முகவை மாவட்டத்தில் ஏறத்தாழ 50, 60 ஆண்டு காலமாக முயற்சி எடுக்கப்படும் முடியாமல் போன ராஜசிங்கமங்கலம் கண்மாய் மராமத்துப் பணியை உடனடியாகத் தொடங்க வேண்டுமென்று உத்தரவு போட்டார்கள். சமீபத்தில் நான் அங்கே போயிருந்தபோது வேலைகள் துரிதமாக நடைபெற்றுக் கொண்டிருப்பதைப் பார்த்தேன். அப்போது அங்கே இருக்கிற ஒன்றியத் தலைவர் அவர்களும் மேல்சபை உறுப்பினர் இராமகிருஷ்ண தேவர் அவர்களும் எனக்குப் பாராட்டுத்தெரிவித்தனர்.

அதுமட்டுமல்ல, அங்கே கடந்து செல்ல ஒரு பாலம் தேவை என்று பல ஆண்டுக் காலமாகக் கோரிக்கை விட்டும் கவனிக்கப்படாமல் இருந்தது. அதற்கு 10 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கி, அந்தப் பாலத்தைக் கட்டுவதற்கு அனுமதி அளித்து, இன்றையதினம் வேலை நடந்து கொண்டிருக்கிறது.

இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தில் இராமநாதபுரம் கண்மாய் நீண்ட காலமாகப் புறக்கணிக்கப்பட்டு வந்தது. அந்தக் கண்மாய் பராமரிப்புப் பணியையும் உடனடியாகத் தொடங்க வேண்டுமென்று மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் உத்தரவிட்டு, வேலை துரிதமாக நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கிறது. அதைப் போலவே திருப்பத்தூர் கண்மாய் பணியும் நடந்து கொண்டிருக்கிறது.

1975 மார்ச் 19]

[திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம்]

அதைப்போல புதுக்கோட்டை மாவட்டத்தில் நீண்டகாலமாக கவனிக்கப் படாமல் இருந்த கபிநாடு கண்மையை நேரில் பார்வையிட்டு, அதன் சீரமைப்புப் பணிக்காக 12 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டு, பணிகள் உடனடியாகத் தொடங்கப்படுவதற்கு உத்தரவிட்டிருக்கிறார்கள்.

இவைகளை எல்லாம் நான் இங்கே எடுத்துச் சொல்வதற்கு காரணம், மனுக்கள் போடப்பட்டுக் கவனிக்கப்படாமல் இருந்து கொண்டிருக்கிறது என்று பல அங்கத்தினர்கள் குறை கூறினார்கள் ; அந்தக்கூற்று சரியல்ல என்பதற்காகத்தான் சொல்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, வேலைகள் சரியாக நடைபெறவில்லை ; கண்காணிக்கப் படவில்லை என்று இங்கே எடுத்துச் சொன்னார்கள். இப்போது தவறுகள் நடைபெறாமல் கண்காணிப்பதற்குப் பல புதிய முறைகள் புகுத்தப்பட்டிருக்கின்றன. ஆங்காங்கே வேலை நடைபெறுகின்ற இடங்களில், எந்தெந்த வேலை நடைபெறுகிறது ; எவ்வளவு ரூபாய்க்கான வேலை நடைபெறுகிறது, எத்தனை பேர் அந்த வேலையில் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள், யார் மூலமாக அந்த வேலை நடைபெறுகிறது என்ற விபரங்களை அங்கே இருக்கிற ஊராட்சித் தலைவர்கள், ஊராட்சி ஒன்றியத் தலைவர்கள், சட்டப் பேரவை உறுப்பினர்கள், நாடாளுமன்ற உறுப்பினர்கள், என் வரி செலுத்துகின்ற—கேட்க உரிமை பெற்ற ஒவ்வொருவரும் அங்கே சென்று பார்க்கலாம் என்பதற்காக அங்கே பதிவேடு வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. பார்வையிடுபவர்கள் தங்களுடைய கருத்துக்களை எடுத்துச் சொல்ல “கம்பினைன்ட் புக” வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அவர்கள் பதிவேட்டைப் பார்த்து, புகார் தெரிவிக்க வேண்டுமானால் அதிலே எழுதி வைக்கலாம்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : பதிவேடு வைக்கப்பட்டிருப்பதைப் பார்க்கலாம் என்று அமைச்சரவர்கள் சொல்கிறார்கள். அதைவிட, சர்வக் கட்சிக்குழு போடுங்கள் : எல்லோரும் கண்காணிக்க வாய்ப்பு இருக்கும் என்று கேட்டோம். அதைச் செய்ய ஏன் மறுக்கிறீர்கள் ?

மாண்புமிகு திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம் : குழு அமைப்பதில் எங்களுக்கு பயம் ஒன்றும் இல்லை. குழுவினுள்ள உறுப்பினர்கள் எல்லோரும் ஒன்று சேர்ந்து போய் பார்வையிடுவதில் சில சிக்கல்கள் வரும். அதை நான் அனுபவப் பூர்வமாகப் பார்த்திருக்கிறேன். உதாரணத்திற்குச் சொல்ல வேண்டுமென்றால் அரிசி வழங்குவதை மேற்பார்வையிடுவதற்காக ஒரு குழு போட்டோம். இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தில் அங்கிருக்கிற ஆர்.டி.சி.எஸ். மூலமாகத்தான் அரிசி வழங்க வேண்டுமென்று உத்தரவு போட்டோம். அதை பார்வையிடுகின்ற குழு உறுப்பினர்கள், ஒருவர் அது இல்லை, இது சரியில்லை என்கிறார் ; இன்னொருவர் அதுதான் சரி என்கிறார் ; எல்லோரும் ஒரே நேரத்தில் பார்வையிட வருவதில்லை ஆகையால்தான் சர்வ கட்சி குழு அமைப்பதில் பயனில்லை என்று சொல்கிறோம்.

குளங்களையும் ஏரிகளையும் தூர் வாரும் வேலையை மதுரையில் ஒரு இடத்தில் ஆயக்கட்டுக்காரர்களுக்குப் கொடுத்தோம். அந்த வேலையைப் பார்வையிட 4 பேர்களை நியமிக்கலாம் என்ற யோசனையைச் சொன்னேன்.

[திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம்]

[1975]

அப்போது ஒரு பெரியவர் பில் வாங்க போக வேண்டுமென்று 4 பேரும் சேர்ந்து போகவேண்டும், பணம் கொடுக்க வேண்டுமென்றால் 4 பேரும் இருக்க வேண்டும், 4 பேரும் ஒன்று சேருவது கஷ்டம் : ஒன்று சேர்ந்தாலும் அதனால் செலவு அதிகம் ; அதனால் நஷ்டம்தான் ஏற்படும் ; இதிலே ஒருவர் போனால் போதும் என்றால் மற்ற மூன்றுபேரும் குறை சொல்லுவார்கள் என்று ஏற்படுகின்ற கஷ்டத்தைச் சொன்னார். இதை நான் வேண்டுமென்றே சொல்லவில்லை ; அனுபவ ரீதியாகச் சொல்கிறேன்.

அதுமட்டுமல்ல ; ஊழல் நடக்கிறது என்று சொன்னார்கள். நேற்று கூட மாண்புமிகு உறுப்பினர் முத்துசாமி அவர்கள் அதற்கு விள்ளக்கம் சொன்னார்கள். எதற்கெடுத்தாலும் ஊழல் ஊழல் என்று சொல்வது “முன்னுக்குப் போகிற மாட்டை மூஞ்சியில் இடிப்பது” போல இருக்கும் என்று வேதனையோடு சொன்னார்கள். பொதுப் பணியில் ஈடுபடுகிறவர்களை வேதனையடையச் செய்யக் கூடாது. தவறு இருந்தால் அதைச் சுட்டிக் காட்டலாம். வேண்டாம் என்று சொல்லவில்லை.

வறட்சி நிவாரணப் பணிகளை ஒப்படைப்பதற்குச் சில முறைகளை கையாள் கிறோம். ஊராட்சித் தலைவர், ஊராட்சி ஒன்றியத் தலைவர், சட்டப் பேரவை உறுப்பினர் இவர்களை எல்லாம் கலந்து பேசி, வேலையை மேற்கொள்வதற்கான முறைகளை உருவாக்கியிருக்கிறோம். அதிலே முன்னுரிமை ஆயக்கட்டுதாரர்களுக்கு ஒரு ஏரி தூர் எடுக்க வேண்டுமென்றால் அந்த ஏரி ஆயக்கட்டுதாரர்கள் அந்தப் பணியை கேட்டால் அவர்களுக்கு முன்னுரிமை அளிக்கப்படுகிறது. அந்த வகையில் கபிநாடு கண்மாய் சீரமைப்புப் பணி 10 ஆயக்கட்டுதாரர்களுக்குப் பிரித்துக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அவர்கள் ஒழுங்காக வேலை செய்துவருகிறார்கள்.

ஆயக்கட்டுதாரர்கள் யாரும் கேட்கவில்லை என்றால் ஊராட்சித் தலைவர், அல்லது ஊராட்சி ஒன்றியத் தலைவர் சார்பில் கேட்டால் அவர்களுக்கு முன்னுரிமை அளிக்கப்படுகிறது. அந்த வகையிலும் பல ஊராட்சி ஒன்றியத் தலைவர்கள் பணிகளைச் செவ்வனே செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களில் யாருமே ஒரு வேலையை மேற்கொள்ள முன்வரவில்லை என்றால் அந்த வேலை ஒப்பந்தக்காரர்களுக்கு விடப்படுகிறது. சில விதிமுறைகளுக்கு உட்பட்டுதான் அவர்களுக்கு விடப்படுகிறது. ஆகவே, யாரும் தவறு செய்ய முடியாது. எங்கே தவறு செய்திருக்கிறார்கள் என்று யாராவது சுட்டிக் காட்டினால் உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்க இந்த அரசு எப்போதும் தயாராக இருக்கிறது.

அதைப்போலவே செய்யப்படுகின்ற வேலைகளுக்கு அங்கே பணம் கொடுப்பதில் தாமதம் ஏற்படுகிறது என்று சொன்னார்கள். பணம் வழங்குவதில் தாமதம் ஏற்படாமல் இருப்பதற்காக ஊராட்சி ஒன்றியத்தில் பணி யாற்றுகின்ற வட்டார வளர்ச்சி அதிகாரிகளுக்கு (பிளாக் டெவலப்மென்ட் ஆபீசர்ஸ்) தனி உரிமை வழங்கப்பட்டிருக்கிறது.

இன்ன பணியை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று ஊராட்சி ஒன்றியம் தீர்மானம் போட்ட பிறகு, அந்தப் பணி நிறைவேற்றுவதற்கு எடுத்துக்

1975 மார்ச் 19]

[திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம்]

கொள்ளப்படும். அப்படி எடுத்துக்கொள்ளின்ற நேரத்தில் அந்த வேலை 5,000 ரூபாய்க்கு உட்பட்டதாக இருந்தால் வட்டார வளர்ச்சி அதிகாரியே கொடுக்க ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அதற்காக அவருக்கு 5,000 ரூபாய் முன் பணமாகக் கொடுத்து, அவருக்குப் பக்கத்தில் இருக்கிற அரசு வங்கியில் கணக்கு வைத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று சொல்லி, அதற்கான ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. அதனால் வேலைகள் தாமதம் இல்லாமல் இன்றையதினம் நடைபெற்றுக்கொண்டிருக்கின்றன என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அதைப்போலவே இப்போது அந்த பத்து கோடி ரூபாயில் நடைபெற்று வருகிற பணிகளை எல்லாம் நான் நேரிடையாகச் சென்று பார்த்து வந்த பிறகு—ஏறத்தாழ இந்த மாதக் கடைசிக்குள் நிறைந்தது மூவாயிரத்திற்கும் மேற்பட்ட வேலைகள் எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றன. நிர்வாகச் சம்பந்தமாக இருந்த சில சிக்கல்களை எல்லாம் அகற்றி மாவட்ட ஆட்சித் தலைவருக்கே இந்த வேலைத் திட்டங்களை எடுத்த நடத்த ஒப்புதல் அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. பத்தில் இருந்து பதினேழரைக் கோடிக்கான வேலைத் திட்டங்கள் தயாரிக்கப்பட்டு அனுமதி வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. அட்மினிஸ்ட்ரேடிவ் சாங்ஷன், 31—3—75-க்குள்ளாக நமது முதலமைச்சர் அவர்கள் போர்க்கால நடவடிக்கையாக இருக்கட்டும் என்று சொன்ன காரணத்தினாலும்—எட்டரை கோடியில் இருந்து ஒன்பது கோடி வரை இந்த ஆண்டே செலவழிக்க முடியும் என்று அதிகாரிகள் கணக்குக் கொடுத்திருக்கிறார்கள்.

அதைப்போலவே இந்தத் திட்டத்தில் குடிதண்ணீருக்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்து முதலிடம் அளிக்கப்பட வேண்டுமென்பதற்காக—குடிதண்ணீருக்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. குடிநீர் வடிகால் வாரியத்தின் மூலமாகவும், ஊராட்சி ஒன்றியத்தின் மூலமாகவும் அந்தப் பணிகள் துவக்கப்பட்டு—செம்மையாக துரிதமாகத் நடைபெற்று வருகின்றன. வேளாண்மைத் துறையில் பணி புரிகிறவர்களும் விறுவிறுப்பாக—சுறுசுறுப்பாகப் பணியாற்றி வருகிறார்கள் என்பதையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். குடிதண்ணீர்ப் பிரச்சினையை எப்படியும் தீர்த்துவிட வேண்டுமென்ற எண்ணத்தில் முனைப்பாக இந்தத் திட்டங்களை நிறைவேற்றி வருகிறோம். ஒரு சில அங்கத்தினர்கள் இன்னும் அதிக ஆழமாக பைப்புகளை போடவேண்டும் என்று சொன்னார்கள். நானே ஒரு பகுதியில் சென்று பார்த்தபோது 30 அடி ஆழத்தில் போட்டிருந்தபோது நல்ல தண்ணீர் கிடைத்தது. கீழே மேலும் பத்தடி போனவுடன் உப்புத் தண்ணீராக வந்தது என்று சொல்லி, நல்ல தண்ணீர் கிடைத்த மட்டத்திலேயே வைத்திருப்பதாகச் சொன்னார்கள். எந்தந்த இடத்தில் எவ்வளவு அடி ஆழம் போடவேண்டும் என்பதை எல்லாம் அங்குள்ள அதிகாரிகளும் மற்றவர்களும் பார்த்து அதை அமைத்திட வேண்டிய நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளப்படும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்ததாக, ஏரி, குளங்கள் தூர் வாரப்படுவது—இப்படி தூர் வாரப் பட்ட பகுதிகளை எல்லாம் நானே சென்று பார்த்தேன். இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தில் ஒரு குளம் தூர் வாரப்பட்டு இருந்தது. நான் சென்ற போது பலர் மகிழ்ச்சியோடு அதில் குளித்துக்கொண்டிருந்தார்கள். நான்

[திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம்]

[1975 மார்ச் 19]

கேட்டேன், உங்களுக்குத் தண்ணீர் கிடைக்கவில்லையா என்று. அவர்கள் சொன்னார்கள், பல வருஷங்களுக்குப் பிறகு இப்போதுதான் ஐயா நாங்கள் அமிழ்ந்து, லீழ்ந்து குளிக்கிறோம் என்று மகிழ்ச்சியோடு தெரிவித்தார்கள். அந்த முறையில் ஏரி, குளங்கள் தூர் வாரப்படும் பணி பல இடங்களிலும் சிறப்பாக நடைபெற்று வருகின்றன.

அதைப்போல்வே சாலைகள் அமைத்தல்—இந்தத் திட்டத்தின் கீழ் பல இணைப்புச் சாலைகள் போடப்பட்டிருக்கின்றன. இந்தப் பணியும் சிறப்பாக நடைபெற்று வருகிறது. வெறும் மண்சாலையைப் போட்டுவிட்டால் போதுமா? அடுத்த ஆண்டு மழை பெய்தால் இந்தச் சாலை மண் எல்லாம் அடித்துக்கொண்டு போகப்படுமே என்றார்கள். அதையும் உணர்ந்து, இந்த அரசு உடனடியாக சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகளை அழைத்துப் பேசி—இதுபோல் அமைக்கப்படுகிற இணைப்புச் சாலைகளுக்கு உடனடியாக க்ராவல் போட்டுவிடுங்கள்—அவசியம் என்று கருதினால்—என்று அனுமதி வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. சரளை போடுகிற சாலைகளுக்குக்கூட தார் போட்டுக் கொடுத்தால் நல்லது என்று கேட்கிறார்கள். அது அவர்களுக்குள்ள ஆசை. தேவை அதிகரிக்கிறபோது கேட்கிறார்கள். நிதி வசதி பெருகிறபோது அவற்றுக்கும் தார் போட்டுக் கொடுக்கலாம். உடனடியாக இப்போது இந்த வறட்சித் திட்டத்தின்கீழ் போடப்படுகிற இணைப்புச் சாலைகளுக்கு அவசியம் என்று கருதினால் க்ராவல் போடச் சொல்லி அனுமதி வழங்கப்பட்டிருக்கிறது.

இன்னும் அதிகாரிகள் நியமிப்பது பற்றியும் சொன்னார்கள். எந்தந்த இடத்தில் என்ன என்ன பணிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றன, அந்தப் பணியை வெற்றிகரமாக நிறைவேற்றுவதற்கு எந்தந்த அதிகாரிகளை எங்கெங்கு உடனடியாகப் போடவேண்டும் என்பதை எல்லாம் கலந்து பேசி—ட்ரவுட் ரிலீப் கமிஷனர் தேவையான அதிகாரிகளை எல்லாம் போட்டு வருகிறார்.

திரு. எம். சுரேந்திரன் : நான் ஆளுநர் உரையில் பேசும்போது பாலமலை ரோடைப்பற்றிச் சொன்னேன். அதைக் கவனிப்பதாக அமைச்சர் சொன்னார்கள். அது என்ன ஆயிற்று?

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இப்படி ஒவ்வொருவரும் ஒவ்வொரு இடத்தைப்பற்றிக் கேட்கப்போனால் நேரம் இல்லை.

மாண்புமிகு திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம் : தலைவர் அவர்களே, நான் இப்போது பொதுவாகச் சொல்கிறேனே தவிர ஒவ்வொரு இடத்தைப் பற்றியும் சொல்லவில்லை. ஏற்கனவே அவர்கள் என்னிடம் அதைப்பற்றிச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். கவனிக்கிறேன் என்று சொல்லியிருக்கிறேன். இப்போது அதற்கான உறுதிமொழியை வாங்கப் பார்க்கிறார். நான் அதைப்பற்றிக் கவனிக்கிறேன் என்று அவருக்குத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன் முகவை மாவட்டத்திற்கும் புதுக்கோட்டை மாவட்டத்திற்கும் அதிகாரிகள் அதிகமாக நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். தேவையான அதிகாரிகளை அந்த மாவட்டத்திற்கு நியமிப்பதில் தாமதம் எதுவும் கிடையாது.

1975 மார்ச் 19]

[திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம்]

வறட்சி நிவாரணப் பணிகளைச் செய்கிற திட்டத்தின்கீழ் இன்னும் சில கிராமங்களைச் சேர்த்துக்கொண்டு செய்ய வேண்டுமென்று சிலர் பேசினார்கள். அவைகளை எல்லாம் கவனித்து—எந்தெந்தக் கிராமங்கள் எங்கெங்கு பாதிக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்பதைப் பார்த்து எல்லாவிதமான நடவடிக்கைகளையும் எடுத்துக் கொள்ள இந்த அரசு தயாராய் இருக்கிறது என்பதை நான் முதலில் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

வறட்சிப் பணிகளைப் பொறுத்தவரையில் இன்றையதினம் நாம் அவற்றைப் பற்றி இங்கே பேசிக்கொண்டிருந்தாலும்—நாம் ஒவ்வொருவரும் நம்முடைய தொகுதிக்குச் செல்கிற நேரத்தில்—அங்குள்ள மக்கள் எப்படி மகிழ்ச்சியோடு அங்கு நடைபெற்றிருக்கிற பணிகளைப் பாராட்டிப் பேசிக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதைக் காண முடியும்.

நடைபெறுகிற வறட்சிப் பணிகளைப்பற்றி யார் யார் எப்படிப் பேசினாலும் பரவாயில்லை—மக்கள் இன்றைக்கு திருப்தியோடு மகிழ்ச்சியாக இருக்கிறார்கள் என்பதை நான் சொல்ல முடியும். கங்கநாடு கண்மாய் வேலை நடைபெற்ற போது நான் அங்கே போயிருந்தேன். இராமகிருஷ்ண தேவர் கலைஞரை மிகவும் பாராட்டிப் பேசி எங்கள் ஆட்சிக் காலத்தில்கூட இது போல் சிறப்பாக எந்தப் பணியும் நடைபெற்றதில்லை என்று சொன்னார்கள். நான் அப்போதே அவரிடம் சொன்னேன். “இங்கே நீங்கள் பாராட்டிப் பேசுகிறீர்கள். சட்டசபையில் வந்தால் உங்கள் கட்சிக்காரர்களே வேறு மாதிரிப் பேசுகிறார்களே” என்றேன். “அவர்கள் வேறு சாதிக்காரர்களாக இருப்பார்கள். நான் இருக்கமாட்டேன்” என்றார்.

கண்ணப்பா-வள்ளியப்பா அவர்கள் பாராட்டிச் சொல்லும்போது, எங்கள் ஒன்றியத்திற்கு பத்து லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கியிருக்கிறீர்கள். வறட்சிப் பணிகள் சிறப்பாக நடைபெற்று வருகின்றன என்று என்னிடமே தங்கள் பாராட்டுதல்களைத் தெரிவித்துக் கொண்டார்கள். “சுப்பிரமணியம் வரப் போகிறாரே, இன்னும் என்ன கேட்கப் போகிறீர்கள்” என்று நான் கேட்டதற்குக் கூட அவரிடம் இதைப்பற்றி எல்லாம் பிரமாதமாகப் சொல்லப் போகிறேன் என்று சொன்னார்கள். என்ன சொல்லப் போகிறீர்கள் என்று கேட்டதற்குக் கூட “இல்லை இல்லை, நாங்கள் செய்யப்படுகிற நல்ல காரியங்களை எல்லாம் பாராட்டித்தான் சொல்வேன்” என்று சொன்னார்கள். இது எல்லாம் விட்ட குறை—தொட்ட குறை உணர்ச்சி என்று சொல்லிவிட்டு வந்தேன். எதற்காகச் சொல்கிறேன் என்றால்—அங்கங்கே போய்ப் பார்க்க வேண்டும். வறட்சிப் பணிகள் மிகவும் சிறப்பாக நடைபெற்று வருவதை ஆங்காங்குள்ள மக்கள் மகிழ்ச்சியோடு பாராட்டுகிறார்கள்.

வெட்பப்பட்ட கிணறுகளை ஆழப்படுத்த நிலவள வங்கிகள் மூலம் பணம் கொடுக்கவில்லை என்று சொன்னதற்குக் கூட உடனடியாக நமது முதலமைச்சர் அவர்கள் தக்காவிக் கடனாக ஐந்து கோடி ஒதுக்கி 500 ரூபாயிலிருந்து 2,000 வரை கடன் வழங்கப்பட வேண்டுமென்று உத்தரவிட்டார்கள். ஆக, இப் பணியில் எவ்வளவு முனைப்பாக இருக்கிறார்கள் என்பதற்காகச் சொல்லுகிறேன். கடன் வழங்குவதில் சிக்கல்கள் இருக்கின்றன என்று சொன்னார்கள். இது நீண்ட நாளாக லாண்ட் மார்ட்டுகேஜ் பாங்க் என்ற பெயரில் இயங்கிக் கொண்டு வந்தபோது இருந்த

[திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம்] [1975 மார்ச் 19]

குறைகளாகும். இப்போது அந்தக் குறை எல்லாம் நிலவள வங்கிகள் என்ற அமைப்பின் கீழ் களையப்பட்டு விட்டன என்று தெரிவித்துக் கொள்ளிறேன்.

வேளாண்மைத் துறைக்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்க வேண்டுமென்ற நோக்கத்துடன்தான் நமது முதலமைச்சர் அவர்கள் மின்சார வாரியத் திற்குச் சொல்லி—உடனடியாக—ஏற்கெனவே பம்பு செட்டை வாங்கி வைத்திருப்பவர்களுக்கு இன்னும் கனெக்ஷன் கொடுக்கப்படாமல் இருந்தால்—ஒரு கம்பம் அல்லது இரண்டு கம்பமே போடக்கூடிய தூரம் இருந்தால் அவர்களுக்கு உடனடியாக கனெக்ஷன் கொடுக்கப்பட வேண்டும் என்று சொல்லி அந்தப் பணியினையும் இன்றைக்கு மின்சார வாரியம் சிறப்பாக செய்து கொண்டு வருகிறார்கள்.

மேலும் முதலமைச்சர் அவர்கள் ஒரு அறிவிப்பைச் சொன்னார்கள். டிசல் பம்பு செட்டுகள் வாங்குவதற்கு—முன்னால் கொடுக்கப்பட்டு வந்த சப்ளிடி நிறுத்தப்பட்டிருந்தது. இவர்கள் ஆயிரம் ரூபாய் கொடுக்கலாம் என்று உத்தரவு வழங்கியிருக்கிறார்கள். முன்பு கூட டிசல் பம்பு செட் வாங்கிய பிறகுதான் அந்த ஆயிரம் ரூபாய் கொடுப்பதாக இருந்தது. ஆனால் இப்போது இந்த ஆயிரம் ரூபாய் சப்ளிடியை முன்கூட்டியே கொடுத்து விடலாம் என்று உத்தரவிடப்பட்டிருக்கிறது என்பதை இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இந்தப் பணிகளை மேற்பார்வையிடுகிற அதிகாரிகளைப் பற்றி பல பேர் குறை சொன்னார்கள். நான் இவற்றை நேரில் சென்று பார்வையிட்டு வருகிற காரணத்தினால் அவர்கள் செய்து வருகிற சிறப்பான பணியினை இந்த இடத்தில் இந்த நேரத்தில் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இதில் முன்னோடியாகவிளங்குகிற திரு கார்த்திகேயன் அவர்களுக்கும் என்னுடைய பாராட்டுதலைத் தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

திரு. கே. கந்தசாமி : தலைவரவர்களே, அமைச்சர் பெருமகனார் நல்ல அறிவிப்புகளைத் தெரிவித்தார்கள். அப்படித் தெரிவிக்கின்ற நேரத்தில் விவசாயிகளுக்கு வேண்டிய தக்காவிக் கடன்கள் போல், ஃபாடர் கிராப்ஸ்—கால்நடைத் தீவனங்கள் வாங்கக் கடன் கொடுக்க, ஏற்பாடு செய்வார்களா? முகவை மாவட்டம் பெரிதும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது கலைஞர் அவர்களின் ஆலோசனையின் பேரில் ஒரு நல்ல அறிவிப்பைச் செய்தால் பெருத்த உதவியாக இருக்கும் என்ற வேண்டுகோள் தெரிவிக்கப்பட்டது. அதற்கும் அறிவிப்பு வேண்டுமென்று பணிவோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம் : தலைவரவர்களே, அதைப் பற்றி, நிதியமைச்சரோடு கலந்து அதற்குப் பிறகுதான் முடிவு சொல்ல முடியுமே தவிர இந்த நேரத்தில் எதையும் அறிவிக்க இயலாது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, மாவட்ட மன்றங்களைப் பற்றி, மாவட்ட நிர்வாகத்தைப் பற்றி இங்கே எடுத்துச் சொன்னார்கள். மாவட்டங்களைப் பிரிக்க வேண்டுமென்று ஏற்கெனவே ஏ. ஆர். சி. யிலே ஒரு யோசனை கூறப்பட்டு, அது 31-3-1975

1975 மார்ச் 19]

[திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம்]

வரையில் நிறுத்தி வைக்கப்பட வேண்டுமென்று தேர்தல் ஆணைக்குழுவினுடைய ஆணையின்படி, நிறுத்தி வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதிலே குறிப்பாக, திருநெல்வேலி, இராமநாதபுரம், மதுரை, தஞ்சை, வட ஆற்காடு, தென் ஆற்காடு, கோயம்புத்தூர் இந்த 7 மாவட்டங்களையும் உடனே பிரிக்கலாம் என்ற யோசனையைக் கூறியிருக்கிறார்கள். இன்னும் சில யோசனைகளைச் சொல்கின்ற வகையில் அப்துல் ஜப்பார் திண்டுக்கல்லைத் தலைநகரமாக ஆக்க வேண்டுமென்று கேட்டார்கள். தலைநகரத்தை அவர்களே தேர்ந்தெடுப்பதால் பல சிக்கல்கள் வருகின்றன. நிர்வாக சம்பந்தமாக, நிர்வாக செளகரியத்தை முன்னிட்டு, நிர்வாகத்திடம் விட்டு விட்டு, அதற்குப் பிறகு யோசனைகளைச் சொன்னால் நலமாக இருக்கும். இவர் திண்டுக்கல் என்று சொன்னவுடனே, இன்னொருவர் பார்த்து அறவக் குறிச்சி என்று சொல்லி அதற்குப் போராட்டங்கள் என்ற நிலை.....

திரு. இ. எஸ். தியாகராசன்: செங்கல்பட்டு மாவட்டத்தையும் அதிலே சேர்த்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம்: அந்த நேரத்திலே கவனிக் கப்படும். அவற்றையெல்லாம் பிரிப்பதற்குத் தடையாக இப்பொழுது ஆணையிருக்கிற காரணத்தாலே நிறுத்தி வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. எனவே, பிறகு கவனிக்கப்படு மென்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இங்கே, கட்டிடங்கள் கட்டுவது பற்றி செளந்திரபாண்டியன் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். ஏற்கெனவே காஜா மலையிலே அல்லது பக்கத்திலே இருக்கிற பகுதியிலே மிலிட்டரிக்கு அதாவது, இராணுவத்திற்குச் சொந்தமான இடத்தை வாங்கி, அவர்களும் ஒப்புதல் அளித்து, இப்பொழுது அங்கே கட்டிடம் கட்டுவதற்கு ஏற்பாடுகள் நடைபெற்றுள்ளன. இந்த வறட்சியிலே கட்டிடங்கள் அவசியமா என்ற காரணத்தாலே நிறுத்தி வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

மேலும் தலைமையலுவலகங்களிலே யிருக்கிற செளகரியங்கள் சொன்னார்கள். அமைச்சர்களுடைய அறைகளைப் பார்த்தால் தெரியும், எவ்வளவு அசௌகரியங்களிருக்கின்றன என்று. மாவட்ட கலைக்டர் அலுவலகங்களிலுள்ள அசௌகரியங்களை நீக்கத் திட்டம் தயாரிக்கப்பட்டது. ஆனால், வறட்சியின் காரணமாக நிறுத்தி வைக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதை இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக் கொள்ள கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

திரு தி. பொன்னுமலை: நான் ஏற்கெனவே சொன்னதைப் போல, குடிநீர் வாரியத்திலே செய்வதைப் போல போரிங் கிணறுகள் போட இப்பொழுது 400 அடி, 600 அடி, 800 அடி, தோண்டினால் கூடத் தண்ணீர் கிடைக்கவில்லை. ஆகவே, போரிங் கிணறுகள் போட்டால், 10 நாள், 5 நாளில் போட்டுவிடலாம், தண்ணீர் கிடைக்கும். ஆகவே, அப்படி போரிங் கிணறுகள் போட ஏற்பாடு செய்தால், உடனடியாக வழி செய்தால், பஞ்சம் தீர வழி ஏற்படும்.

[1975 மார்ச், 19]

மாண்புமிகு திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம் : முதல் கட்டம் குடி நீர்ப் பிரச்சினையைச் சமாளிப்பது. அடுத்த கட்டம் விவசாயப் பிரச்சினை. இப்பொழுது அதுவும் தொடர்ந்து நடைபெற்று வருகிறது. சில இடங்களில் நானே நேரில் பார்த்தேன். இப்பொழுது வாடிப்பட்டி ஊராட்சி ஒன்றியத்தில் சமுதாயக் கிணறுகள் அமைக்கப்பட்டு சிறந்தமுறையில் அவை உபயோகிக்கப்படுகின்றன. அதுபோல், பல இடங்களில் சமுதாயக் கிணறுகள் அமைக்க வேண்டுமென்று கேட்டார்கள். ஆனால், ரிக்ஸ்கிடைக்கவில்லை. சில இடங்களில் 1,200 அடி, 1,500 அடிகள் வரை துளை போட வேண்டியிருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட பகுதிகளுக்கு இந்தப் பணிகளைச் செய்ய முடியவில்லை. ஆகவே, வேளாண்மைத் துறைக்காக உள்ள ரிக்ஸ இங்கே பயன்படுத்தப்படுகிறது. என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அடுத்த கட்டமாக, அவற்றுக்கும் பயன்படுத்தப்படும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, மாவட்டங்களிலிருந்து வட்டங்களைப் பிரிக்க வேண்டுமென்று கோரிக்கைகள் வந்து கொண்டிருக்கின்றன. அதிலும் எவ்வளவோ கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன. இப்பொழுது துணை மாவட்டங்கள் எல்லாம் வட்டங்களாக அறிவிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. சென்ற முறையே நான் சொல்லியிருக்கிறேன். இன்னும் பலவற்றைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அவற்றை யெல்லாம் ஆய்வு செய்து கொண்டிருக்கிறோம் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

பட்டா வழங்குவதைப் பற்றி இங்கே எடுத்துச் சொன்னார்கள். அதிலே எல்லோருக்கும் அக்கறை வந்திருப்பதைக் கண்டு நான் மெத்த மகிழ்ச்சியடைகிறேன். ஒரு காலத்தில் எவ்வளவு வழங்கப்பட்டிருக்கின்றன, இப்பொழுது எவ்வளவு வழங்கப்பட்டிருக்கின்றன என்பதைப் பார்த்தால் நிலைமை நன்றாகத் தெரியும்.

திரு சுப்பையா அவர்கள் சென்னார்கள். கொடுப்பதால்தானே அதிகம் கேட்கிறோம். ஏற்கெனவே இருந்து வந்தது. இப்பொழுது அதிகமாகக் கேட்கிறார்கள். இன்னும் அதிகமாகக் கொடுக்க வேண்டுமென்று வேண்டுகோள் விடுத்தார்கள். அவர்கள் வேண்டுகோள் விடுவதற்கு முன்னாலே இந்தப் பிரச்சினையைத் தீர்த்துவிட வேண்டுமென்றுதான் நாங்கள் நடவடிக்கை எடுக்கிறோம். ஆகவே, அதிலே இருக்கிற சிக்கல் என்ன என்பதை ஆராய்ந்து பார்க்க வேண்டுமென்று அரசாங்கச் சார்பிலே ஆணையிடப்பட்டிருக்கிறது. அவர்களுடைய ஆலோசனைகளைக் கேட்டு, மேலும், தீவிரப்படுத்த முயற்சி எடுப்போம் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மனு நீதி நாளைப் பற்றி பலர் பாராட்டினார்கள். அது மனு நீதி நாளா என்று சிலர் கேட்டார்கள். மனு நீதித் திட்டத்திலேயிருக்கிற நன்மையோ, அல்லது இது இல்லாமலிருந்தால் இருக்கிற கஷ்டமோ நகரங்களிலே இருப்பவர்களுக்குத் தெரியாது. கிராமத்திலே அவ்வளவு கஷ்டப்படுகிறார்கள். ஒரு காலத்தில் ஒதுவானெல்லாம் உழுபவன் தலைக்கடைக்குப் போவான். இடைக்காலத்தில் உழுபவனெல்லாம் ஒது

(திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம்)

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: ஸ்டாம்ப் தாள்கள் ரூ. 20, ரூ. 25 டி.னாமினேஷன்ஸ் நிறைய இருக்கின்றன. ஆனால் ரூ. 1,000 டி.னாமினேஷன்ஸ் தாள்கள் இல்லை. ஆகவே, ரூ. 1,000 டி.னாமினேஷன்ஸ் இல்லாததால், ரூ. 25 டி.னாமினேஷன்ஸில் நிறைய வாங்க வேண்டியிருக்கிறது. ஆகவே, ரூ. 1,000 டி.னாமினேஷன்ஸில் ஸ்டாம்ப்தாள்கள் வாங்க வசதி செய்து தரப்படுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

[1975 மார்ச் 19]

மாண்புமிகு திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம் : நான் சிறியவர்களைப் பற்றிப் பேசுகிறேன். அவர்கள் பெரியவர்களைப் பற்றிப் பேசுகிறார்கள்..

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : ரூ. 1,000 டினாமினேஷன்ஸ் தான் வெளியிட்டால், பேப்பரை மிச்சப்படுத்தலாம். பெரியவர்களுக்காக நான் சொல்லவில்லை. பேப்பரை மிச்சப்படுத்த வழியிருப்பதால் சொன்னேன்.

மாண்புமிகு திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம் : ஆயிரம் ரூபாய்க்கு ஸ்டாம்பு பேப்பர் வாங்குபவர்கள் எவ்வளவு நிலம் வாங்குபவர்களாக இருப்பார்கள்? இதற்கேற்ற வகையில் எவ்வளவு நிலம் வாங்குவார்கள் என்பதற்காகத்தான் பெரியவர்கள் என்று சொன்னேனே தவிர, சிறியவர்கள், பெரியவர்கள் என்பதற்காகச் சொல்லவில்லை. ஆகவே, இப்பொழுது முத்திரைத் தாளில் கஷ்டங்களில்லை.

இன்னும் பல விளக்கங்களைச் சொல்ல நேரம் இல்லை. உறுப்பினர்கள் சொன்ன கருத்துக்களின் பேரில் உரிய நடவடிக்கையை எடுக்கிறோம் என்று கூறி, மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் பல வெட்டுத் தீர்மானங்களைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள்.

குறிப்பாக பொன்னப்ப நாடார் அவர்கள் ஒன்றைப் பற்றி எடுத்துச் சொன்னார்கள். அவர் கேட்டிருப்பது பத்மநாபபுரம் ஆஃபீஸை நிறுத்திவிடாதீர்கள் என்று கேட்டார்கள். ஓராண்டுக் காலமாகியும் துரிதமாக வேலை செய்யாத காரணத்தால்தான் மூடிவிடுவோம் என்று சொன்னேன். அதை 1975-ஆம் ஆண்டு ஜூன் மாதம் 30ஆம் நாள் வரையில் நீடித்துக் கொடுத்திருக்கிறோம் என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அவர் ஓராண்டுக் காலம் கேட்டார். நாங்கள் 6 மாதக் காலம் கொடுத்திருக்கிறோம்.

இன்னும் ரெயிலவே போடப் போகிறீர்களா, இல்லையா தெரியவில்லை யென்று சொன்னார்கள். நிலம் ஆர்ஜிதம் செய்யப்படுகிறது. நிலம் கொடுத்தவர்களுக்கு உடனடியாகப் பணம் கொடுக்கத் துரித நடவடிக்கையை எடுத்து, அதற்கான ஏற்பாடு நடைபெற்று வருகின்றன. விரைவிலே எங்காவது செய்யாமலிருந்து, அவை கவனத்திற்குக் கொண்டு வரப்படுமானால், கவனிக்கப்படு என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

(பிற்பகல் 1-30)

அதைப் போலவே திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து அவர்கள் மதுராந்தகத்திலே 3 ஆண்டுக் காலமாக நிலம் ஒப்படைவு செய்யப்படவில்லை என்ற கருத்தைச் சொன்னார்கள்.

குறிப்பிட்ட நில உரிமையாளரான திரு. கிருஷ்ணதாஸ் ரெட்டியார் அந்த நிலத்திற்குள் 22 அரிசன குத்தகைக்காரர்களை நுழையக் கூடா தென செங்கற்பட்டு மாவட்ட மூன்சிப் நீதிமன்றத்தில் தடை ஆணை பெற்றுள்ளார். இந்த குத்தகை உரிமைப் பதிவு செய்வது பற்றி 22 அரிசன குத்தகைதாரர்களும் கிராமத்தில் அறிவிப்பு வெளியிடப்பட்ட

1975 மார்ச் 19]

[திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம்]

போது, 1969-ம் ஆண்டு தமிழ்நாடு வேளாண்மை நிலங்கள் குத்தகை உரிமைப் பதிவேட்டு சட்டத்தின் விதித்துறைகளின் கீழ் மதுராந்தகம் பதிவேடு அதிகாரிக்கு (தனித் தாசில்தார்) விண்ணப்பம் எதுவும் செய்து கொள்ளவில்லை. நீதிமன்றத்தில் பெறப்பட்ட தடை ஆணை, உண்மையான பரீட்சை குத்தகைதாரர்களை இச்சட்டத்தின் 4-எ பிரிவின்கீழ் பதிவு செய்ய தாமதமாகவே நடவடிக்கை எடுப்பதற்கு பதிவு அதிகாரிக்கு உள்ள உரிமையையப் பாதிக்காது. எனவே தக்க மேல் நடவடிக்கை எடுக்குமாறு வருவாய்த் துறையின் 1974-ஆம் ஆண்டு டிசம்பர் மாதம் 5-ஆம் நாளிட்ட குறிப்பாணையில் செங்கற்பட்டு மாவட்ட வருவாய் அதிகாரிக்கு அரசு கட்டளை பிறப்பித்துள்ளது. மேற்படி சட்டத்தின் விதித்துறைகளை யொட்டி இந்த வழக்கில் நடவடிக்கை எடுக்குமாறு மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் பதிவு அதிகாரிக்கு ஆணை அனுப்பியுள்ளார்.

திரு. பொன்னப்ப நாடார் அவர்கள் இராணுவத்தினருக்கு நிலம் கொடுத்துவிட்ட பிறகு அதை வாங்கி இன்னொருவருக்குக் கொடுக்கிறார்கள் என்று குறிப்பிட்டார்கள். பல மனுக்கள் வருகின்றன. இராணுவத்திலே பணியாற்றுகிறவர்களுக்கு என்று நிலம் கொடுக்கப்படுகிற நேரத்திலே கூலர் அவர்களுக்கு நிலம் ஒப்படைவு செய்யப்பட்ட நாளிலிருந்து அதற்குப் பிறகு நாளிலுந்து ஆண்டுகளாகக்கூட ஒன்றும் செய்யாமல் போட்டு விடுகிறார்கள். நிலம் அவர்களுக்கு ஒப்படைவு செய்யப்பட்ட நாளிலிருந்து டூன் ஆண்டு காலத்திற்குள் வேண்டிய கூலே அல்லது வேறு ஏதாவது ஒரு முறையிலாவ் பணத்தைப் பெற்று அந்த நிலத்தைச் சீர்திருத்தம் செய்ய வேண்டும், அப்படி அவர்கள் செய்யாவிட்டால் அந்த நிலத்தை எடுத்துக்கொள்வது என்று நிபந்தனை விதித்திருக்கிறார்கள்.

அதைப்போலவேதான் அரிசன மக்களுக்கும், பிற்படுத்தப்பட்ட மக்களுக்கும் நிலம் கொடுக்கப்படும்போது 3 ஆண்டு காலத்திற்குள் ஏதாவது செய்ய வேண்டும். அது மட்டுமல்ல. அந்த நிலத்தைப் பத்து ஆண்டு காலத்திற்கு விற்கக் கூடாது என்று நிபந்தனை போடப்பட்டிருக்கிறது. அப்படியிருப்பதால் இதைப் பற்றி சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகளோடு கலந்து பேசி எப்படியிருக்கிறது என்பதைத் தெரிவிக்கிறேன். இப்படிச் சிறு சிறு பிரச்சினைகளாக இருந்தாலும் கூட உடனடியாகக் கவனித்து நடவடிக்கை எடுப்பதற்குத் தயாராக இருக்கிறது அரசு என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. வா. மை. அப்துல் ஜப்பார் : கிராம அதிகாரிகள் பற்றி அவர்களை நிரந்தரமாக்குவது பற்றிப் பேசினேன். அதைப் பற்றிய முடிவை அமைச்சர் அவர்கள் சொல்ல வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம் : நடவடிக்கை எடுக்கப் பட்டிருக்கிறது. நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்களோடு கலந்து பேசியிருக்கிறேன். அவர்களுடைய சங்கத்தினரும் அதைக் கேட்டிருக்கிறார்கள், இங்கே அங்கத்தினர்களும் அதைப் பற்றிய கருத்துக்களைத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். திரு. ஜப்பார் அவர்கள் பேசும்போதே முதலமைச்சர் அவர்களிடம் பேசி முடிவு எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

[திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம்]

[1975 மார்ச் 19]

தமிழ்நாடு 1970-ம் ஆண்டு கிராம அதிகாரிகள் பணி விதிகள் செயலுக்கு வரத் தொடங்கிய நாளன்று, அதாவது 1970-ம் ஆண்டு டிசம்பர் மாதம் 16ஆம் நாளன்று, பணிபுரிந்த கிராம அதிகாரிகள் 1 லட்சம் மற்றும் கிராம முன்சிப்) எவருக்கும் மேற்படி விதிகள் பொருந்தா. ஆனால் அவர்களுடைய நியமன விண்ணப்பங்களை கோரப் பட்டு கோட்டாட்சித் தலைவரால் அவர்கள் முறையாக நியமிக்கப்பட்டிருக்க வேண்டும்.

விண்ணப்பங்கள் கோரப்படாமல் நியமிக்கப்பட்ட கிராம அதிகாரிகளையும் வருவாய் வாரிய நிலை ஆணைகளின்படி தகுதி பெற்றத நபர்களையும், 18(பி) விதியின் கீழ் பணியிலிருந்து நீக்கி விட்டு தகுதி வாய்ந்த நபர்களை நியமிக்குமாறு மாவட்ட வருவாய் அதிகாரிகளுக்கு அரசு ஆணை பிறப்பித்தது. அதன்படி, மாவட்ட வருவாய் அதிகாரிகள் நடவடிக்கை எடுக்க முற்பட்டனர்.

பாதிக்கப்படுவோர் அனைவருக்கும் பாதுகாப்பு அளிக்க வேண்டுமென்று தமிழ்நாடு கிராம அதிகாரிகள் சங்கம் முறையிட்டது. அதைப் பரிசீலித்து 1970 ஆம் ஆண்டு டிசம்பர் மாதம் 16 ஆம் தேதிக்கு முன்னர், ஏற்பட்ட காலியிடங்களில் நியமிக்கப்பட்ட கிராம அதிகாரிகள் அனைவருக்கும், பாதுகாப்பு அளிக்க கருதப்பட்டு, சுமார் இரண்டாயிரம் கிராம அதிகாரிகள் பயன்பெறும் வகையில் விதி திருத்தப்பட முடிவு எடுக்கப்பட்டுள்ளது. ஆனால், வருவாய் வாரிய நிலை ஆணைகளுக்கேற்ப, தகுதி பெற்றவர்களுக்கு மட்டும் தான் இந்தச் சலுகை அளிக்கப்படும்.

விதி திருத்தம் இன்று முதல் 1975-ம் ஆண்டு மார்ச் மாதம் 19 ஆம் நாளிலிருந்து அமுலுக்கு வரும்.

திரு ஜப்பார் அவர்கள் திருப்தியடையவில்லை யென்று நினைக்கிறேன். பதினைந்து, இருபது ஆண்டு காலம் டெம்பரரிமாகப் பணியாற்றியவர்களாக இருந்தாலும்கூட அவர்கள் எஸ்.எஸ்.எல்.சி. பாஸ் செய்து இருக்க வேண்டும். தேவையான வயது வரம்பு இருக்க வேண்டுமென்று இருந்தது. ஆனால் நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் தெரிவித்தபடி, அவர்கள் முறைப்படி நியமனம் செய்யப்பட்டிருந்தால் அவர்களை நிரந்தரமாக்கி விடுங்கள் என்று சொன்னார்கள். ஆகவே அவர்கள் எஸ்.எஸ்.எல்.சி. ஆக இருக்க வேண்டுமென்பதல்ல. வயது வரம்பு இருக்க வேண்டுமென்பதல்ல. ஆனால், ஏ,பி இரண்டு பார்ட்களும் பாஸ் செய்திருக்க வேண்டும், அப்படி இருந்தால் ஏற்பாடு செய்யலாம் என்ற முறையிலே இரண்டாயிரம் பேர்களுக்கு இதன் மூலம் நிவாரணம் அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

* திருமதி ஜோதி வெங்கடாசலம் : கனம் அமைச்சர் அவர்கள் பதில் சொல்கிறபோது இராணுவத்தில் பணியாற்றியவர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்ட நிலம் 3 ஆண்டு காலம் பயன்படுத்தப்படவில்லை யென்றால் திரும்ப எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டு மற்றவர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். என்னுடைய தொகுதியிலே முத்தரசு நல்லூர் என்ற இடத்திலே தங்கவேலு என்ற ராணுவ உத்தியோகஸ்தருக்கு 1973 ஆம்

1975 மார்ச் 19] [திருமதி ஜோதி வெங்கடாசலம்]

ஆண்டு அக்டோபர் மாதம் 19 ஆம் நாளன்று போட்ட ஆணைப்படி நிலம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்த நிலத்தை அவர்கள் வாங்கி முறைப் படி கிஸ்தி கட்டி அந்த நிலத்தை அவர்களுக்குப் பட்டா செய்து கொடுக்கிறார்கள். அதன் பிறகு அதை எடுத்து டி. ஆர். ஓ. 1974 ஆம் ஆண்டு பிப்ரவரி மாதம் 4 இல் முனியாண்டி என்பவருக்கு அந்த நிலம் திரும்பக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அப்படிக் கொடுத்ததற்குப் பிறகு என்குயரி வைப்பதாக இருக்கிறது என்று தெரிவிக்கிறார்கள். என்குயரி என்றால் கொடுப்பதற்கு முன்னால் அல்லவா செய்திருக்க வேண்டும் என்குயரி கண்டக்ட் பண்ணி அல்லவா அவருக்குக் கொடுக்க வேண்டும். அவருக்கு நிலபில்லே என்று புருவ ஆன பிறகு அல்லவா கொடுத்திருக்க வேண்டும். அப்படியில்லாமல் கொடுத்துவிட்ட பிறகு என்குயரி நடத்தப்படும் என்று சொல்லப்படுகிறதே, அதைப்பற்றி அவர்கள் பதில் சொல்ல வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம் : கனம் அம்மையார் அவர்கள் சொன்ன முத்தாசநல்லூர் தங்கவேலுவை நானே பார்த்து வந்திருக்கிறேன். என்னிடம் சொன்னார்கள். அதைப் போல பல இருக்கின்றன. உதாரணத்திற்குத் தஞ்சை மாவட்டத்திலே ஒருவருக்குக் கொடுக்கப்பட்ட நிலம் கொடுக்கப்பட்ட நாளிலிருந்து நான்கு ஆண்டுகள் வரையில் ஒன்றும் செய்யாமல் வாங்கியவர் இறந்துவிட்டார். ஆனால் அவருடைய துணைவியார் திருச்சியிலே இருக்கிறார். அவர் மனுப்போட்டிருக்கிறார். இப்படி பல நிலைமைகள் இருக்கின்றன. கனம் அம்மையார் அவர்கள் வைத்திருக்கிற தகவலை என்னிடம் கொடுத்தால் நடவடிக்கை எடுக்கிறேன் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

நடப்பு ஆண்டில் மழையின்மை காரணமாக பயிர்கள் சேதமடைந்ததால் விவசாயக் குத்தகைதாரர்களுக்குக் குறைந்த அளவு குத்தகை செலுத்துவதற்கோ அல்லது குத்தகைத் தொகையை முழு அளவில் தள்ளுபடி செய்யவோ 1384-ம் பசலியிலும் 1956-ம் ஆண்டு நியாயவாரச் சட்டத்தின்கீழ் நிவாரணம் தேடிக் கொள்ள நீதி மன்றங்கள் தேவைப்படுகின்றன.

ஆகவே ஏற்கனவே கலைக்கப்பட்ட வருவாய் நீதி மன்றங்களை மீண்டும் உடனடியாகச் செயல்படுத்த அரசு முடிவு செய்துள்ளது.

எனவே இன்னும் இந்தத் துறை சம்பந்தமாக எடுக்க வேண்டிய நடவடிக்கைகளை பற்றியெல்லாம் கலந்து பேசி நடவடிக்கை எடுப்பதற்கு வருவாய்த் துறை தயாராக இருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்து சம்பந்தப்பட்ட வருவாய் துறை அதிகாரிகளுக்கும் மற்றவர்களுக்கும் பாராட்டுதலைத் தெரிவித்து, வெட்டுப் பிரேரணைகளைக் கொடுத்தவர்கள் நான் அளித்த பதிலுக்குப் பிறகு அவற்றைத் திரும்பப் பெற்றுக் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு விடைபெறுகிறேன். வணக்கம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : விவாதம் முடிவுற்றது. அடுத்து வாக்கெடுப்பு.

[1975 மார்ச் 19]

திருவாளர் கே. பி. கோபாலன், கே. எ. வகாப், எஸ். வடிவேல் பி. வெங்கடசாமி ஆகியோர் இருக்கையில் இல்லாததால் நிதிக் கோரிக்கை எண் 1க்கு கொடுத்திருந்த அவர்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானங்கள் திரும்பப் பெற்றுக்கொள்ளப்பட்டனவாகக் கருதப்பட்டன.

திருவாளர் கே. எஸ். கோதண்டராமய்யா, எ. ஆர். மாரிமுத்து, பெ. செளந்தரபாண்டியன் ஆகியவர்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானங்கள் பேரவையின் அனுமதியோடு திரும்பப் பெற்றுக்கொள்ளப்பட்டன.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி.—

“நிதிக் கோரிக்கை எண் 1—நிலவரித்துறை என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 3,94,63,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பட வேண்டும்.

நிதிக் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டு கோரிய தொகை வழங்கப்பட்டது.

திருவாளர்கள் பி. வெங்கடசாமி, கே. எ. வகாப், எஸ். வடிவேல் ஆகியோர் இருக்கையில் இல்லாததால் நிதிக் கோரிக்கை எண் 5-க்கு கொடுத்திருந்த அவர்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானங்கள் திரும்பப் பெற்றுக் கொள்ளப்பட்டனவாகக் கருதப்பட்டன.

திருவாளர்கள் கே. எஸ். கோதண்டராமையா, ஆர். பொன்னப்ப நாடார், எம். சுரேந்திரன் ஆகியவர்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானங்கள் பேரவையின் அனுமதியோடு திரும்பப் பெற்றுக்கொள்ளப்பட்டனவாகக் கருதப்பட்டன.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி.—

“நிதிக் கோரிக்கை எண் 5—முத்திரைத்தாள்கள்—நிர்வாகம் என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 59,74,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பட வேண்டும்.”

நிதிக் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டு கோரிய தொகை வழங்கப்பட்டது.

திருவாளர்கள் பி. வெங்கடசாமி, எஸ். வடிவேல் ஆகியோர் இருக்கையில் இல்லாததால் நிதிக் கோரிக்கை எண் 47-க்கு கொடுத்திருந்த அவர்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானங்கள் திரும்பப் பெற்றுக் கொள்ளப்பட்டனவாகக் கருதப்பட்டன.

திரு. ஆர். பொன்னப்பநாடார் அவர்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானம் பேரவையின் அனுமதியோடு திரும்பப் பெற்றுக்கொள்ளப்பட்டன.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி—

“நிதிக் கோரிக்கை எண் 47—ஜமீன்தார்களுக்கு இழப்பீடு என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 1,65,94,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பட வேண்டும்.”

1975, மார்ச் 19]

நிதிக் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டு கோரிய தொகை வழங்கப்பட்டது.

நிதிக் கோரிக்கை எண் 11-க்கு திரு. கே. எஸ். கோதண்டராமையா, திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து ஆகியோர் கொடுத்த வெட்டுத் தீர்மானங்கள் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெற்றுக் கொள்ளப்பட்டன.

திரு. பி. வெங்கடசாமி, திரு. கே. எ. வகாப், திரு. கே. பி. கோபால் ஆகியோர் இருக்கையில் இல்லாததால் அவர்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானங்கள் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெற்றுக் கொள்ளப்பட்டனவாகக் கருதப்பட்டன.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி.—

“நிதிக் கோரிக்கை எண் 11—மாவட்ட நிர்வாகம் என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 14,28,24,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பட வேண்டும்”.

நிதிக் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவுக்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டு கோரிய தொகை வழங்கப்பட்டது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவையின் இன்றைய நிகழ்ச்சிகள் இத்துடன் முடிவுற்று நாளை காலை 9 மணி அளவில் பேரவை மீண்டும் கூடும். வணக்கம்.

பின்னர் பேரவை பிற்பகல் 1 41 மணி அளவில் ஒத்திவைக்கப்பட்டது.

5. பேரவையின் முன் வைக்கப்பட்ட ஏடுகள்.

A. Statutory Rules and Orders.

143. Notification issued in G. O. Ms. No. 23, Rural Development and Local Administration, dated the 3rd January 1974, in regard to division of wards and reservation of two seats for Scheduled castes and one seat for woman in the Rasipuram Municipal Council. [Laid on the table of the House under section 304 (d) of the Tamil Nadu District Municipalities Act, 1920 (Tamil Nadu Act V of 1920).]

144. Notification issued in G. O. Ps. No. 426, Commercial Taxes and Religious Endowments dated the 10th October 1974 in regard to an amendment to the First Schedule to the Tamil Nadu General Sales Tax Act, 1959. [Laid on the table of the House under section 53(5) of the Tamil Nadu General Sales Tax Act, 1959 (Tamil Nadu Act I of 1959).]

[1975 மார்ச் 19]

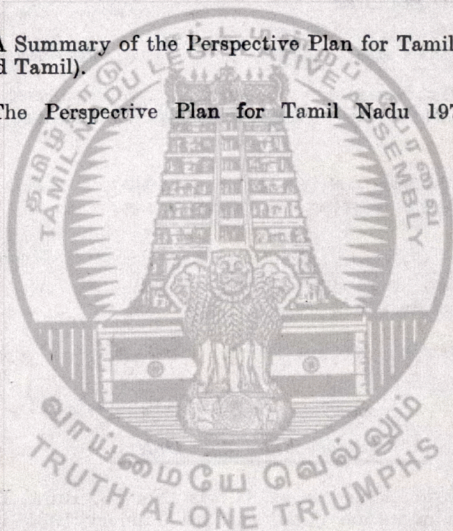
B. Reports, Notifications and Other Papers.

85. Notification issued in G. O. Ms. No. 595, Commercial Taxes and Religious Endowments dated, the 20th November 1974, in regard to exemption from stamp duty and Registration fees chargeable under the Indian Stamp Act, 1899, in respect of the mortgage deed to be executed by the Southern Structural, Limited, Madras in favour of the Government of Tamil Nadu.

@ 86. Progress of Education in Tamil Nadu 1975-76 (English and Tamil).

% 87. A Summary of the Perspective Plan for Tamil Nadu 1974-84 (English and Tamil).

% 88. The Perspective Plan for Tamil Nadu 1974-84 (English and Tamil).

@ Despatched to members on 17th March 1975.

% Laid on the Table of the House on 18th March 1975.

1975 மார்ச் 19]

இணைப்பு—1.

238-ம் பக்கத்தில் 372 ஆம் எண்ணுள்ள வெள்ளிக்குறியிட்ட வினாவிற்குரிய விடையைக் காண்க.

நியமிக்கப்பட்ட கைத்தொழில் ஆசிரியர்கள்.

1973-74 ஆம் ஆண்டு நியமிக்கப் பட்ட கைத்தொழில் ஆசிரியர் களின் எண்ணிக்கை.

வரிசை எண்ணும் கல்வி மாவட்டத்தின் பெயரும்.

பகுதிநேர முழுநேர ஆசிரியர்கள். ஆசிரியர்கள். மொத்தம்.

(1)	(2)	(3)	(4)
1 சென்னை (தெற்கு)		5	5
2 சென்னை (வடக்கு)		6	6
3 சைதாப்பேட்டை		40	40
4 செங்கல்பட்டு		4	4
5 திருவள்ளூர்		25	25
6 காஞ்சிபுரம்		7	7
7 விழுப்புரம்		15	15
8 கடலூர்		12	12
9 விருத்தாச்சலம்		11	11
10 திண்டிவனம்		10	10
11 நாகப்பட்டினம்		4	6
12 தஞ்சாவூர்		22	22

1975 மார்ச் 19]

வரிசை எண்ணும் கல்வி
மாவட்டத்தின் பெயரும்.பகுதி நேர
ஆசிரியர்கள்.முழுநேர மொத்தம்.
ஆசிரியர்கள்.

(1)	(2)	(3)	(4)
34 ஈரோடு	7	7	
35 கோபிச்செட்டிபாளையம்	18	18	
36 நீலகிரி	18	18	
37 ராமநாதபுரம் (சென்ட்ரல்)	5	5	
38 தேவகோட்டை	23	23	
39 விருதுநகர்	4	4	
40 இராமநாதபுரம்	7	7	
41 திருநெல்வேலி (தெற்கு)	21	21	
42 தூத்துக்குடி	34	34	
43 திருநெல்வேலி (சென்ட்ரல்)	33	33	
44 கோவில்பட்டி	2	2	
45 நாகர்கோவில்	8	8	
46 தக்கால	9	9	
47 குழித்துறை	8	8	
மொத்தம் ..	8	562	570

தமிழ் நாடு சட்டமன்றப் பேரவை

வியாழக்கிழமை, 1975 மார்ச் 20.

சென்னை செயின்ட் ஜார்ஜ் கோட்டையிலுள்ள சட்டமன்றப் பேரவை மண்டபத்தில் காலை 9 மணி அளவில் மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் புலவர் கா. கோவிந்தன் அவர்கள் தலைமையில் பேரவை கூடியது.

1. வினாக்கள்—விடைகள்

வெள்ளிக்குறியிட்ட வினாக்கள்

புளியங்கால் ஓடையின் குறுக்கே பாலம்.

*386 வினா.—திரு. ந. முத்துவேல் : மாண்புமிகு பொதுப்பணித்துறை அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா—

(அ) மரக்காணம் பகுதியில் உள்ள புளியங்கால் ஓடையின் குறுக்கே ஒரு பாலம் கட்டும் செயற்குறிப்பு ஏதேனும் உள்ளதா?

(இ) ஆம் எனில், அதன் விபரம் என்ன?

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : (அ) திட்டிவனம் வட்டம், மரக்காணம் பகுதியில் உள்ள புளியங்கால் ஓடையைத் தக்க முறையில் அபிவிருத்தி செய்ய தயாரிக்கப்பட்டுள்ள ஏ. 6.5 இலட்சத்திற்கான மதிப்பீட்டில், புளியங்கால் ஓடையின் உள்ளே கடல் நீர் புகாமல் தடுக்கும் பொருட்டு, ரெகுலேட்டருடன் இணைந்த பாலம் ஒன்று கட்டுவதற்கு உத்தேசிக்கப்பட்டுள்ளது.

(இ) மதிப்பீடு பரிசீலனையில் உள்ளது.

THIRU K. S. KOTHANDARAMIAH: Sir, there are a number of jungle streams and rivers flowing in various parts of the State, especially in the hilly districts of The Nilgiris and Dharmapuri which stand in the Mysore plateau—a number of rapid streams innumerable in number, flow there. But the Highways Department say that they have no jurisdiction over it. The Panchayat Unions say that they have no funds. May I know from the Hon. Minister for Works whether any special arrangements would be made to see that some causeways or bridges are constructed over those rivers?

THE HON. THIRU P. U. SHANMUGAM: The hon. Member refers to jungle streams over which we have no jurisdiction. I request the hon. Member to write to me, so that I can refer the matter to the Highways Engineer and see whether these works can be taken up under „Other Road Programmes”,

[1975 மார்ச் 20]

மாதவரம்—செங்குன்றம் சாலையில் பாலம்.

* 387 வினா—திரு. மா. வே. நாராயணசாமி : மாண்புமிகு பொதுப் பணித்துறை அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா—

(அ) மாதவரம்-ரெட்ஹில்ஸ் சாலையில் வடபெரும்பாக்கம் அருகில் சாலையின் குறுக்கே ஓடும் புமலேரி கசிவு நீரின்மீது பாலம் அமைக்கும் செயற்குறிப்பு அரசின் பரிசீலனையில் உள்ளதா?

(இ) ஆம் எனில், அதன் விபரங்கள் யாவை?

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : (அ) இல்லை.

(இ) இக்கேள்விக்கு இடமில்லை.

சந்திர நதியின் குறுக்கே அணை.

* 388 வினா—திரு. தாழை மு. கருணாநிதி : மாண்புமிகு பொதுப் பணித்துறை அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட வினாவுக்கு விடையளிப்பாரா—

நாகப்பட்டினம் வட்டம், திருக்குவளை, ஈசனூர், எட்டுக்குடி போன்ற பல கிராமங்களின் நீர்ப்பாசன வசதிகளை சீர்படுத்தும் வகையில் சந்திர நதி தலைப்பில் ஒரு Bed-dam கட்டுவதற்கான திட்டம் ஏதேனும் ஆய்வில் உள்ளதா?

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : இல்லை.

Land for cement factory at Alankulam.

* 389 Q.—THIRU N. K. PALANISAMY : Will the Hon. the Minister for Industries and Electricity be pleased to state :—

(a) the number of farmers who have lost their lands due to acquisition of the lands for the Tamil Nadu Cement Factory, Alankulam ; and

(b) whether any compensation has been paid to them ?

மாண்புமிகு திரு. எஸ்.ஜே. சாதிக் பாட்சா : (அ) 1,909.07 ஏக்கர் நில ஆர்ஜிதத்தின் காரணமாக, 1,604 விவசாயிகள் தங்கள் நிலங்களை இழந்துள்ளனர்.